

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 5T/118/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4111011189
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alexandra Osadská
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2014:4111011189.29

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Alexandry Osadskej a z prísediacich Ing. Viktora Baraníka a Lubora Kajabu, v trestnej veci obžalovaného Š. P. a spol., pre obzvlášť závažný zločin vydieračského únosu podľa § 186 odsek 1, odsek 2 písmeno b), odsek 4 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a), písmeno i) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom v Nitre dňa 21. februára 2014 takto

rozhodol:

obžalovaní

X. Š. P. Ó. B. T. , narodený XX.XX.XXXX v A.,
trvale bytom A., P. Č.. XXX/XX,
toho času v Ú. T. Ú. Z. H. XX.XX.XXXX,

X. I. K. T. A. Á. C. Q. , narodený XX.XX.XXXX v Z. I.,
trvale bytom Q. Č.. XXX,
toho času v Ú. T. Ú. Z. H. XX.XX.XXXX

X. F. L. , predtým vystupujúci pod menom L. F.
narodený XX.XX.XXXX v Q., Q.
J.,
nar. XX.XX.XXXX trvale bytom A., L. Č.. XXX/XX,
toho času v Ú. T. Ú. Z. H. XX.XX.XXXX

sa uznávajú za vinných, že:

Š. P., I. K. T. L. F. sa doposiaľ neustáleného dňa spolčili na účely zmocnenia sa a následného vynucovania poskytnutia plnenia majetkovej povahy od poškodeného P.. F. C., pričom si pod vedením Š. P.B. vopred naplánovali a medzi sebou rozdelili úlohy a spáchanie činu koordinovali tak, že Š.K. P. dňa 05.12.2010 v čase približne o 12:00 hodine v autoumyvárni v Sabinove, na ulici Holého vlákal poškodeného P.. F. C. do osobného motorového vozidla značky Audi Q7, M.: A. XXX C., L. F. za poškodeným zatvoril pravé predné dvere vozidla a sadol si na zadné sedadlo a I. K. na základe pokynu Š. P. nasadol do naštartovaného osobného motorového vozidla poškodeného značky Mercedes ML CDI, M.: K. XXX B., ktorým poškodený prišiel na miesto, následne s oboma vozidlami odišli cez Prešov smerom na Košice a počas jazdy v tomto vozidle bolo voči poškodenému P.. F. C. zo strany Š. P. a F. L. použité fyzické násilie, pričom obaja sa mu vyhrážali zabitím a Š. P. konkrétne tým, že sa nedožije sviatkov, na diaľnici v smere na Košice pri odbočke na Budimír Š. P. zastavil vozidlo značky Audi Q7, I. K. s vozidlom poškodeného pokračoval v jazde, po zastavení sa Š. P. a L. F. pokúšali presadiť poškodeného na zadné sedadlá vozidla, držiac ho a znemožňujúc mu ujsť, pričom sa im poškodený vyšmykol a pokúsil sa utiecť, avšak Š. P. a L. F. ho vzápätí chytili a násilím sa ho snažili dostať do vozidla tým, že ho ťahali po zemi, čomu sa poškodený vzpíeral, načo Š. P. vytiahol z vrecka bundy krátku

guľovú zbraň, ktorú ukázal poškodenému a povedal mu, aby nastúpil do auta, lebo inak ho zastrelí, v dôsledku čoho poškodený nastúpil do vozidla, s ktorým pokračovali v ceste smerom na Košice a odtiaľ cez maďarské hranice smerom na Budapešť a po príchode do Komárna v čase približne o 17:00 hodine dovezli poškodeného do kancelárskych priestorov objektu obchodnej spoločnosti FORTE com, s. r. o., Komárno, kde ich už čakal I. K., v tomto objekte Š. P. zisťoval od poškodeného jeho majetkové pomery a prostredníctvom internetu sa telefonicky skontaktoval s J. E. a prikázal poškodenému C., aby nariadil E. spracovať mu kúpnu zmluvu na predaj osobného motorového vozidla značky Mercedes CL 600, M.: K. XXX medzi spoločnosťami BESCARS Trade, s. r. o. Praha, Česká republika ako predávajúcim a spoločnosťou DG advices, s. r. o. Praha, Česká republika ako kupujúcim, ktorej konateľom bol J. E., odtiaľ v čase približne o 20:30 hodine všetci spoločne previezli poškodeného na vozidle značky Audi Q 7 do hotela Európa v Komárne, ubytovali sa v apartmáne na 1. poschodí, kde Š. P. poškodenému prikázal z mobilného telefónu zavolať priateľke A. Š. a oznámiť jej, že nasledujúci deň si pre vozidlo značky Mercedes CL 600 prídu známi poškodeného a aby im vozidlo odovzdala, čo poškodený aj urobil a na základe čoho A. Š. uvedené vozidlo v hodnote najmenej 72.972,- eur odovzdala I. a nasledujúci deň, dňa 06.12.2010 v čase približne o 09:30 hodine Š. P. z apartmánu odišiel a I. K. a L. F. poškodeného strážili do ranných hodín dňa 06.12.2010, v čase približne o 14:00 hodine Š. P. a L. F. s poškodeným na vozidle značky Mercedes ML, M.: K. XXX B. odišli z hotela Európa na notársky úrad P. E. B. v Komárne, kde poškodený v obave o svoj život podpísal notársku zápisnicu sp. zn. Z. XX/XXXX, Z.I. XXXXX/XXXX, Z. XXXXX/XXXX, ktorej predmetom bolo vyhlásenie dlžníka - poškodeného F. C. o uznaní záväzku, o jeho vykonateľnosti a súhlase s exekúciou, konkrétne záväzku dlžníka na základe zmluvy o pôžičke vo výške 240.000 eur zo dňa 06.12.2010 voči veriteľovi - obchodnej spoločnosti UNITRA, s. r. o. Komárno, ktorej konateľom je Š. P., zmluvu o pôžičke medzi poškodeným ako dlžníkom a veriteľom - obchodnou spoločnosťou UNITRA, s. r. o. Komárno, ktorej predmetom bolo poskytnutie pôžičky vo výške 240.000 eur, uznanie dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka vo výške 240.000 eur voči veriteľovi obchodnej spoločnosti UNITRA, s. r. o. Komárno, vzniknutého na základe zmluvy o pôžičke, generálnu plnú moc udelenú Š. P. ako splnomocnencovi na jeho zastupovanie na exekútorských úradoch, voči bankám, na katastrálnom úrade, voči dražobnej spoločnosti, voči štátnym a iným orgánom, voči správcom dane, pri doručovaní a prevzatí akýchkoľvek písomností, listových zásielok, kúpnu zmluvu na predaj vozidla značky Mercedes CL 600 medzi spoločnosťami BESTCARS Trade, s. r. o. Praha ako predávajúcim a DG advices, s. r. o. Praha ako kupujúcim, plnú moc vystavenú spoločnosťou BESTCARS Trade, s. r. o. Praha 3, zastúpenú F. C. pre splnomocnenca Š. P., ku všetkým úkonom nutným k zastupovaniu spoločnosti, týkajúcich sa motorového vozidla značky Mercedes-Benz CL 600, po podpise ktorých poškodeného P. F. C. prepustili, pričom týmto konaním získali prospech veľkého rozsahu uznaním dlhu vo výške 240.000 eur, poškodenej spoločnosti BESTCARS Trade, s. r. o. Praha 3 konajúcej A. Š. spôsobili škodu najmenej 72.972,- eur, a Š. P. a L. F. poškodenému P. F. C. spôsobili v dôsledku fyzického násillia aj ľahké pomliaždenie v oblasti pod ľavým okom s krvnou podliatinou, povrchovú odreninu v oblasti temnej a spánkovej vľavo, ľahké pomliaždenie v oblasti pod ľavým okom, ľahké pomliaždenie hornej pery vpravo s krvnou podliatinou a povrchovú tržnú ranu na vnútornej strane hornej pery s krvnou podliatinou v okolí, s dobou liečenia v trvaní do sedem dní,

t e d a :

obžalovaní Š. P., I. K. T. L. F.

zmocnili sa iného proti jeho vôli a tým mu bránili užívať osobnú slobodu a hrozbou jeho usmrtenia si od neho vynucovali poskytnutie plnenia majetkovej povahy, čin spáchali závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a organizovanou skupinou a získali ním pre seba a pre iného prospech veľkého rozsahu,

t ý m s p á c h a l i :

obžalovaní Š. P., I. K. T. L. F.

obzvlášť závažný zločin vydieračského únosu podľa § 186 odsek 1, odsek 2 písmeno b), odsek 4 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a), písmeno i) Trestného zákona.

Z a t o i m s ú d u k l a d á :

1. Obžalovanému Š. P.

Podľa § 186 odsek 4 Trestného zákona, zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona a nezistiť žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, po použití § 39 odsek 1 Trestného zákona pri aplikácii § 39 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) ho súd zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 78 odsek 1 Trestného zákona mu súd ukladá ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky, počas ktorého budú povinní plniť povinnosti uvedené v § 77 odsek 1 písmeno a), b), c) Trestného zákona.

2. Obžalovanému I. K.

Podľa § 186 odsek 4 Trestného zákona, zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona a nezistiť žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, po použití § 39 odsek 1 Trestného zákona pri aplikácii § 39 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) ho súd zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 78 odsek 1 Trestného zákona mu súd ukladá ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky, počas ktorého budú povinní plniť povinnosti uvedené v § 77 odsek 1 písmeno a), b), c) Trestného zákona.

3. Obžalovanému F. L.

Podľa § 186 odsek 4 Trestného zákona, zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona a nezistiť žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, po použití § 39 odsek 1 Trestného zákona pri aplikácii § 39 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) ho súd zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 78 odsek 1 Trestného zákona mu súd ukladá ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky, počas ktorého budú povinní plniť povinnosti uvedené v § 77 odsek 1 písmeno a), b), c) Trestného zákona.

Podľa § 65 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona mu súd ukladá trest vyhostenia na dobu 10 (desať) rokov. Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku súd odkazuje poškodeného F. C., narodeného dňa XX.XX.XXXX v X., trvale bytom X. Z. V., Z. J. XX, právnické osoby BESTCARS Trade, s. r. o., so sídlom Pod Krejčárkou 975, Praha 3, Žižkov a Union zdravotná poisťovňa a.s., so sídlom v Bratislave, Bajkalská 29/A, IČO: 36 28 48 31 s ich nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Krajský prokurátor v Nitre podal na Okresný súd Nitra dňa 12.10.2011 obžalobu pod sp. zn. Kv 138/2010 pre obzvlášť závažný zločin vydieračského únosu podľa § 186 odsek 1, odsek 2 písmeno b), odsek 4 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a), i) Trestného zákona a iné na obžalovaných Š. P., I. K. a F. L..

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní rozsiahle dokazovanie výsluchom všetkých obžalovaných, svedkov poškodených F. C., A. Š., svedkov A. X., E. B., P. E., K. P., V. B., F. B., P. A., P. B., V. L., P. I. J., F. F. I., D. P. V., výsluchom znalcov F. T. Q., X. F. Q., F. Š. A., F. I. Q., F. L. P., D. P. C. Á. T. D. J. P.. Ďalšie dokazovanie súd vykonal prečítaním ostatných znaleckých posudkov, zápisníc o výpovediach svedkyne poškodenej B. Š., svedkov F. O., M. X. Q. K. K., V. A., F. U., F. U., B. F., J. E. a listinných dôkazov zabezpečených do spisu a prehratím zvukových záznamov.

Obžalovaní Š. P., I. K. a F. L. na hlavnom pojednávaní dňa 25.11.2011 využili svoje právo a odmietli k veci vypovedať, preto boli postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku prečítané ich výpovede z prípravného konania, z ktorých súd zistil, že obžalovaní Š. P. a F. L. odmietli v prípravnom konaní vypovedať.

Obžalovaný I. K. vypovedal len v dňoch 18.12.2010 a 23.02.2011, pričom uviedol, že on zobral C. auto Mercedes ML z umývačky zo Sabinova, pretože C. nechcel nechávať auto na umývarke, keďže nastúpil do P. auta Audi Q7. Kľúčiky od Mercedesu mu podal C. cez okno P. auta. Potvrdil, že počas cesty telefonoval s P.. Telefónne číslo, ktoré používal v tom čase bolo XXXXXXXXXX. Uviedol, že s vozidlom poškodeného zastavil na čerpacej stanici, niekde za F., kde kúpil niečo na jedenie a pitie, pričom P. s Audi Q7 prišiel na benzínku a zastal vedľa neho a on P. podal nákup. Nepamätal si, kde sedel C.. Do firmy Forte Com v Komárne prišiel ako prvý on sám a potom tam prišiel P. s C., ktorých predbehol niekde na diaľnici v Budapešti. Poprel, žeby bol vo firme v Komárne aj niekto iný.

Svedkyňa A. X., priama svedkyňa incidentu odohrávajúceho sa na diaľnici v smere na Košice, pri odbočke na Budimír dňa 05.12.2010, na hlavnom pojednávaní dňa 15.12.2011 vypovedala, že v tento deň cestovala autobusom do Košíc, sedela v autobuse napravo vpredu, za odbočkou na Budimír videla terénne auto, tmavej farby, videla tri osoby, jedna osoba, ktorej videla do tváre pri zadných dverách držala osobu útlej postavy za podpazušie, ktorej tvár ale nevidela. Všimla si pritom, že nakladaná osoba mala na sebe tmavé nohavice a tyrkysový pulóver. Druhej osobe tvár nevidela, druhá osoba držala nakladanú osobu za nohy a členky, a pochopila, že osoba bola do auta nakladaná násilím. Na popud šoféra autobusu odpísala ŠPZ terénneho auta, a to A. XXX C.. Zo svojho mobilného telefónu potom vytočila č. 158. Osoby, ktoré nakladali inú osobu popísala tak, že jedna mala vlasy po pleciah, redšie, svetlé, mala čiernu bundu, tmavé nohavice, druhá osoba mala buď čierne vlasy alebo čiapku. Osoba, ktorá bola nakladaná, bola útla a vlasy mala tmavé. Osoby, ktoré osobu nakladali, boli robustnejšie. Počasie v tom čase popísala ako jasné. Tiež vypovedala, že terénne auto išlo veľmi vysokou rýchlosťou, keď predbiehal autobus a že metajúcu sa osobu chceli naložiť do zadných pravých dverí. Moment naloženia už však nevidela. Doplnila, že jednou osobou, z tých, ktoré nakladali osobu, bol jeden z obžalovaných, ktorý sedel v strede v pojednávacej miestnosti, pričom ukázala na obžalovaného P.. K času, kedy sa incident na diaľnici odohral, skonštatovala, že mohlo byť krátko po pol jednej po obede.

Svedok poškodený P. F. C. na hlavnom pojednávaní dňa 31.1.2013 uviedol, že dňa 04.12.2010 sa až do 24 hodiny nachádzal aj s priateľkou A. Š. v Trebišove v pizzerii Volcano na oslave U.. Na túto oslavu mali ísť Mercedesom CL 600, ale kvôli počasiu išli Mercedesom ML 320 CDI. Vypovedal ďalej, že na túto oslavu volal P. D. L., ktorý ho inštruoval, kde sa mal on nachádzať. Tiež sa dozvedel, že na oslave boli na podobnom Mercedese CL 600, ktoré patrili jednému z účastníkov oslavy, vypustené pneumatiky. Do Pečovskej Novej Vsi sa s priateľkou z oslavy vrátili okolo 1.00 hod. dňa 5.12.2010, dňa 5.12.2010 sa asi o 9.30 hod. vybral do Prešova kúpiť práčku a asi o 11:30 hod. vyrazil z Prešova do Pečovskej Novej Vsi, kde chceli spraviť deťom Mikuláša. Asi päť minút pred 12.00 hod. sa zastavil autom Mercedes ML na autoumývačke v Sabinove. Následne k nemu pristavil z pravej strany P. svoje auto Audi Q7 a vyzval ho, aby išiel s ním na kus reči do jeho auta. On vystúpil, kľúče od auta nechal v aute, nechal ho naštartované, lebo očakával, že pôjde do umývačky. Sadol si do Audi Q7 na sedadlo spolujazdca, dvere nechal otvorené, ktoré zavrel za ním F. a potom P. zamkol dvere a vyšli z umývačky. Jeho auto, na telefónny pokyn P., z umývačky zobral K. a išiel smerom na Košice. Oni išli tiež smerom na Prešov a na Košice. V tom ho P. udrel hánkou svojej pravej ruky do tváre, F. ho udieral do vlasatej časti hlavy, ucha, tváre, krčnej chrbtice a chrbta. Kričali na neho, že ho zabijú a obžalovaný P. prisahal, že sa nedožije konca roka. Čo od neho chcú mu ale nepovedali. F. ho udieral päšťami a škrtil zozadu. Pri odbočke na Budimír zastavili, lebo ho chceli presadiť dozadu tak, že P. ho chytil za bundu, F. išiel otvoriť zadné dvere, vtedy sa vyšmykol P. a utiekol dva tri metre dozadu a snažil sa na seba upozorniť okoloidúce autá. P. s F. ho ale dolapili, zvalili ho na zem a ťahali ho po asfalte tak, že jeden ho držal za jednu nohu a druhý za druhú, pričom mu spôsobili odreniny na chrbte. Ako sa bránil, P. mu ukázal vo vrecku bundy zbraň a povedal mu, že ak nenastúpi, zabije ho. On teda súhlasil, ale iba v tom prípade, že nasadne dopredu. Na to mu P. dal súhlas a pokračovali smerom na Košice s tým, že mu P. uviedol, že na maďarských hraniciach by mal čakať človek s papiermi a tam sa mali aj dohodnúť. Prešli maďarskými hranicami, išli na Miškolc. Od incidentu na diaľnici ho už nebili, len sa mu stále vyhrážali zabitím. Za Miškolcom zastavili na benzínovej pumpe OMV, na ktorej už na nich čakal K. s jeho Mercedesom ML, P. pri tomto Mercedese zastal tak, aby nemohol on vystúpiť. Následne K. doniesol nákup a medzitým

P. preložil jeho osobné veci z ML do kufru svojho auta. Potom vyrazili smerom na Budapešť, na diaľnici sa s K. predbiehali, sústavne prekračovali rýchlosť. Za Budapešťou zastavili na McDonalde a následne pokračovali na Komárom do Komárna, kde P. asi 15 minút jazdil po meste, potom išli do nejakého areálu, kde boli kancelárie a tam už ich čakal K.. V kancelárii sa ho potom P. pýtal, že koľko vie dať dokopy peňazí v hotovosti, a keď mu oznámil, že hotové peniaze nemal, prikázal mu otvoriť počítač a ukázať mu firemný účet, na ňom však peniaze neboli. P. ďalej zisťoval na koho je písaný Mercedes CL 600 a kde sa nachádzal. On mu uviedol, že Mercedes CL 600 je písaný na jeho priateľku Š., bolo odhlásené zo Slovenska a boli mu udelené prevozné ŠPZ a že auto je odstavené v Pečovskej Novej Vsi. Potom sa P. spojil skypom s konateľom firmy Dega Advices, s E., pričom on vtedy nevedel, s kým P. cez skype komunikoval, pretože ho oslovoval ako J.. P. si od neho žiadal technický preukaz od tohto auta, údaje z neho nadiktoval E. a prikázal mu spraviť kúpno predajnú zmluvu. P. mu následne oznámil, že večer pôjdu k notárke, kde podpíšu nejaké dokumenty. Potom P. odišiel s pokynom pre K. a F., aby ho strážili, P. sa vrátil okolo 20.00 hod. večer a oznámil mu, že k notárke sa pôjde nasledujúci deň, pretože táto v nedeľu nevie vygenerovať overovacie čísla. P. sa opätovne spojil s E., ktorý mu poslal kúpno predajnú zmluvu a jeho sa pýtal na hodnotu Mercedesu CL 600, načo mu uviedol, že mal kupca, ktorý mal zaň zaplatiť 150.000,- eur. Potom sa okolo 20.30 hod. presunuli do hotela Európa do centra Komárna, kde sa občerstvili v reštaurácii a následne sa ubytovali, pričom na recepcii P. vybavil ubytovanie v apartmáne na jeho občiansky preukaz. V apartmáne mu P. prikázal, aby si vyzliekol nohavice, že ich zoberie vyprať, lebo boli celé od krvi, tričko mu oprat' nezobral, lebo to si mal, podľa slov P., keď pôjdu k notárke, zakryť bundou. Ešte mu P. prikázal zatelefonovať priateľke A. Š., že na druhý deň si jeho známy príde po Mercedes CL 600, aby pripravila dokumenty, lebo toto auto na druhý deň bude potrebovať v Bratislave. Na noc P. z hotela odišiel, pričom celú noc ho strážili K. a F. s teleskopickým obuškom. Na druhý deň, okolo pol piatej ráno, zachytil, že K. mal už odísť po Mercedes CL 600. Okolo pol desiatej mu zapol F. telefón s tým, že mal uistiť svoju priateľku, aby odovzdala auto aj s dokladmi, potom F. telefonicky oznámili, že auto bolo odovzdané. F. ešte cez hotelový servis objednal raňajky (jedlo, pitie a F. sa pýtal aj na cigarety). P. došiel do hotela okolo jednej so zmluvou o pôžičke na 260.000,- eur, plnou mocou od neho ako súkromnej osoby na P. ako súkromnú osobu, na základe ktorej mohol disponovať s jeho nehnuteľnosťami, účtami, pohľadávkami, záväzkami, kúpno predajnou zmluvou na CL 600 a tiež plnou mocou na užívanie tohto auta a tiež s opratými riffami, na ktorých boli stále viditeľné stopy krvi. Okolo 14.00 hod. išli jeho autom Mercedesom ML k notárke, s ktorou si P. tykal, notárka mala nachystané všetky dokumenty, preto pristúpili rovno k podpisom, následne sa presunuli do čakárne, kde čakali, kým notárka overí všetky podpisy a vyhotoví notársky zápis. Krátko pred 15.00 hod. sa tento úkon skončil, P. si všetky dokumenty vzal a jemu dal len notársku zápisnicu a povedal mu, že môže odísť svojím ML, v ktorom mal svoje veci. On sa presunul cez hraničný priechod Komárom do Bratislavy, počas cesty volal známemu P. I., ktorého kontaktoval po príchode do Bratislavy, poprosil ho o čisté tričko a o to, aby ho odviezol na východné Slovensko k rodine. So I. sa stretli v hoteli Racing a potom vyrazili na Nitru, smerom na východné Slovensko. Asi po 1 a 1 hod. mu došlo zle, okrem toho veľmi snežilo a tak mu I. navrhol, aby sa vrátili do Bratislavy, že ho odvezie do nemocnice. Pred polnocou dorazili do nemocnice, v ktorej do 3.00 hod. rána absolvoval lekárske vyšetrenia. Potom sa ubytoval v Hoteli Holiday Inn, v ktorom sa okolo 08.00 hod. stretol s príslušníkom polície, ktorému celú vec opísal a títo ho zaviezli pred vyšetrovateľa do Trnavy. Ešte v ten deň absolvoval lekárske znalecké vyšetrenie v Piešťanoch. Potom išiel do Prahy za svoju priateľkou. Keďže mal zablokovanú chrbticu a necítil sa dobre, ďalšie lekárske vyšetrenia absolvoval v Prahe. S vyšetrovateľom sa dohodol, že bude volať P. ohľadne peňazí a tento telefonický rozhovor sa bude zaznamenávať. Dňa 14.12.2010 P. telefonicky oznámil, že polovicu peňazí už má a druhú polovicu bude mať nasledujúci deň a tieto peniaze bol pripravený mu odovzdať, keď mu vráti Mercedes CL 600. P. mu navrhol, aby prišiel do Komárna, ale on odmietol s odôvodnením prežitých zážitkov. Tak sa dohodli, že P. si vyberie nejaké neutrálne miesto a na druhý deň si zavolajú. Na druhý deň už bol však P. zadržaný.

Na doplňujúce otázky procesných strán poškodený C. uviedol, že P. neustále prekračoval rýchlosť, medzi obcami išiel okolo 100 km/h., na diaľnici okolo 200 km/h, párkrát prekročil P. rýchlosť v Maďarsku. Plná moc, ktorá splnomočovala P. ku všetkým úkonom pri zastupovaní spoločnosti Bestcars Trade z 02.12.2010 bol výmysel P.. Poprel, že by Š. dávala plnú moc P.. Vylúčil, že by podpis na plnej moci na č.l. 1701 bol podpisom Š.. Peniaze, podľa zmluvy o pôžičke, teda 240.000,- eur mal P. vrátiť asi do dvoch dní. Vyjadril sa, že kúpna zmluva na predaj auta bola podvod, Š. žiadnu takú zmluvu nepodpisovala. Poprel akékoľvek dlhy voči obžalovanému P., resp. jeho firmám. K osobe L. uviedol, že bol jeho tichým spoločníkom, s ktorým spolupráca ochabla v roku 2010 a že L. poskytoval P. informácie, kde sa bude nachádzať 04.12.2010. K osobe P. B. uviedol, že táto osoba bola zamestnancom jeho firmy, s ktorou ho zoznámil L.. Poškodený poprel akýkoľvek kontakt s obžalovaným P. v roku 2010.

Prízvukoval, že od obžalovaného P. a F. až po odbočku na Budimír dostal nespočetné množstvo úderov do hlavy, krku, tváre, celé auto bolo od krvi, rovnako ako aj jeho rifle a tričko. K dĺžke trvania incidentu pri odbočke na Budimír uviedol, že tento trval pár minút, sedem minút. K svojej váhe uviedol, že v čase skutku mal rovnakú váhu ako v čase výpovede na hlavnom pojednávaní, teda 95 kg a meral 185 cm. Zbraň, ktorou sa mu P. vyhrážal, popísal ako klasickú guľovú zbraň, prasaciu zbraň s dodatkom, že sa v zbraniach nevyzná, hoci následne priznal, že je majiteľom zbrojného preukazu skupiny A. Poprel, že by niekedy bol v areáli firmy, do ktorej ho zaviezol P. v Komárne a tiež vylúčil, že by niečo po ceste jedol, aj keď mu P. jedlo ponúkol, pripustil, že pil RedBull. Tiež poprel, že by areál firmy v Komárne opustil, pretože tam bol asi tri hodiny strážený F. a K.C. a takisto neopustil ani hotelovú izbu v hoteli Európa. Uviedol, že na internetbankingu pozeral svoj účet v ČSOB, možno aj vo VÚB. Nepripúšťal, že by v roku 2010 vykonával ešte nejakú obchodnú činnosť. Dôvod, pre ktorý mal pri sebe prefotený technický preukaz k Mercedesu CL 600 bol, že týmto autom chceli ísť s priateľkou do Čiech, kde ho chceli prihlásiť. Absolútne vylúčil, že by pred skutkom poznal obžalovaného K. alebo F.. Ďalej uviedol, že v hotelovej reštaurácii jedol polievku, nevedel vysvetliť prečo sa nesnažil uniknúť, či už v McDrive v Miškolci, v hoteli v meste Komárno, pred notárkou, ani prečo sa celý čas nesnažil niekoho upozorniť na to, že je vydieraný. Uviedol, že telefón mu bol vrátený, až keď mu vrátili Mercedes ML a mohol odísť. Tiež uviedol, že Mercedes ML, ktorým išli k notárke bol odparkovaný v podzemnej garáži hotela Európa. Taktiež poprel, že by prevzal od P. finančnú hotovosť 240.000,-eur, ktorá bola uvedená na zmluve o pôžičke. Veci, ktoré preniesol obžalovaný P. z jeho auta do Audi Q7 boli peňaženka s dokladmi, mobilný telefón, kľúče, taška s notebookom. Vypovedal, že Mercedes ML bol písaný na jednu firmu Delta B, s ktorou mal zmluvu o používaní auta, teda de facto bolo auto jeho. Tento Mercedes používal asi dva roky, Mercedes CL 600 používal asi dva mesiace, mali ho s priateľkou od predávajúceho na skúšku. Priznal, že v aute Mercedes CL prevážal zbraň, ktorú chcel uložiť do trezoru jednej svojej firmy v Bratislave, pretože 06.12.2012 mali ísť s priateľkou do Prahy, cez Bratislavu. Nevedel ale uviesť do trezoru ktorej firmy chcel zbraň uschovať. Jeho firmy, ktoré mali sídlo v Bratislave, boli Tatra Trade Corporation, s.r.o. (ďalej len „TTC“), Middle Europe Corporation. Nepamätal si, kedy a kde sa so I. otočili zo smeru na východ 06.12.2010 naspäť do Bratislavy, ale pripustil, že to bolo niekde pri Nitre, pamätal si len, že veľmi snežilo. Svojej priateľke oznámil skutočnosti, ktoré sa odohrali, až potom ako sa podpísali papiere u notárky, teda okolo 15.00 hod. dňa 6.12.2010. Poprel, že by niekedy predtým čerpal pôžičku od obžalovaného P., resp. z jeho firmy alebo že by boli voči nemu vedené exekúcie alebo mal nejaké dlžoby voči nejakým iným subjektom, mimo jednej notárskej zápisnice na 500.000,- Sk. Poškodený poprel, že si nárokuje v tomto konaní sumu 240.000,- eur. Poškodený priznal, že sú vedené voči nemu nejaké trestné stíhania, a to za neodvedenie dane a poistného a za objednávky ublíženia na zdraví. Uviedol, že v inkriminovanom čase používal mobilný telefón s č. XXXXXXXXXX. Stratu zbrane nahlásil na polícii s odstupom času, lebo pri nahlásení odcudzenia osobného motorového vozidla CL 600 si na skutočnosť, že v aute sa nachádzala aj zbraň, nespomenul. K sťaženiu obvyklého spôsobu života uviedol, že následkom zranení bol dva týždne imobilný. Obžalovaný P. k výpovedi tohto poškodeného namietal, že nebolo pravdou, že poškodený nemal z jeho spoločnosti pôžičky, o čom predložil aj písomné dôkazy (zmluvy o pôžičkách z 01.04.2008, 24.05.2010, 14.01.2009, 19.05.2009), tiež že nebol dlžníkom iných subjektov, o čom tiež predložil dôkazy výpisom z internetu, z ktorého vyplynulo, že C. firmy TTC, Middle Europe Capital Group, s.r.o., Onasis, s.r.o. boli dlžníkmi Sociálnej poisťovne, rovnako ako aj fyzická osoba F. C. a že Middle Europe Capital Group, s.r.o., mala v tom čase sídlo v Košiciach, nie v Bratislave. Obžalovaný tiež doložil mailovú správu spoločnosti OMNIA, s.r.o., z ktorej vyplynulo, že táto spoločnosť ako prenajímateľ odstúpila dňa 27.10.2010 od nájomnej zmluvy, nakoľko firma TTC ako nájomca si neplnila svoje povinnosti a faktúru č. XXXXXXXX a k nej príjmové doklady, ktoré svedčali o tom, že medzi firmou Forte com s.r.o. a TTC prebehol obchod ohľadne predaju auta Škoda Octavia.

Svedkyňa E. B., notárka v Komárne, na hlavnom pojednávaní dňa 31.1.2012 uviedla, že obžalovaný požiadal o spísanie notárskej zápisnice niekedy doobeda v decembri 2010, poobede potom prišli P. s C., sadli si v čakárni, doplnili notársku zápisnicu o osobné údaje, C. pozvala do kancelárie, kde, po vyzvaní, aby si notársku zápisnicu prečítal, C. notársku zápisnicu podpísal, potom zavolať aj P., overila ich podpisy a oni potom odišli. Nikto iný na notárskom úrade nebol prítomný. Na to, či ju kontaktoval P. ešte pred spísaním notárskej zápisnice, si nepamätala. Všetky potrebné listiny priniesol P., nepoznala obsah listín, na ktorých overovala podpisy. Všetky listiny si zobral P., notársku zápisnicu odovzdala C.. Za notárske úkony platil P.. P. poznala ako veriaceho človeka z kostola, s ktorým si tyká. C. podpísal notársku zápisnicu dobrovoľne, pretože notár zodpovedá, aby sa účastník podpísal dobrovoľne. Na C. si nič zvláštne nevšimla. Úkon trval maximálne jednu hodinu. Pri konfrontácii s poškodeným zotrvala na

tom, že poškodený si pred ňou notársku zápisnicu prečítal a súhlasil s jej obsahom, poškodený C. zas zotrval na tom, že ju nečítal.

Svedok P. E. odmietol na hlavnom pojednávaní 01.02.2012 vypovedať, z dôvodu, že by si mohol spôsobiť nebezpečenstvo trestného stíhania, preto bola jeho výpoveď postup podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku prečítaná z prípravného konania, z ktorej súd zistil, že svedok z rovnakého dôvodu odmietol vypovedať aj v prípravnom konaní.

Svedok K. P. - špeditér vo Forte com, s.r.o., v ktorej firme pracoval od novembra 2009, na hlavnom pojednávaní dňa 01.02.2012 uviedol, že pod ním pracovali len šoféri, pričom K. pracoval vo firme už skôr. Potvrdil, že služobné telefóny prideloval P., zamestnanci nemohli namietajú pridelenie telefónu. O každej zámene telefónov musel P. vedieť. On sám dostal služobný telefón, nebol obmedzený v tom, koľko mohol prevolať. Nepamätal si telefónne čísla, ktoré mali L. a K.. Dostal aj nové služobné auto bez obmedzenia tankovania benzínu. On mal na starosti vyťaženie kamiónov. Každý mesiac mal fixný plat plus mesačné prémie. Obžalovaní K. a L. mali na starosti technický stav vozidiel, pracovali s vysokozdvížným vozíkom a vykonávali aj činnosť vodičov. Vo firme mali zamestnaných v decembri 2010 asi osem, deväť vodičov a mali asi 11 nákladných áut. Jazdy evidoval on v tabuľke, ďalej uviedol, že nemali stálych obchodných partnerov. Nepamätal si, či sa L. dňa 05.12.2010 zúčastnil nejakej služobnej cesty, nakoľko už tam nepracoval. Špedíciu firma Unitra vykonávala na Slovensku, v Taliansku, na Čechy si nepamätal. Nevedel uviesť predmet činnosti firmy UNITRA. Pri odstraňovaní rozporov uviedol, že telefónne čísla, ktoré uvádzal v prípravnom konaní, ako čísla, ktoré používali F. XXXXXXXXXXXX a K. XXXXXXXXXXXX si pamätal vtedy lepšie, preto ich nevedel uviesť na hlavnom pojednávaní. V tejto súvislosti namietala obhajkyňa nezákonnosť výsluchu tohto svedka v prípravnom konaní z dôvodu, že vyšetrovateľ kázal svedkovi, aby vytiahol svoj mobilný telefón a z neho uviedol telefónne čísla, ktoré používali obžalovaní.

Svedkyňa poškodená A. Š., konateľka BESTCARS Trade, s.r.o. a priateľka poškodeného P. F. C., na hlavnom pojednávaní dňa 01.03.2012 vypovedala, že dňa 05.12.2010 boli s C. v Pečovskej Novej Vsi, chceli robiť deťom Mikuláša, v ten deň ho videla naposledy o 09.30 hod, kedy odišiel kúpiť práčku. C. sa mal vrátiť na obed. Začala mu volať o 14.30 hod., 15.20 hod. mu písala SMS, nedvíhal jej mobilný telefón, neodpovedal na SMS. Potom jej C. volal o 16.00 hod. - 16.30 hod., že má nachystať Mikuláša deťom sama a že jej to vysvetlí až osobne. Povedal jej, že príde až v noci, ale okolo 21.00 hod. volal, že už nepríde a že si má zaobstaráť odvoz do Prahy a že jej zavolá o 08.30 hod. a že nejakí ľudia si prídu po auto Mercedes CL 600 a že im má vydať toto auto aj s dokumentmi. Volal až o 9.30 hod. s tým, že nemala zabudnúť dať tým ľuďom auto. K Mercedesu CL 600 uviedla, že dňa 29.11.2010 bolo odhlásené zo Slovenska a malo byť prihlásené na jej firmu v ČR - Bestcars Trade. Vypovedala ďalej, že toho človeka, ktorý si prišiel po auto sa pýtala, kam vezie to auto, a tento jej povedal, že C. do Bratislavy. Odvoz do Prahy si dohodla tak, že ju zaviezol brat C. do Valašského Meziříčí, kde sa mali s C. stretnúť. C. jej zavolať až dňa 06.12.2010 o 15.00 hod. s tým, že už bude na telefóne a že sa nemá na nič pýtať, a vtedy jej sľúbil, že príde za ňou do Valašského Meziříčí. C. jej potom volal okolo 23.00 hod., že už za ňou do Valašského Meziříčí nepríde a že má ísť sama do Prahy. Dňa 07.12.2010 išla sama vlakom do Prahy, kde sa s C. stretli okolo 23.00 - 24.00 hod.. Od 15.00 hod. dňa 06.12.2010 s C. už spolu komunikovali. O tejto udalosti jej C. povedal až 8.-9.12.2010. Uviedla, že doklady, ktoré vydala spolu s autom, boli kúpna zmluvu na auto, dodací list, faktúra a technický preukaz. Auto kupovala od firmy Delta B Trade. Ako prišla tá osoba za ňou po auto, nevidela s ňou nikoho iného, videla ju samú. C. jej uviedol, že udalosti, ktoré jej opísal, urobili tri osoby. Poprela, že by vystavila plnú moc na nakladanie s Mercedesom CL 600. Potvrdila výpoveď C. o skutočnostiach, ktoré sa odohrali 4.12.2010 s tým rozdielom, že na oslave v Trebišove boli Mercedesom CL 600. Poranenia, ktoré videla u C. boli poškriabaný chrbát, podliatiny na ústach, rukách a neskôr ho boleli kríže a platnička, pretože ho viezla na vyšetrenia. Poranenia na C. chrbte popísala ako červené, občas krvácajúce, chrasty na nich neboli. Poprela, že by C. mal v tom období finančné problémy alebo že by si požičiaval peniaze. Nevedela uviesť kto C. doviezol do Prahy, nepoznala toho človeka. Odcudzenie vozidla nahlásila v deň, keď s C. išli do Nitra za vyšetrovateľom. Poprela aj, že by niekedy dala splnomocnenie na zastupovanie za firmu Bestcars Trade. Vypovedala ďalej, že Mercedes CL 600 kúpila niekedy v novembri 2010. Kúpnu zmluvu podpisoval za Delta B Trade P. B. a od B. mala auto na skúšku. Uviedla, že kúpnu cenu zaplatili asi v hotovosti na začiatku roku 2011B. na Slovensku a dodala, že vozidlo patrilo len jej. Pripustila, že C. chodieval cvičiť, ale len sporadicky. Potvrdila, že v novembri 2010 boli s C. na Maledivách na dovolenke. Keď sa po skutku stretli s C. v Prahe, mali obchodné stretnutie s obchodnými partnermi z Lotyšska, ktorí ho tam čakali už dva dni.

Zbraň, ktorú prevážali v Mercedese CL 600, chceli uložiť v trezore do firmy na Tomášikovu v Bratislave, pretože trezor v Pečovskej Novej Vsi bol pokazený. Svedkyňa poškodená, po predložení písomných dokladov, uznala podpisy za vlastné na faktúre XXXXXXXXXX (č.l. 2283), na dodacom liste (č.l. 967), na kúpnej zmluve (č.l. 969), poprela len žeby podpísala plnú moc na č.l. 1701. Na ďalšie otázky uviedla, že keď jej volal C. tak bol strohý, bol roztrasený a keď sa stretli v Prahe, nebol vo svojej koži. Svedkyňa Š. bolo na hlavnom pojednávaní prikázané, aby sa podpísala svojím vlastným podpisom, čo aj urobila a vzorka jej podpisu bola založená do spisu.

Obžalovaný P. sa k výpovedi svedkyne Š. vyjadril v tom smere, že prevod auta Mercedes CL 600 bol neplatný, táto svedkyňa sa nestala právoplatnou majiteľkou vozidla, pretože Delta B Trade už v čase odhlásenia vozidla 26.11.2010 neexistovala, preto si nemôže uplatňovať nárok na náhradu škody.

Svedok V. B., vodič autobusu na hlavnom pojednávaní 01.02.2012 vypovedal, že premával na linke Spišské Bohdanovce - Košice, o 16.05 hod. videl veľké čierne auto, pri ktorom stál jeden veľký muž a druhý ležal na zemi. Nevedel popísať osoby, ani nevedel, či osoba, ktorá ležala na zemi bol muž alebo žena. Na evidenčné číslo čierneho vozidla si nepamätal, zapamätal si len písmená A.. Vypovedal ďalej, že jedna žena z autobusu volala na políciu, pričom nevedel uviesť dôvod, pre ktorý táto žena volala na políciu. Keďže vo výpovediach tohto svedka vznikli zásadné rozpory na návrh prokurátora krajskej prokuratúry bola prečítaná zápisnica z prípravného konania postupom podľa § 264 odsek 1 Trestného poriadku zo dňa 27.4.2011, ku ktorým rozporom svedok uviedol, že to, čo uvádzal, že pri čiernom aute videl troch ľudí, z ktorých dvaja ľudia chceli jednu osobu naložiť do auta, táto osoba sa šmýkala po zemi, dvihli ju raz a tá osoba akoby kopala nohami a spadla im a že pani z autobusu volala na políciu, po zaregistrovaní ŠPZ, bola pravda, vtedy si skutočnosti pamätal lepšie. Uviedol, že to, čo videl sa mohlo stať okolo 16.25 hod. Vozidlo, ktoré bolo odstavené na zaraďovacom pruhu, ho následne predbehlo pred Košicami na diaľnici. Myslel si, že bolo teplo, bol jún a stav vozovky bol dobrý, vozovka bola suchá. Uviedol, že túto trať absolvuje viac raz denne. V súčasnosti je svedok onkologický pacient.

Svedkyňa J. H. na hlavnom pojednávaní 03.04.2012 vypovedala, že pracovala v Hoteli Európa od 01.09.2010 do marca 2011 ako recepcná. K únosu uviesť nič nevedela. Obžalovaných a poškodených nepoznala. Keďže si nepamätala na bližšie okolnosti z 05.12.2010 a z 06.12.2010 bola prečítaná jej výpoveď z prípravného konania postupom podľa § 264 odsek 1 Trestného poriadku, pričom uviedla, že všetko, čo bolo zapísané v zápisnici o jej výsluchu, bola pravda. V prípravnom konaní uviedla, že mala nočnú službu dňa 05.12.2010 a dňa 06.12.2010 začínala službu od 19.00 hod.. Pamätala si, že na recepcii bol v tom čase muž tmavšej pleti, ktorý sa k nej správal arogantne. Poprela, že by záznam v ubytovacej knihe s menom C. písala ona. Ubytované osoby pri ubytovaní predkladali doklad totožnosti, nedalo sa skontrolovať koľko osôb v skutočnosti na izbe bolo. Pri odubytovaní hostí len odovzdával kľúče, za ubytovanie sa platilo vopred. Donášku na izbu neposkytovali, ale bolo na vóli čašníka, či takúto službu pre hosťa spravil.

Svedok V. L. na hlavnom pojednávaní dňa 03.04.2012 si vzhľadom na odstup času na nič nepamätal. Z obžalovaných poznal len P., C. poznal päť rokov z Prešova. S P. sa zoznámil cez C., ktorý využíval pre svoju firmu TTC skladové priestory jeho firmy Vaxton Managment. Potvrdil, že sa zúčastnil na oslave F. U. v Trebišove začiatkom decembra 2010, na ktorej bol prítomný aj poškodený C. aj P. B.. Uviedol, že C. odišiel v priebehu konania oslavy a pripustil, že počas oslavy mal on telefonát od P., ale nevedel uviesť, čo bolo jeho obsahom. Tiež pripustil, že sa stretol v Budapešti, niekedy po oslave, osobne s P., pričom išlo o náhodné stretnutie, nepamätal si na obsah rozhovoru medzi nimi. Dodal, že jeho spoločnosť Vaxton Managment ručí za úver spoločnosti TTC, ručenie stále existuje, poprel žeby bol tichým spoločníkom vo firme TTC, telefónne číslo, ktoré používal v tom čase bolo XXXXXXXXXX. Uviedol, že od B. mal vedomosť, že P. požičal C. nejaké peniaze. Všetko, čo uviedol vo svojej výpovedi dňa 25.05.2011 v prípravnom konaní potvrdil a fakty, ktoré vtedy uvádzal si nepamätal pre odstup času. V prípravnom konaní uviedol, že P. mu približne v novembri, decembri telefonoval a pýtal sa na C., že sa s P. stretli v Budapešti na P. podnet a pri tej príležitosti sa P. pýtal na C. a jeho fungovanie, pričom predtým sa od B. dozvedel, že P. požičal C. približne 300.000,- eur, ktoré mu nevrátil. O tom, že C. mal byť obeťou vydieračského únosu sa dozvedel od B.. Uviedol tiež, že C. má asi 183 cm a v decembri 2010 mohol mať okolo 90 kg. Potvrdil, že v roku 2010 ešte C. využíval jeho skladové priestory.

Svedok F. B. na hlavnom pojednávaní dňa 03.04.2012 uviedol, že obžalovaného P. pozná z obchodovania (od septembra 2010), posledný obchod s ním so zlatom v množstve 6,4 kg za cenu 123.000,- eur sa uskutočnil dňa 06.12.2010. Vypovedal, že L. mal prísť v nedeľu poobede pre tovar, ale

v nedeľu obchod neprebehol, preto lebo nedošli peniaze na účet, peniaze od P. prišli až v pondelok. Potvrdil, že L. sa nachádzal od 05.12.2010 do 06.12.2010 fyzicky u neho v Uherskom Brode a tiež, že jeho firma MB Gold obchodovala s firmou UNITRA. Nepamätal si akým vozidlom prišiel obžalovaný L. do Uherského Brodu. Priznal, že predtým vždy on vozil tovar do Komárna, nikdy predtým L. nedošiel po tovar do Čiech, nepamätal si ani kedy sa uskutočnil prvý obchod s firmou obžalovaného P.. Tiež uviedol, že L. došiel po tovar do Uherského Brodu, z dôvodu, že mal cestu do Prahy a tovar mu odovzdali ním poverení ľudia - P. A., lebo on sám odišiel po nové auto. Na hlavné pojednávanie si priniesol so sebou aj doklady z posledného obchodu s P..

Svedok P. A. na hlavnom pojednávaní dňa 03.05.2012 vypovedal, že P. pozná 17 rokov. MB Gold je firma jeho kamaráta B., ktorá obchodovala s firmou UNITRA. Pri vzájomnom obchode, ktorého predmetom bolo zlato, bol on sám prítomný len dňa 05.12.2010 a dňa 06.12.2010, ďalej boli prítomní F., B., F. F. prišiel dňa 5.12.2010 poobede, prišiel sám, na VW transportér a keďže neboli všetky peniaze za zlato na účte, F. sa zdržal do 06.12.2010. Obžalovanému L. poskytol alibi, že s ním bol fyzicky od 5.12.2010 poobedia až do 6.12.2010 do poobedia. Obchod sa nakoniec dňa 06.12.2010 zrealizoval. Vypovedal aj, že keď oni vozili zlato do Komárna, alebo do Prahy vždy chodili dvaja. Ďalej uviedol, že obchodovanie medzi MB Gold a firmou Unitra začalo v septembri 2010, obchody prebiehali zhruba každý týždeň, on sám sa zúčastňoval drvivej väčšiny obchodov. L. F. bol pre tovar len ten jedenkrát na Mikuláša, inak vždy oni vozili tovar do Komárna. On sám fyzicky odovzdal L. v pondelok zlato, ktoré mal nafasované od B.. Potvrdil, že celé poobede a noc z 05.12.10 na 06.12.2010 trávil s L., a aj s F. F., ktorý je jeho brat, boli spolu v Uherskom Brode, v Trenčíne, v Drietome za chlapeckou zábavou. Následne L. odišiel po polnoci do Prahy, vrátil sa poobede okolo obeda, kedy L. odovzdal zlato. Priznal, že L. poskytol azyl v Uherskom Brode, po tom čo sa to malo stať s C.. Zlato odovzdal L. on, lebo B. mal nejaké povinnosti.

Svedok P. B. na hlavnom pojednávaní dňa 17.12.2012 k veci uviedol, že o pojednávanom skutku sa dozvedel od L. a aj osobne od C., ktorý bol za ním v Bratislave v deň, keď polícia zobrala P.. Potvrdil, že nakoľko bolo C. ťažké zachytiť, P. mu kvôli tomu volával. Takto mu P. volal aj v septembri 2010, kedy mu osobne P. povedal, že C. požičal peniaze okolo 300.000,- eur a keďže mu C. nedvíhal, pytal sa, čo bolo s ním. Vypovedal, že pre C. od roku 2008 vykonával poradenskú činnosť, za ktorú mu dodnes dlhuje 50.000,- eur. Na rozdiel od svedka V. L.Ľ. uviedol, že L. bol obchodný riaditeľ v spoločnosti TTC, teda spoločnosti, ktorá patrila C.. Potvrdil aj, že L. počas oslavy F. U. volal P., ktorý sa pravdepodobne v čase telefonovania nachádzal na východe Slovenska a že sa dopytoval na C.. Ďalej vypovedal, že mu najskôr B. hovoril o tom, že C. mal problémy s rusky hovoriacimi ľuďmi, následne ho L. ale upozornil, že C. mal problém s ľuďmi okolo P.. L. mu konkrétne o skutku povedal, že P. bol veľmi nahneváný, pretože hoci mu C. dlhoval peniaze, tak s ním nekomunikoval. C. samotný mu o skutku povedal, že ho Š. uniesol so svojimi ľuďmi, z pumpy pri Sabinove, posadili ho do auta, že ho držali, donútili ho podpísať nejakú notársku zápisnicu a prepísať autá a že bol za tým aj L.. Cieľom toho celého mala byť likvidácia C.. Tiež mu C. uviedol, že sa zachránil iba tým, že vyskočil za jazdy z auta na diaľnici, niekde pri Trnave a že mal z toho doškriabaný chrbát. Potvrdil, že C. dlhoval mnohým ľuďom veľa peňazí, chodil na drahých autách, ktoré mu nepatrili, ale tváril sa, že je ich vlastníkom. K dokumentu, ktorý sa našiel pri prehliadke jeho domu, v ktorom je opísaný aj vydieračský únos C. a jeho pozadie sa svedok vyjadril, že tento dokument mu je známy a že je možné, že ho mal vo svojom počítači, ale poprel, že by on bol autorom tohto textu. Váhavo priznal, že je trestne stíhaný za neodvedenie dane a poisťného formou organizovanej 40-člennej skupiny spolu s C., s jeho bratom aj so Š.. Potvrdil, že v druhom polroku 2010 firma TTC už nič nevykonávala, jej obrat klesol zo 4 miliónov Sk na niekoľko tisíc eur a že sídlo firmy TTC bolo v Bratislave na Tomášikovej, ale C. sa tam zdržiaval len výnimočne a že nájomná zmluva bola TTC vypovedaná z dôvodu neplatenia nájomného. Potvrdil, že C. jazdil na čiernom Mercedese ML, na striebornom Mercedese CL, ktorý dal L. ako vyrovnanie a potom si zadovážil čierny Mercedes CL. Ďalej potvrdil, že C. podal už trestné oznámenie za vydieranie na človeka, ktorý je už právoplatne odsúdený a že C. chodil ozbrojený.

Svedok P. I., odsúdený za obdobný skutok ako sú stíhaní v tejto veci obžalovaní a v súčasnosti trestne stíhaný aj za ekonomickú tresnú činnosť, na hlavnom pojednávaní dňa 16.4.2013 uviedol, že C. ho niekedy v zime v Bratislave vyhľadal, bol rozrušený, dobitý a povedal mu, že mal problémy s obchodnými partnermi. On mu doniesol tričko, zobral ho na ošetrovanie do Bratislavy, do nemocnice v Ružinove, kde ho po pol hodine nechal a na druhý deň bol poňho v Piešťanoch, keď už bola tma. Poprel, že by ho viezol ešte niekam inam, pripustil len, že C. zabezpečil odvoz do Prahy. Asi po mesiaci alebo dvoch ho C. požiadal, či by nešiel odovzdať kľúč od strieborného Mercedesu ML. K samotnému skutku mu C.

uviedol, že ho niekde držali v hoteli, zobrali mu nejaké auto, podpísal papiere, s ktorými nesúhlasil, z mien, ktoré C. uvádzal, poznal len P.. Zo dňa, keď ho C. nakontaktoval, si pamätal, že C. mal dobitú hlavu aj vo vlasatej časti, mal rozrazenú peru a tvrdil, že ho pichalo v boku. Bližšie mu C. popísal, že niekde na východe na pumpe nasadol X. (P.) do auta, tam sa išiel s P. dohodnúť, ale vypálilo to inak, lebo C. si myslel, že dôjde k nejakému zápočtu. Potvrdil C. výpoveď, že mu dal asi tri kontakty na ľudí od polície, ktorým by C. mohol nahlásiť, čo sa stalo, teda že na diaľnici medzi Košicami a Prešovom sa mali pobiť, že sa tam pokúsil o útek, ale ďaleko sa nedostal, a takto sa dostal až cez Maďarsko do Komárna, kde bol držaný v nejakom hoteli. V tom čase používal telefónne číslo XXXX XXX XXX.

K výpovedi tohto svedka obžalovaný Š. P. uviedol, že išlo o nepriameho svedka, ktorý vypovedal len o tom, čo mu povedal C. a poukázal na to, že v niektorých smeroch vypovedal úplne odlišne ako C.. Napríklad I. uviedol, že C. išiel dobrovoľne na dohodnuté stretnutie s P., niekam na pumpu východe a odtiaľ sa presunul do Komárna, že neuviedol, že by C. bol špinavý, žeby mal krvavý odev, hoci I. bol prvou osobou, ktorá C. po „únose“ videla, tiež I. nepotvrdil, že by C. musel viezť na východ, z dôvodu, že C. by nevládal pre zranenia šoférovať, tiež svedok neuviedol, že by mu C. uviedol, že bol brutálne bitý, jedinú, čo I. potvrdil bolo to, že niekde na diaľnici medzi Košicami a Prešovom sa mal C. pobiť.

Svedok D.. P. V. vo svojom odbornom vyjadrení, ku ktorému bol vypočutý na hlavnom pojednávaní dňa 18.06.2013 skonštatoval, že cestu osobného motorového vozidla Audi Q7 a Mercedesu ML zo Sabinova, cez Prešov, Budimír, so zastávkou pri Budimíre, cez Košice a Miškolc, so zastávkou na OMV Miškolci a na zakúpenie občerstvenia, cez Budapešť so zastávkou v McDrive za Budapešťou smerom na diaľnicu, tiež za účelom občerstvenia až do Komárna v dňoch pracovného pokoja je možné vykonať pri dodržiavaní maximálnych rýchlostí za 5 hod. 43 min., pri maximálnej rýchlosti 200 km/h na diaľnici a na ostatných komunikáciách maximálnou rýchlosťou do 90 km/h za 4 hodiny a 31 min. a pri rýchlosti 200km/hod. na diaľnici a pri rýchlosti 100km/hod. na ostatných komunikáciách za 4 hod. 4 min. Ďalšiu otázku, ktorú svedok zodpovedal vo svojom vyjadrení bolo, že na vozidle Mercedes ML a Audi Q7 bolo možné vojsť do podzemnej garáže hotela Európa v Komárne v dňoch 05.-06.12. 2010. Pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní svedok pripustil, že teoreticky sa dá zadaná trasa vykonať aj rýchlejšie, ak by vozidlá išli rýchlejšie, ale išlo by len o pár minút. Svedok sa nevedel vyjadriť, odkiaľ bola meraná vzdialenosť medzi jednotlivými bodmi, či z okraja alebo z centra miest, on vychádzal z GoogleMaps. Uviedol tiež, pri zmenených rýchlostiach by sa koeficient prepočtu rýchlosti zmenil. Vysvetlil, že v koeficiente prepočtu rýchlosti sú zadané aj obmedzenia rýchlosti, napr. 50 km/hod. v obci. Obžalovaný P. pri výsluchu tohto svedka poukázal na to, že D.. V. nezohľadnil, že na polovici trasy medzi Košicami a Miškolcom je dovolená 50 km/hod. a na polovici je 90 km/hod., pretože D.. V. vychádzal len z toho, že maximálna dovolená rýchlosť na tomto úseku je 90 km/hod., čomu v skutočnosti tak nie je. Tiež obžalovaný P. napadol, že diaľničný úsek Miškolc Budapešť je len 112 km, nie 178 km ako uviedol D.. V., na ostatnom úseku je len rýchlostná cesta, kde je maximálna povolená rýchlosť 100 km/hod. D.. V. priznal, že vstup do podzemnej garáže meral v januári 2013, a že nepoznal aký bol stav v decembri 2010 a nevidel ani, či bola za bránou nejaká prekážka.

Svedkyňa F.. F. I. v odbornom vyjadrení č. 4/13, ktorá je zapísaná ako znalkyňa z odboru písomznalctvo, odvetvie ručné písmo, na ktorom zotrvala aj pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 20.8.2013, uviedla, že aj napriek tomu, že nemala originály sporných písomností, sporné podpisy s menom Š., a to na kópii dodacieho listu č. XXXXXX z 5.11.2000, na kópii záznamu z dopravného inšpektorátu zo dňa 29.11.2010 a na kópii kúpnej zmluvy z 5.11.2010 vyhotovil totožný pisateľ a predložené ukážky podpisov A. Š. (zo zápisnice o výsluchu svedka z 24.06.2011, kópia podania „Doloženie listín“ z 3.4.2012, kópie skúšky podpisu A. Š. na hlavnom pojednávaní) nevykazujú žiadne hodnotné, zhodné podobné znaky, na základe ktorých by bolo možné A. Š. potvrdiť ako pisateľku niektorého originálneho podpisu. Rovnako ani podpis na plnej moci z 02.12.2010 nie je podpisom A. Š. a vyhotovil ho iný pisateľ ako tri predchádzajúce skúmané podpisy. Svedkyňa F.. F. I. zotrvala na hlavnom pojednávaní na tom, že bolo vylúčené, že podpisy na sporných písomnostiach sú identické s nesporne pravými podpismi A.D. Š.. Materiál aj keď nebol v origináli, ale vo fotokópii, bol vyhovujúci. Pripustila, že kópie boli nekvalitné, ale nachádzali sa tam tak silné identifikačné znaky, ktoré aj laik vidí, že ich nepísala Š., ktorá má elegantný podpis s bodkou na i, so zdobeným písmom S, bez snahy vôbec napodobniť jej podpis. Svedkyňa uviedla, že ak by nemohla dospieť k záveru, do skúmania by nešla. Doplnila, že rýchlosť, kvalita, tvarovanie a tlak sa nedajú napodobniť. Skonštatovala, že odborné vyjadrenie ani nebolo potrebné, nakoľko bolo voľným okom viditeľné, že A. Š. nepodpisovala sporné dokumenty. Pripustila, že žiadne podpisy akéhokoľvek pisateľa nemôžu byť nikdy absolútne zhodné, ak by to tak bolo, išlo by o falšovanie podpisov. V danom prípade na sporných dokumentoch nešlo o úmyselne menené podpisy, podpisy nie sú pravé. Pripustila, že pisateľ

môže zmeniť svoj podpis, keby Š. falšovala svoj podpis, použila by svoje písmo. Závery odborného vyjadrenia by sa nezmenili aj keby mala k dispozícii originály sporných listín. Sporné podpisy zhodnotila ako nekvalitné, primitívnejšie ako vlastnoručný podpis Š.. V sporných a originálnych podpisoch boli zhodné len banálne znaky, ktoré nemali identifikačnú hodnotu, ako napr. sklon. V tvarovaní, ktoré je najpodstatnejší znak, nebolo zhodné nič.

Z výpovede svedkyne poškodenej B. Q., ktorej výpoveď z prípravného konania súd postupom podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku prečítal na hlavnom pojednávaní dňa 02.03.2012 zistil, že ako zástupkyňa Union - zdravotná poisťovňa, a.s. si uplatnila nárok náhradu škody vo výške 38,24 eura titulom vyplatenia liečebných nákladov, ktoré vznikli ošetrením P. F. C..

Obžalovaný L. vyjadril svoj nesúhlas so škodou, ktorú si táto právnická osoba uplatnila, pretože on žiadnu ujmu na zdraví nikomu nespôsobil.

Z prečítaných výpovedí svedkyne F. O. na hlavnom pojednávaní dňa 02.03.2012 postupom podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku súd zistil, že táto ako zamestnankyňa autoumývarky v Sabinove potvrdila výpoveď poškodeného C. v tom smere, že dňa 05.12.2010, krátko pred 12.00 hod., prišiel muž so strieborným džípom, ktorý si ho chcel umyť, a hoci si zakúpil umývací program za osem eur na džíp, umývací program nevyužil, pretože auto, keď dvihli dvere na linke, tam už nestálo. V tom čase prišlo čierne Audi, ktoré sa nepostavilo do radu, ale kolmo k striebornému autu, a z ktorého postupne vyšli 2 - 3 muži a o chvíľu už traja muži nasadli do čierneho Audi.

Z výpovedí svedkyne M. X. z prípravného konania prečítaných na hlavnom pojednávaní 02.3.2012 postupom podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku vyplynulo, že v čase skutku bola zamestnaná v hoteli Európa v Komárne ako recepčná, dňa 05.12.2010 mala voľno a dňa 06.12.2010 mala dennú službu od 07.00 do 19.00 hod.. Poprela, že by robila záznam o ubytovaní osoby C. z 05.12.2010. Vyjadrila sa, že obžalovaného P. pozná len z videnia a že dňa 06.12.2010 sa nedalo ubytovať v apartmáne, lebo bol obsadený a kľúč bol u hostľa. Nepotvrdila skutočnosť, že by hotel Európa mal hotelovú službu na základe telefonických objednávok. Uviedla ďalej, že v apartmáne podľa počítača bola ubytovaná jedna osoba, ale ona ubytovaných nevidela, ale teoreticky tam mohli byť dvaja. Podľa vyjadrenia kolegyne H. v apartmáne bol ubytovaný tmavší typ, ktorý sa k nej správal arogantne a povýšenecky.

Z výpovedí svedkyne Q. K. z prípravného konania, ktoré boli prečítané na hlavnom pojednávaní dňa 02.03.2012 postupom podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku súd zistil, že táto pracovala v hoteli Európa v Komárne od januára 2010, že záznam s menom C. do knihy ubytovaných ona nezapisovala a že číslo izby 125, ktoré bolo uvedené pri mene C. znamenalo, že išlo o apartmán, ktorý je v hoteli jediný a normálne je pre dve osoby, má manželskú posteľ, obývačku, pracovný kútik a v obývačke je TV. Nevedela uviesť, kto vypisoval záznam z 5.12.2010 pod menom C..

Z výpovedí svedka V. A. z prípravného konania prečítaných na hlavnom pojednávaní dňa 02.3.2012 postupom podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku, zamestnaného v hoteli Európa v čase skutku ako hlavný čašník, vyplynulo, že obžalovaného P. pozná len z videnia ako hostľa. Nepamätal či pracoval v dňoch 05.12.-06.12.2010 a ani nevedel uviesť, či obsluhoval P. vo večerných hodinách v týchto dňoch a koho v prítomnosti obžalovaného P. ešte obsluhoval. Poprel, že by Hotel Európa poskytoval službu donáška na izbu.

Z výpovede svedka F. U. prečítanej na hlavnom pojednávaní dňa 02.03.2010 postupom podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku súd zistil, že tento obžalovaného nepoznal, poznal len poškodeného C., cez L., s ktorým C. robil asi 5 rokov.

Z výpovede svedka F. U. z prípravného konania prečítanej na hlavnom pojednávaní 02.03.2012 postupom podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku súd zistil, že niekedy po oslave jeho narodenín, ktorá sa konala 04.12.2010 v Trebišove a ktorej bol účastný aj C. s priateľkou Š., mu C. volal, že si mal ísť vyzdvihnúť Mercedes ML do Trnavy a pri osobnom stretnutí mu C. povedal, že bol unesený. Nikto z obžalovaných účastný jeho oslavy nebol. Nepamätal si kedy C. prišiel na oslavu, ani kedy z nej odišiel, ale bolo to asi okolo polnoci. Nepamätal si akým autom došiel C. na jeho oslavu, ale predpokladal, že Mercedesom CL 600, lebo na ňom chodil celý čas a spomenul si, že dňa 6.12.2010 ráno mal rovnaký Mercedes na akom jazdil T. C. vypustené obidve predné pneumatiky. Pamätal si, že Mercedes CL 600,

na ktorom jazdil C. mal slovenské značky. O jeho vzťah k C. sa zaujímal len L., deň po oslave, potom ako sa zobudili.

Obžalovaní sa k výpovedi tohto svedka vyjadrili, že svedkovia účelovo menili výpovede, a že aj tu pri tejto výpovedi bolo zrejmé, že C. zavádza, nakoľko aj tento svedok ako aj svedkyňa Š. uviedli, že C. na oslavu dňa 04.12.2010 do Trebišova prišiel mercedesom CL 600, nie Mercedesom ML, ako uviedol C..

Postupom podľa § 263 odsek 3 písmeno a) Trestného poriadku pre dlhodobé zdržiavanie sa svedka v zahraničí súd prečítal zápisnicu o výpovedi svedka B. F., ktorý v prípravnom konaní uviedol, že dňa 05.12.2010 na výjazde z diaľnice na Košické Olšany bolo odstavené čierne Audi Q7, s ŠPZ začínajúcou na A., auto bolo špinavé, pričom spozorovali, že dvaja muži ťahali po zemi tretieho za autom smerom k zadným pravým dverám, tak, že jeden muž ho držal za pravú ruku a druhý za ľavú, ťahaný muž kládol odpor, kopal nohami, všetci traja mali podobné postavy. Potvrdil, že Audi Q7 čiernej farby išlo dosť rýchlo. Fakty, ktoré videl oznámil hneď na políciu na č. 112.

Obžalovaný L. namietal, že tohto svedka sa nikto nepýtal na osobu, ktorá auto, v ktorom sedel tento svedok, šoférovala.

Rovnako postupom podľa § 263 odsek 3 písmeno a) Trestného poriadku súd prečítal výpoveď svedka J. E. konateľa spoločnosti DG Advices, DG Advantage z prípravného konania učinenu dožiadaným českým policajným orgánom, svedka, ktorý má trvalý pobyt v cudzine, v Českej republike a ktorého účasť súd nevedel na hlavnom pojednávaní zabezpečiť žiadnym zo spôsobov uvedených v Trestnom poriadku a z tejto výpovede súd zistil, že svedok obžalovaného P. poznal 10 rokov a obžalovaného K. a F. ako šoférov, ktorí pracovali vo firme obžalovaného P. a poškodeného C. poznal od roku 2008. Potvrdil, že dňa 05.12.2010 komunikoval s obžalovaným P. cez skype, kedy mal P. jednanie s C. a hovorili o tom, že C. chcel pôžičku a chcel ručiť svojím autom, ktoré ale nebolo jeho, ale C. mal plnú moc na dispozíciu s tým vozidlom. Dohodli sa preto na tom, že za tú pôžičku bude ručiť C. týmto vozidlom, ktoré už bolo prihlásené v ČR a obžalovaný P. ho požiadal, či by jeho firma toto vozidlo nemohla odkúpiť, ak by C. nezaplatil pôžičku do 20.12.2010. Uviedol tiež, že C. sľúbil, že príde do Zlína, kde následne doriešia veci, ale keďže neprišiel, k prepisu ani k naplneniu kúpnej zmluvy nedošlo. Pamätal si, že spolu hovorili na preskačku asi hodinu niekedy večer 18.00-19.00 hod., cez skype aj s C. aj s P.m, cez konferenčný hovor. Kúpnopredajnú zmluvu na predaj Mercedesu CL 600 zhotovil on podľa vzoru a o kúpe vozidla rokoval s C.. Vozidlo nikdy neprevzal a rovnako tak nezaplatil ani kúpnu cenu zaň. Potvrdil, že podpis na kúpnej zmluve je jeho, nepamätal si však kedy túto zmluvu podpísal, ale nebolo to dňa 05.12.2010, ale niekedy v týždni po tom, a to v Zlíne, v jeho kancelárii. Zmluvu keď podpisoval už bola podpísaná C. a musel mu ju predložiť P., pretože s C. sa nestretol. Zmluvu si po podpísaní zobral P..

Obžalovaný Š. P. sa k výpovedi tohto svedka vyjadril, že tento svedok vyvrátil všetko, čo tvrdil C..

Znalec F. T. Q. z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia, na hlavnom pojednávaní 04.04.2012 zotrval na záveroch svojho znaleckého posudku, ktoré na hlavnom pojednávaní aj predniesol, že C. dňa 05.12.2010 utrpel pomliaždeninu hlavy v ľavej spánkovo-temennej oblasti, pomliaždeninu nosa s krvnou podliatinou, pomliaždeninu hornej pery s krvnou podliatinou, tržnú ranu hornej pery v predsieni úst z vnútornej strany, pomliaždeninu šije a krčnej chrbtice, pomliaždeninu hornej časti hrudnej chrbtice, pomliaždeninu a krvnú podliatinu ľavého ramena vpredu a v podpažnej oblasti vľavo, pomliaždeninu a krvnú podliatinu na pravom ramene vpredu, odierku na chrbte ľavej ruky v oblasti 2. záprstnočlánkového kĺbu, odierku na chrbte 3. prsta pravej ruky, hlboké odierky na chrbte v diekovokřížovej oblasti vpravo, vľavo a menšie v strednej časti pomliaždeninu ľavého stehna v dolnej tretine prednej časti, znalec tieto zranenia zhodnotil ako zranenia ľahké, ktoré vznikli v príčinnej súvislosti s predmetným skutkom a mohli sa stať ako uviedol poškodený a všetky zranenia si vyžiadali dobu liečenia a dobu práceneschopnosti 14 dní. Bolesť znalec ohodnotil na sumu 1936,- eur. Pri svojom výsluchu uviedol, že C. bol vyšetrený dňa 07.12.2010 o 18.30 hod., pričom dve hodiny predtým mu volali z polície, či môže vyšetriť niekoho a spraviť znalecký posudok, resp. nález o vyšetrení. Uznesenie o pribratí znalca dostal až po vyšetrení poškodeného, ale nepamätal si kedy to bolo. Pri vypracovaní znaleckého posudku mal záznam z vyšetrenia v Bratislave, celý vyšetrovací spis, výpoveď poškodeného zo dňa 07.12.2010, inú zápisnicu nemal a po vyšetrení poškodeného mal tiež k dispozícii fotodokumentáciu, ktorá už bola v spise. Na otázky procesných strán znalec uviedol, že poškodený F. C. mohol v čase vyšetrenia vážiť 90-95 kg a bolo na ňom vidno, že cvičí. Hlboké odierky v driekovej oblasti popísal ako hlbšie zárezy, na ploche veľkej ako päť a boli v pozdĺžnej osi tela. Odierky boli zaschnuté, boli tam chrasty. Pripustil, že keď bol poškodený vyšetrený dňa 07.12.2010 museli byť odierky prítomné a zároveň skonštatoval, že chrasty na hlbokých odierkach zotrvávajú, pokiaľ sa nejedná o zápal, dva

týždne. Odiery na krížoch vznikli pravdepodobne ťahaním holého tela po asfalte, časť oblečenia sa mohla vytiahnuť, znalec sa ale nevedel vyjadriť koľko bol poškodený ťahaný, uviedol, že rany na krížoch neboli zahnisané, takže nedošlo k infekcii. Intenzita krvácania pri odierkach, podľa znalca, závisí od toho či sa pacient hybe, otiera, ale môžu krváčať 1-2 hodiny a do 3 hodín môžu zaschnúť. Odiery na pravej strane chrbta boli výraznejšie, mechanizmus vzniku tohto zranenia najpravdepodobnejšie bol taký ako popísal poškodený. Ak bol poškodený ťahaný po podložke, tak vrchný odev sa musel vytiahnuť nahor, nohavice sa mu mohli kúsok posunúť nadol, podľa toho ako bol chytený. Predpokladal, že bol ťahaný za obe nohy. Zranenia mohli vzniknúť tak, že ťahajúce osoby stáli a ťahaná osoba sa nejakým spôsobom bránila. Nevylúčil, že zranenia mohli vzniknúť aj iným mechanizmom. Podľa chrást doba zranenia zodpovedala tomu, čo uviedol poškodený, teda, že zranenia vznikli 48 hodín pred vyšetrením, \pm 12 hodín. K pomliaždenine v spánkovej temenej oblasti uviedol, že táto vznikla viacerými údermi, k pomliaždenine na nose uviedol, že mohla vzniknúť aj jedným úderom, nevylúčil však viac úderov, ďalej k spôsobu a mechanizmu vzniku ostatných zranení znalec uviedol, že pomliaždenina hornej pery s krvnou podliatinou vznikla najmenej jedným úderom, pri pomliaždenine krčnej chrbtice a hrudnej chrbtice muselo byť viac úderov, odiery na rukách vznikli ťahaním po zemi, krvná podliatina na ramene vznikla pri zápase, pomliaždenina ľavého stehna mohla vzniknúť pri nejakom zápase. Nevedel sa vyjadriť, či poškodený bol 40 minút intenzívne bitý, tak ako tvrdil. Vylúčil, že poškodený dostal intenzívny úder do nosa, ale mohol z neho krváčať. Stopy po krvácaní v nose mohli ustať, ak by sa neumyl. Pripustil, že by poškodený bol schopný s uvedenými zraneniami odšoférovať 700 km. Krvné podliatiny boli pri vyšetrení u poškodeného na hornej pere, na koreni nosa, pomliaždenina na nose nemohla vzniknúť nosením od okuliarov, zvnútra nebola rana v nose nafotená. Údery smerovali na krčnú a hornú hrubnú chrbticu vľavo, ktoré spolu s odierkami na krížoch boli najväčšie zranenia. Pomliaždenie pery s krvnou podliatinou ramena a stehna a nosa boli drobné zranenia ako aj pomliaždeniny na ruke a stehne. Horná hrudná chrbtica, viac vľavo a krčná chrbtica boli pri vyšetrení bolestivé. Poranenia na ruke zhodnotil ako poranenia od tlaku jedného prsta. Malátnosť a zvracanie u poškodeného, ktoré sám uvádzal, mohli byť príznakom poranenia aj krčnej chrbtice, otrasu mozgu, ale keďže nebol v bezvedomí, išli na vrub poranenia krčnej chrbtice. Poškodený bol obmedzený len bolesťou, dva-tri dni a potom mal bolesti, kvôli ktorým vyhľadal ošetrovanie v Prahe, ktoré vznikli zrejme z poranenia hrudnej chrbtice. Pri vyšetrení v Prahe, okrem rany na pere, nemuseli byť ostatné zranenia viditeľné. Ním stanovenie dĺžky práceneschopnosti 14 dní bolo ovplyvnené aj lekárskej nálezom z Prahy. Priznal, že vyšetřil poškodeného v čase, keď ešte nemal doručené uznesenie o príbratí znalca. Fotodokumentáciu on sám nerobil. Pamätal si, že poškodený mal oblečené džínsy a nejaké tričko. Zhodnotil, že poškodený bol v dobrom fyzickom stave. Jemu poškodený povedal, že mal vymenený odev. Nevylúčil, že na odevu mohlo zranenie, keď by sa šúchalo o odev, zanechať stopy. Poškodený, keď sa vyzliekol, mal odev čistý. Okrem bolesti, v obvyklom spôsobe života bol poškodený obmedzený len v hygiene, ktoré trvali dva týždne. Následne ale uviedol, že poškodený sa osprchovať mohol, len ho to pri tom štípalo. Znalec vylúčil, že by si odiery na chrbte a zranenia hrudnej a krčnej chrbtice poškodený mohol urobiť sám, ostatné zranenia by si teoreticky mohol poškodený spraviť aj sám. Teoreticky pripustil, že keby sa poškodený šúchal o stenu, odiery na chrbte by si mohol spôsobiť aj sám, ale nevyzeralo by to tak súmerne, ako to vyzeralo. Teoreticky nevylúčil ani to, že podliatinu na ramene si mohol spôsobiť sám. K rozporom vo svojich výpovediach z prípravného konania a na hlavnom pojednávaní uviedol, väčšinou sťaženie obvyklého spôsobu života, trvá dva-tri dni, ale keďže poškodený mal ťažkosti a vyhľadal ošetrovanie v Prahe dňa 10.12.2010, tak doba obmedzenia v obvyklom spôsobe života bola 10-14 dní.

Znalec L..X.. F. Q., C., z odboru psychológia, odvetvie klinickej psychológie detí a dospelých, príbratý súdom, aby psychologicky vyšetřil poškodeného P.. F. C., na hlavnom pojednávaní dňa 28.2.2013, zotrval na svojich záveroch uvedených v znaleckom posudku č. 9/12, ktoré na hlavnom pojednávaní aj predniesol a z ktorých vyplynulo, že všeobecná vierohodnosť poškodeného je zúžená, špecifická vierohodnosť znížená nie je a je použiteľná pred súdom. Pamäť poškodeného nie je narušená, poškodený nemá narušenú žiadnu zložku myslenia, intelekt poškodeného nie je rovnomerne rozložený, dynamická syntéza myslenia je u neho znížená. U poškodeného ide o predisponovanú, skôr introvertne orientovanú osobnosť, so zvýšeným skóre v psychotizme a v škálach antisociálneho správania a návykovosti. Zvýšené skóre v škále sociálne žiadaných odpovedí u poškodeného je viazané na osobný prospech, jeho odpovede boli v súlade so sociálne žiadanými odpoveďami (vysoké lži skóre). V psychopatologických škálach dosiahol poškodený nulové hodnoty, čo znamená tendenciu poškodeného k účelovým odpoveďiam. U poškodeného znalec nezistil bezprostrednú psychopatológiu.

Pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní znalec vysvetlil, že sa poškodený správa účelovo, pri svojich všetkých kognitívnych pamätiach je poškodený schopný vyprodukovať účelovú výpoveď s

vysokým ľži skóre, ktoré spadá do osobnej charakteristiky, a preto bola všeobecná vierohodnosť svedka poškodeného znížená. Ľži skóre sa určuje podľa testov, dotazníka, v ktorom dosiahol poškodený nad 16 bodov z 24 otázok. Vyjadril sa, že pri vyšetrení sa každý chová tak, aby to bolo preňho prijateľné a že poškodený nie je typický ľuhár, je to skôr to, že si to dopredu rozmyslí, čo povie. Pripustil, že je ľažko rozlíšiť špecifickú vierohodnosť výpovede od všeobecnej, pretože to nie je jednoznačné, nakoľko majú veľa spoločných vzťahových bodov.

Znalec pripustil, že poškodený manipuloval s odpoveďami, že mohol kalkulovať aj s inými vecami. Z psychologického hľadiska zaradil poškodeného do všeobecnej normy väčšiny ľudí, že sa správa účelovo, tak aby si nepôsobil nepríjemnosti. To, že dynamická zložka myslenia bola u poškodeného znížená znamenalo, že poškodený sa chová ako priemer populácie, to čo analyzuje, sa musí aj syntetizovať, a tam mnoho ľudí zlyháva. Poškodený si veci v hlave rozloží, dáva ich dohromady a nie vždy si ich zloží dobre. Vysvetlil, že výpoveď poškodeného je použiteľná pred súdom, a to na základe jeho kognitívnych schopností, vykonaného interview a komplexu osobnosti poškodeného. Aj z hľadiska všeobecnej vierohodnosti, ktorá bola znížená, je výpoveď poškodeného použiteľná pred súdom.

Dôsledok zníženej všeobecnej vierohodnosti výpovede svedka poškodeného spočívala v tom, že závery, ktoré poškodený spojil, nie celkom zodpovedajú tomu, čo sa stalo. Znalec pri interview zistil, že poškodený používa rovnaké schématické odpovede, zachováva kontinuitu, celistvosť celej výpovede. Toto je ale štandardné aj u ostatných ľudí. Účelovosť výpovede svedka poškodeného môže byť viazaná na dosiahnutie nejakého prospechu u neho. Znalec na vysvetlenie uviedol, že keď je všeobecná hodnovernosť znížená, nemusí byť automaticky znížená aj špecifická hodnovernosť výpovede. Ďalej znalec uviedol, že väčšinu vecí berie poškodený pravdivo, ale v okamihu, keď začne niečo cítiť, že sa týka jeho, tak účelovo mení výpoveď, chráni seba. Znalec poškodeného zhodnotil ako tvrdého človeka, neurostabilného (nič s ním nepohne), nie je citovo chladný k ľuďom, ktorých má rád, poškodený si rozmyslí, čo niekomu povie, ide za svojím cieľom. Vysvetlil, že keď svedok poškodený odpovedal, že nevie a nepamätá si veci z roku 2010, hoc jeho pamäť nie je narušená, išlo o účelovosť odpovedí, pretože s jeho osobnostnou štruktúrou si človek veci, neho sa týkajúce, pamätá veľmi dlhú dobu. Znalec u poškodeného zistil sklony k protispoločenskému správaniu a nevylúčil u poškodeného ani to, že poškodený je schopný si nejaký skutkový dej vymyslieť, a potom si ho zapamätať a zoschématizovať a potom ho rovnako podávať. U poškodeného znalec vylúčil, že by nejaké udalosti mohli prekryť iné udalosti, ktoré sa udiali neskôr.

Znalec vyslovil predpoklad, že poškodený si dlho pripravoval to, o čom hovoril. Poškodeného znalec posúdil, že má skony a schopnosť manipulovať s inými.

Obžalovaný P. sa vyjadril k tomuto znaleckému dokazovaniu, že znalec zhodnotil C. ako tvrdú osobnosť, so zvýšeným sklonom ku kriminalite, s extrémne vysokým ľži skóre, ktorej všeobecná vierohodnosť je znížená práve v dôsledku ľži skóre. Poukázal v tejto súvislosti na to, že z tohto dôkazu bolo potom zrejmé, že zistené charakterové črty C. sú takého charakteru, že je odôvodnené, že výpovede C. neboli pravdivé, minimálne boli skreslené a skutkový dej, o ktorom C. vypovedal a ktorý sa aj skutočne odohral, je C. značne upravený a to v záujme dosiahnutia poškodeným sledovaného cieľa, a to vyhnúť sa zaplateniu svojich záväzkov.

Na základe požiadavky obhajoby obžalovaného Š. P. F.. Š. A., znalec z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie traumatológie vypracoval kontra posudok č. 37/13 k znaleckému posudku F.. T. Q. a keďže obžalovaný nesúhlasil s čítaním tohto znaleckého posudku, znalec F.. Š. A. bol dňa 14.05.2013 vypočutý za prítomnosti znalca F.. T. Q.. F.. Š. A. na hlavnom pojednávaní a zotrval na záveroch svojho znaleckého posudku, ktoré spočívali v tom, že P.. F. C.:

1. Utrpel ľahké pomliaždenie v oblasti pod ľavým okom s krvnou podliatinou a povrchovú odreninu v oblasti temenej a spánkovej vľavo, ktoré vznikli maximálne jedným úderom, v ktorých záveroch sa zhodol so znalcom Q., ale nie v tom, že tieto rany zodpovedali viacerým úderom do týchto oblastí.

2. Neutrpel pomliaždenie v temenej a spánkovej oblasti, teda negoval toto zranenie, ktoré uviedol vo svojom znaleckom posudku F.. T. Q. a to z dôvodu, že znalec F.. Q. vo svojom posudku popísal len povrchovú odreninu, bez opuchu a bez krvnej podliatiny v tejto oblasti, čo z lekárskeho hľadiska nemožno diagnostikovať bez vyššie uvedených príznakov, teda bez opuchu, bez krvnej podliatiny, teda len na základe subjektívnych ľažkostí.

3. Utrpel ľahké pomliaždenie hornej pery s krvnou podliatinou vpravo a povrchovú tržnú ranu na vnútornej strane hornej pery s krvnou podliatinou v okolí, ktoré vzniklo pôsobením jedného tupého násilia malej intenzity, nevzniklo opakovanými údermi do tejto oblasti ako to uviedol znalec F.. Q., nakoľko opakovanými údermi by vznikli zranenia iného charakteru. Tieto zranenia boli viditeľné aj na fotografiách č. 1-7.

4. Neutrpel pomliaždenie nosa s krvnou podliatinou, a to v zmysle objektívnych nálezov (lekárskej správy), bolo vylúčené, aby takéto zranenia utrpel tak, ako to uviedol F. T. Q., pretože ani v lekárskych správach, ani pri osobnom vyšetrení neboli zaznamenané opuch, začervenanie, krvná podliatina a len na základe palpačnej bolestivosti, ktorá bola evidovaná, takéto zranenia nebolo možné diagnostikovať.

5. Vylúčil vznik pomliaždenia šije a chrbtice a pomliaždenia hornej časti hrudnej chrbtice a pomliaždenie stavcov na krčnej chrbtici, ktoré znalec F. Q. považoval za najzávažnejšie, pretože pri pomliaždení krčnej chrbtice (stavcov) neexistuje neobmedzený pohyb, pohyb je bolestivý, nie ako, vo svojom znaleckom posudku skonštatoval F. Q., že šija bola voľná, neoponovala pohyblivosť krčnej chrbtice pasívna aj aktívna neobmedzená, v krajných polohách mierne citlivá. Okrem iného znalec F. A. O. poznamenal, že diagnózu pomliaždenia stavca môže v súčasnej dobe urobiť jedine magnetická rezonancia. Pomliaždenie hornej časti hrudnej chrbtice znalec F. A. absolútne vylúčil z rovnakého dôvodu, že bez opuchu a začervenania nemôže vzniknúť pomliaždenie. Keďže u poškodeného neboli zaznamenané ani opuchy ani začervenania a krvné podliatiny v hornej časti hrudnej chrbtice nebolo možné u poškodeného diagnostikovať pomliaždenie tejto časti tela, a to len na základe konštatovania F. Q., že poškodený mal ešte 5 dní po úraze bolesti na hrudníku a na chrbte, a preto musel vyhľadať lekárske vyšetrenie v Prahe a bolo potrebné mu aplikovať lieky proti bolesti, pričom v objektívnom náleze lekárskej správy z Prahy neboli popísané žiadne vonkajšie známky poranenia krku a hornej hrudnej chrbtice.

6. Neutrpel pomliaždenie a krvnú podliatinu ľavého ramena vpredu a v podkoží oblasti vľavo a pomliaždeninu a krvnú podliatinu na pravom ramene vpredu, ktoré boli zachytené na fotografiách 12, 13 a 10 o rozmeroch do 1,5 cm takým spôsobom ako uviedol F. T. Q., teda že tieto zranenia vznikli, keď poškodeného chytili útočníci zozadu pod paže a snažili sa ho ťahať smerom k autu, pretože išlo zas len o jednu z variánt predstáv F. Q. a takéto vyjadrenie F. Q. bolo neodborné.

7. Utrpel odierku na chrbte ľavej ruky v oblasti 2. zápästnočlánkového kĺbu, ktorá je zachytená vo fotodokumentácii na fotke č. 4. Odreniny vznikajú dotýčnicovým násilím, šúchaním, ktoré o tvrdú podložku, preto bolo krajne nepravdepodobné, že toto poranenie vzniklo pri údajnom ťahaní poškodeného po asfalte, ako to skonštatoval F. Q..

8. Neutrpel odierku na chrbte 3. prsta pravej ruky, nakoľko táto je popísaná len v znaleckom posudku F. Q., nie je zachytená v žiadnej z lekárskej správ, ani vo fotodokumentácii.

9. Utrpel hlboké odierky na chrbte v driekovokrižovej oblasti vpravo aj vľavo a menšie v strednej časti, ale iným spôsobom ako uvádzal poškodený, teda inak ako pri ťahaní za nohy po asfalte, teda nie tak ako bolo uvedené v znaleckom posudku F. Q..

10. Neutrpel pomliaždeninu ľavého stehna v dolnej prednej časti, tak ako to vo svojom znaleckom posudku uviedol znalec F. Q., nakoľko ani v jednej z lekárskej správ nebolo toto zranenie popisované a F. T. Q. popísal toto zranenie pri vyšetrení poškodeného ako pohmatovú bolestivosť nad ľavým kolenom bez známk trauma (úrazu), čo bolo podľa F. A. schizofréne konštatovanie, pretože nie je možné uviesť opuch v popisovanej časti s tým, že koža je bez známk úrazu. Pomliaždenie nie je možné diagnostikovať bez toho, aby boli prítomné úrazové zmeny na koži.

Vo svojom znaleckom posudku F. A. záverom ešte napísal, že všetky zadokumentované zranenia si vyžiadali dobu liečenia do sedem dní a že je nepravdepodobné, že mechanizmus vzniku zranení vznikli v súvislosti so skutkom tak, ako to opísal poškodený.

Pri svojom výsluchu F. A. dodal, že pri ťahaní môžu vzniknúť škrabance, ktoré idú rôznym smerom, ak sa osoba bráni. Uviedol, že pri svojom znaleckom posudku vychádzal zo znaleckého posudku F. T. Q., z výpovede poškodeného na hlavnom pojednávaní zo dňa 31.1.2012, z fotodokumentácie zranení poškodeného, ktoré všetky dokumenty mu predložil P. U.. Odierky v driekovej časti mohli vzniknúť šúchaním o tvrdú podložku, napr. po koberci, nie po prašnom a kamienkovom povrchu, asfalte (pretože chýbala tetováž) a nie tak, že poškodený bol ťahaný za nohy a bránil sa, pretože nemal žiadne zranenia ani na dlaniach ani na lakťoch, a aby vznikli takéto zranenia, útočníci by museli kľačať.

Znalec ďalej zotrval na tom, že diagnózy, ktoré uviedol F. T. Q. boli zavádzajúce a neodborné. Tiež konštatovanie tohto znalca bolo neodborné v tom smere, že pomliaždenie krčnej chrbtice vzniká prenesením sily, ktorá pôsobila na tvár, pretože na tvár pôsobila slabá sila a pomliaždenia krčnej chrbtice je možné diagnostikovať len MRI a pomliaždenina na krčnej chrbtici vzniká jej zavalením, úderom lakťom, pästou priamo do chrbtice a musí tam byť prítomný opuch, začervenanie alebo podliatina.

Vznik začervenania pod ľavým okom podľa znalca bolo spôsobené násilím veľmi slabej intenzity, nie pästou a pomliaždeniny na ramene u poškodeného vznikli 2-3 dni pred vyšetrením u F. T. Q.. Zopakoval, že pomliaždeniny nie je možné diagnostikovať len na základe palpačnej bolesti. F. A. skonštatoval, že pomliaždenie nosa poškodený neutrpel, pretože toto zranenie nebolo zadokumentované ani v lekárskej správach, iba v znaleckom posudku F. Q., ktorý nepopísal ani začervenania, ani opuch ani

podliatinu v tejto časti. Pri diagnózach, ktoré uviedol, že poškodený neutrpel, vychádzal z objektívnych nálezov lekárskeho správy, z objektívneho nálezu pri vyšetrení poškodeného u F.. Q. a z fotodokumentácie poškodeného, ktorá je založená vo vyšetrovacom spise a podľa nej odierky by bolo možné datovať 5-7 dní pred odfotoграфovaním poškodeného. Vyjadril sa tiež, že násilie, ktoré spôsobilo odierky na krížoch, pôsobilo smerom aj dole, aj hore, a do boku.

Znalec F.. T. Q. vo svojich vyjadreniach k záverom znaleckého posudku F.. A. a k výsluchu tohto znalca nevedel vierohodne vysvetliť, prečo uviedol diagnózy, ktoré nepopísal pri svojom vyšetrení, ktoré neboli v lekárskeho správy a neboli ani vo fotodokumentácii. Neustále opakoval a zotrval na tom, že poškodený všetky poranenia, ktoré uviedol vo svojom znaleckom posudku mal, on ich videl a diagnostikoval ich, v podstate, len na základe palpačnej bolestivosti. Tiež sa opakovane vyjadril, že pri pomliaždeninách nie vždy je nutné, aby boli viditeľné nejaké úrazové znaky na koži.

Znalci sa zhodli len v tom, že podliatina pod ľavým okom a pomliaždenina nosa s krvnou podliatinou sú totožné zranenia, že pomliaždenie hornej pery s krvnou podliatinou a kožnou ranou na vnútornej strane hornej pery boli spôsobené jedným úderom slabej intenzity.

Znalec F.. T. Q. pripustil, že odierka na chrbte ľavej ruky o rozmeroch 2 x 3 mm mohla vzniknúť aj iným spôsobom, nie šúchaním po asfalte ako uviedol poškodený, asfalt nevylúčil. Nevylúčil, že by si všetky zranenia mohol poškodený spôsobiť aj sám. F.. Q. zotrval na všetkých svojich záveroch, k znaleckému posudku F.. A. sa vyjadril, že bol tendenčný.

F.. A. sa k znaleckému posudku F.. Q. na hlavnom pojednávaní ešte vyjadril, že F.. Q. prevzal všetky tvrdenia poškodeného o bolesti a na základe tohto vyjadrenia ich charakterizoval ako pomliaždeniny. F.. Q. oponoval znaleckému posudku F.. A. tým, Ž. F.. A. len vyvracal jeho závery a keď on predsa uviedol, že išlo o poranenia ľahké s dobou liečenia do 14 dní, čo nie je žiaden rozdiel so znaleckým posudkom F.. A., ktorý uviedol dobu liečenia do sedem dní, nakoľko či už je to sedem alebo 14 dní, stále je to ľahké zranenie.

Znalec F.. I. Q., z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie interná medicína vo svojom znaleckom posudku č. 9/2012, na ktorého záveroch zotrval aj na hlavnom pojednávaní dňa 13.06.2013 uviedol, že obžalovaný Š. P. v decembri 2003 bol operačne liečený pre ťažkú formu hemorhagicko-nekrotickej pankreatitídy, jeho stav bol stabilizovaný až do roku 2007, kedy bola prevedená druhá operácia, v roku 2008 sa u obžalovaného objavila pseudocysta hlavy pankreasu, ktorá komprimovala oblasť duodena so sťaženým príjmom potravy. V apríli 2009 bola u obžalovaného prevedená Juraszova operácia, v auguste 2009 bol hospitalizovaný na chirurgickom oddelení v Dunajskej Stredě s ťažkou anémiou a melénou pri ťažkej gastritíde s mnohopočetnými vredmi žalúdka. Následne sa u obžalovaného v roku 2010 objavilo krvácanie vredu žalúdka, sťaženie príjmu potravy, chudnutie a cukrovka s nutnosťou brania inzulínu a cirhóza pečene. Obžalovaný bol hospitalizovaný v ÚVTOS Trenčín od 18.12.2010 - 08.01.2011 pre vyššie uvedené diagnózy. Znalec posúdil zdravotný stav obžalovaného v súčasnosti ako stabilizovaný, za posledné mesiace nebol žiaden záznam o poskytnutí akútnej a neodkladnej zdravotnej starostlivosti v dôsledku náhleho zhoršenia jeho zdravotného stavu. Podľa predloženej zdravotnej dokumentácie je obžalovaný posielaný na príslušné odborné vyšetrenia, a preto ohodnotil zdravotnú starostlivosť v podmienkach ústavu za dostatočnú, vyhovujúcu a adekvátnu a v prípade náhleho zhoršenia zdravotného stavu, pre prítomnosť staníc RLP v Nitre, je možné pomoc obžalovanému poskytnúť do 10 minút. Zhrnul, že obžalovaný sa môže zúčastňovať hlavného pojednávania, ale určité riziko zhoršenia zdravotného stavu je prítomné. Znalec pripustil, že aj keď stav obžalovaného je stabilizovaný, jeho zdravotný stav sa môže zhoršiť. Prognózu vývoja zdravotného stavu obžalovaného scharakterizoval ako perspektívne nepriaznivú, pretože pribudnú ďalšie komplikácie pri zohľadnení ochorenia s postihnutím ďalších orgánov, zlepšenie zdravotného stavu nemožno predpokladať. Znalecký posudok F.. V. považoval za erudovaný, odborné vyjadrenie F.. Q., nie, nakoľko táto je odborníčkou z detského lekárstva a správu väzenského lekára považoval za objektívnu. Na hlavnom pojednávaní dňa 13.06.2013 znalec F.. Q. uviedol, že diagnózy stanovil z kompletnej zdravotnej dokumentácie a z osobného vyšetrenia obžalovaného P.. Špeciálne vyšetrenia neboli realizované. Obžalovaný P. bol dňa 21.01.2013 vyšetrený väzenským lekárom, išlo o zápis lekára, že obžalovaný mal problém so zubom. Predtým bol obžalovaný komplexne vyšetrený v ÚVTOS Trenčín a lekári zrejme nemali dôvod posielat' obžalovaného na ďalšie odborné vyšetrenia.

Na otázky odpovedal, že pri stanovení, že posádka musí byť do 10 min. pri pacientovi vychádzal zo zákona o poskytnutí rýchlej zdravotníckej pomoci. Odborné vyšetrenia, ktoré obžalovaný P. absolvoval v poslednom čase bolo vyšetrenie u očného lekára (marec 2011) a u diabetológa (18.02.2011), mal chirurgické vyšetrenie (apríl 2011). Vysvetlil, že liek Admiral sa podáva pri zápaloch, ale nesmie sa podávať pri vredoch. Tento liek bol obžalovanému P. predpísaný v apríli 2011.

Obžalovaný P. sa k tomuto vyjadril, že nešlo o vyšetrenie, ale len o ošetrenie akútneho stavu a že aj v roku 2012 absolvoval chirurgické vyšetrenie. Obžalovaný tiež namietal, že dňa 18.02.2011 pri diabetologickom vyšetrení nebol prítomný, v zázname to bolo uvedené. K uvedenému obžalovaným znalec dodal, že išlo o konzultáciu, ktorá môže prebiehať aj bez prítomnosti pacienta a ide o konzultáciu medzi lekármi a zrejme lekárka - diabetologička bola požiadaná o správu o zdravotnom stave obžalovaného.

Znalec priznal, že diagnózy u obžalovaného sú závažné. Zo zdravotného hľadiska uviedol, že lepšie podmienky na liečenie stanovených diagnóz u P., sú mimo prostredia väznice, ale v diagnostike a liečbe nie sú rozdiely. Rozdiel je len v strese.

Znalec osobne vyšetřil obžalovaného tak, že ho prezrel od hlavy po päty, palpačne prehmatával niektoré orgány, ďalšie vyšetřenia nepovažoval za potrebné realizovať. Zdravotný stav obžalovaného by, podľa znalca, mal byť v pravidelných intervaloch monitorovaný.

Znalec ďalej uviedol, že pri stanovených diagnózach u obžalovaného P. sú najčastejšími akútnymi komplikáciami vytvorenie stresového vredu, prasknutie varixov, akútna pankreatitída. Znalec pripustil, že detailne podmienky života vo väzbe neskúmal, doplnil, že inzulín musí v chladničke, preto znalec predpokladal, že si inzulín pacient musí chodiť pichať mimo celu. Ako všeobecnú príčinu daných diagnóz znalec uviedol stres, alkohol, fajčenie, drogy. Všetky diagnózy obžalovaného zhodnotil ako život ohrozujúce. Pripustil, že on, ako ošetrujúci lekár obžalovaného P., by zvolil pri akútnych stavoch aj iné, ďalšie vyšetřenia.

V záveroch znaleckého posudku č. 03/2013 F.. L. P., znalec z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie gastroenterológia, ktoré závery predniesol znalec aj na hlavnom pojednávaní dňa 13.06.2013, teda, že súčasný zdravotný stav obžalovaného Š. P. je taký, že obžalovaný sa lieči na chronickú pankreatitídu, ktorá je v súčasnosti v stabilizovanom stave, ďalej sa obžalovaný lieči na krvácanie do žalúdka (dokumentácia vred žalúdka prvýkrát v roku 2009) na diabetes mellitus, na pretrvávajúcu pseudocystu v hlave pankreasu a na stav po v.s.trombóze. Liečba u obžalovaného spočíva v dodržiavaní diétnych opatrení (šetriaca diéta + diabetická, užívanie pankreatických extraktov a inhibítorov protónovej pumpy), diabetes mellitus je liečený aplikáciou inzulínu v dávke 20 j. subkutánne. Znalec posúdil, že obžalovaný má v ústave zabezpečenú diétnu stravu, šetriacu a diabetickú, má k dispozícii lieky od bolesti, má možnosť využiť podanie liečiva v injekčnej forme, má zabezpečenú stálu lekársku starostlivosť v priebehu celého týždňa, starostlivosť diabetológa, a preto zdravotnícku starostlivosť v ústave zhodnotil ako vyhovujúcu, dostatočnú a adekvátnu. Znalec posúdil, že obžalovaný sa môže zúčastňovať hlavného pojednávania bez ohrozenia jeho života a zdravia za dodržiavania diétnego režimu. Obžalovaný má k dispozícii glukomer, má zaručenú diabetickú diétu (6x za deň). Účasť obžalovaného na hlavnom pojednávaní bezprostredne neohrozuje jeho život a zdravotný stav, ale pripustil, že stres môžu u obžalovaného zhoršiť jeho zdravotný stav. Prognózu zdravotného stavu vyhodnotil:

- pri cukrovke podávanie inzulínu ako trvalé,
- pri ochorení pankreasu je liečba trvalá a prerušenie diéty môže mať za následok zhoršenie zdravotného stavu,
- vredová choroba žalúdka sa výrazne zlepšila a to inhibítormi protónovej pumpy a takto je predpoklad, že toto ochorenie by malo zostať v dlhodobej remisii,
- varixy žalúdka a pažeráka, pri ktorej diagnóze je najzávažnejšou komplikáciou krvácanie z varixov, ktoré nebolo zaznamenané od 2010, preto znalec skonštatoval, že ak u obžalovaného nepríde k vzplanutiu akútneho zápalu v dutine brušnej, jeho stav by sa nemal zhoršovať.

Znalec so závermi znaleckého posudku F.. V. a uvedených v lekárskej správe väzenského lekára F.. U. v podstate súhlasil, s odborným vyjadrením F.. Q. nie, nakoľko išlo o znalkyňu odvetvia pediatria.

Znalec na hlavnom pojednávaní dňa 13.6.2013 uviedol, že pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzal zo zdravotných záznamov z rokov 2003-2010 a z osobného vyšetřenia obžalovaného dňa 01.02.2013 a z toho usúdil, že stav obžalovaného je stabilizovaný a je v remisii. Potvrdil, že obžalovaný trpí vážnymi ochoreniami, ktoré sú chronické a trvalé. Pokiaľ išlo o vredovú chorobu žalúdka, tak vred krvácal naposledy v decembri 2010, odvtedy obžalovaný nekrvácal. Detailne podmienky výkonu väzby znalec nepoznal, videl, že obžalovaný mal na cele k dispozícii glukomer, inzulín, 6x za deň diabetickú stravu a má k dispozícii ambulanciu. Pri podávaní stravy osobne znalec nebol, videl len jedálny lístok. Posúdil, že obžalovaný P. by mal mať šetriacu, racionálnu a diabetickú stravu (s vylúčením cukru). Podľa znalca má obžalovaný v ústave zabezpečenú diabetickú stravu, ktorá je aj šetriaca a táto pokryje aj žalúdočnú a pankreatickú diétu. Znalec pripustil, že nepozná prostredie cely. Tiež znalec uviedol, že obžalovaný sa dňa 17.12.2012 mohol zúčastniť hlavného pojednávania, lebo prestal zvracať a ďalej sa

nestažoval. Vysvetlil, že liek Buscopan má vedľajší vplyv na koncentráciu a malátnosť, ak sa podá vo väčšom množstve. V tejto súvislosti obžalovaný P. poukázal na to, že on dostal aj tabletku aj injekciu. Ďalej znalec uviedol, že diabetik by mal mať primeraný pohyb. Osobné vyšetrenie obžalovaného týmto znalcom spočívalo v tom, že zbral osobnú anamnézu obžalovaného, obžalovaného vyšetрил pohmatom a pohľadom a prezrel si jeho zdravotnú dokumentáciu. Znalec nepovažoval za potrebné odoslať obžalovaného na iné ďalšie vyšetrenia. Uznala, že porušenie diéty, prísun alkoholu, stresové prostredie môže spôsobiť zhoršenie zdravotného stavu obžalovaného. Pacienta s diagnózami, ktoré má obžalovaný, je potrebné sledovať raz za pol roka. Aj tento znalec potvrdil, že inzulín má byť v chladničke, bez inzulínu by bol obžalovaný v ohrození života a pokiaľ má inzulín na cele bez chladničky, tak je to nevyhovujúce a tým pádom také podmienky v ústave nie sú vyhovujúce.

Obžalovaný P. tieto znalecké posudky a výpovede znalcov posúdil ako povrchné a zavádzajúce, nakoľko znalci nehodnotili objektívne jeho zdravotný stav, pretože vychádzali z vyšetrení starších ako dva roky. Tiež namietol, že znalci nepoznajú podmienky v ÚVV ani jeho prostredie. Poukázal na to, že jeho stav sa zhoršuje, nelieči sa, len sa potláčajú bolesti liekmi, infúziami a zvyšovaním dávok inzulínu. K záznamom väzenských lekárov, z ktorých znalci vychádzali, sa obžalovaný vyjadril s dešpektom, pretože sa v nich lekári k jeho zdravotnému stavu stavali dehonestujúco. Znova prízvukoval, že podmienky v ÚVV nie sú vyhovujúce pre jeho diagnózu, má jednu hodinu vychádzky do dňa v koridore s 10-15 osobami, býva na cele o rozmeroch 2 x 5 m, s obmedzeným vetraním. Inzulín musí mať uskladnený bez chladničky na cele, s dierou na veľkú a malú potrebu a s ďalšími troma spolubývajúcimi s rôznymi hygienickými návykmi.

Znalecký posudok č. 23/13 D.. P. C., znalca z odboru cestná doprava, odvetvie technický stav cestných vozidiel, nehody v cestnej doprave a odhady hodnoty cestných vozidiel obstaraného stranou v konaní, analyzoval rýchlosť, trasu od Prešova po Komárno možnosť a dĺžku zastavenia pri Budimíre s poukazom aj na výpisy telekomunikačnej siete. Z jeho záverov, na ktorých na hlavnom pojednávaní dňa 05.09.2013 znalec aj zotrval, vyplynulo, že ak by zastávka pri Budimíre bola sedem minút, priemerná rýchlosť jazdy Audi Q7 by bola 183 až 205 km/h, čo je v zástavbovej časti mesta Košice technicky nereálne. Podľa vykonanej analýzy priebehu vozidla Audi Q7 a autobusu pri zohľadnení výpovedí vodiča autobusu, svedkyne A. X., telefonických kontaktov mobilu s číslom XXXXXXXXXX v lokalitách vykryvačov v Prešove a v Košiciach, bolo z technického hľadiska reálne, že doba zastavenia vozidla Audi Q7 na križovatke D1 Budimír bola 2 min. 10 sek. až 2 min. 35 sek., t.j. od 12:32:30 hod. do 12:34:40 hod. až 12:35:00 hod. Priemerná rýchlosť vozidla Audi Q7 po rozjazde zo zastavenia na úseku križovatky D1 Budimír-Košice, križovatka Dargovských hrdinov, t.j. po začiatok zástavbovej časti mesta Košice bola 138-168 km/hod., pričom jeho priemerná rýchlosť prejazdu celého úseku križovatky D1 Budimír - Košice, katastrálneho úradu IV. bola 85 až 100 km/hod. Čas prejazdu dohľadového úseku spolujazdca F. bol 8 až 10 sekúnd, na detailnejšie vnímanie situácie okolo stojaceho vozidla Audi Q7 spolujazdcovi postačoval čas 4 až 5 sekúnd, t.j. úsek 100 m až 125 m pred dojazdom do úrovne stojaceho vozidla Audi Q7. Svedkyňa X., sediaci v prvom rade pravých sedadiel autobusu mohla mať dohľadnosť do priestoru vedľa pravého boku stojaceho vozidla Audi Q7 za vyústením pripájajúcej cesty z obce Budimír na diaľnicu D1 zo vzdialenosti 100 až 120 m. Vodičovi autobusu a svedkyni X. nič nebránilo po dobu 7 až 9 sekúnd detailnejšie skúmanie situácie okolo stojaceho Audi Q7, oproti spolujazdcovi z približujúceho vozidla (F.), a rozpoznanie jeho EČV a jeho písomné poznamenanie, ktoré podľa odborných publikácií trvajú 4 až 5 sekúnd. Technicky prijateľné rýchlosti jazdy Audi Q7 stanovil v úseku Prešov - Budimír na 147 - 177 km/hod., v úseku križovatka D1 - Košice - Katastrálny úrad Košice IV. na max. 85-95 km/hod. a v úseku Katastrálny úrad Košice IV - hraničný prechod Milhosť na 94 - 105 km/hod. Pri týchto rýchlostiach znalec nevytlúčil fyzický kontakt ako bitka za účasti vodiča vozidla, ale len s nebezpečenstvom straty ovládania stability jazdy. Znalec podľa výpisu telefonického kontaktu z mobilného telefónneho čísla XXXXXXXXXX0, stanovil, že od signalizačného vykryvača Seňa do Komárna cez Maďarsko, pravdepodobne po diaľnici M3, na trase Miškolec - Budapešť - Komárno, priemernú rýchlosť Audi Q7 na 123 km/ hod. (dĺžka trasy 329 - 331 km). Znalec D.. P. C. na hlavnom pojednávaní dňa 05.09.2013 potvrdil, že trasu po maďarskú hranicu prešiel aj sám podľa lokalizačných vykryvačov, trasu cez Maďarsko neprešiel. Lepšie podmienky a čas na pozorovanie situácie okolo Audi Q7 mala svedkyňa X., pretože to mala ako na plátne. Priklonil sa k tomu, že vozidlo Audi Q7 išlo okolo 138 km/h, keď predbiehalo autobus. Uviedol, že pri rýchlosti 177 km/h vzniká strata stability a vodič nie je vtedy schopný vyrovnáť vozidlo a takéto riziko vzniká aj na ceste I. triedy pri rýchlosti 120 km/h. K vykryvačom signálu sa vyjadril tak, že hovory zachytáva vykryvač, ktorý sa nachádza najbližšie a že signálne vykryvače majú výkonový dosah až 800 - 1.400 m. Obžalovaný P. sa k tomuto dôkazu vyjadril, že aj z tohto bolo zrejmé, že C. klamal, keď uviedol, že incident na diaľnici pri odbočke na Budimír mal trvať sedem minút, pretože podľa tohto znalca zastávka pri odbočke pri Budimíre mohla trvať maximálne 2,5 minúty, pričom scénka opísaná C. sa do

tohto časového úseku objektívne nemôže vtesnať a okrem toho po dvojminútovom ťahaní po vozovke by nemohli vzniknúť také zranenia na chrbte ako ich C. popísal. Mal za to, že svedkovia B. a X., ktorí opisali držanú osobu ako osobu útlu, chudú mali lepší výhľad na cestu a na pozorovanie deja, ako svedok F.. V tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že úsek diaľnice pri odbočke na Budimír je značne nehodovým úsekom, a to z dôvodu, že sa tam často vyskytujú chodci, ktorí prebehujú cez cestu, počas čoho sa dostanú do kolízie s idúcimi autami, o čom obžalovaný P. predložil aj články z internetových stránok. Tiež poukázal na zavádzajúce tvrdenia C. o tom, že rýchlosť vozidlom Audi Q7 bola prekračovaná v Maďarsku, nakoľko znalec stanovil priemernú rýchlosť cez Maďarsko na 123km/hod. Tiež v tejto súvislosti obžalovaný P. poukázal na to, že znalec uviedol, že už pri rýchlosti 90km/hod malé nekontrolovateľné myknutie volantom, či nepozornosti vodiča pri tejto rýchlosti je značne nebezpečné a obnáša vysoké riziko vzniku nehody, preto je vylúčené, že by on ako šofér mal C. nespočetnekrát udrieť pri rýchlosti 200km/hod.

Znalec D.. J. P. zo znaleckej organizácie Expert Group, k. s. na hlavnom pojednávaní dňa 31.10.2013 zotrval na záveroch znaleckého posudku č. 123/13, ktorý podala znalecká organizácia Expert Group, k. s., na základe požiadavky obhajcu obžalovaného Š. P. P. X. U.. Zo záverov tohto znaleckého posudku vyplynulo, že všeobecná hodnota vozidla Mercedes-Benz CL 600, M. K. XXX, V. N. predstavovala ku dňu 06.12.2010, vrátane DPH sumu 72.972,- eur a všeobecná hodnota tohto vozidla ku dňu 06.12.2010, pri absencii relevantných dokladov, pre ktoré sa nešlo prihlásiť do evidencie vozidiel na dopravnom inšpektoráte, sa rovnala všeobecnej hodnote súboru legálne využiteľných náhradných dielov v rozmedzí od 15.280, -eur do 21.570,-eur. V znaleckom posudku bolo tiež uvedené, že v danom prípade malo vozidlo ku dňu 06.12.2010 pridelené zvláštne evidentné číslo K. XXX pre vozidlo určené na jednotlivý vývoz zo Slovenskej republiky, pričom vlastníkom vozidla bola spoločnosť so sídlom v Českej republike-BESTCARS Trade, s.r.o., a preto vozidlo mohlo byť prihlásené buď do evidencie v Českej republike spoločnosťou BESTCARS Trade, s.r.o. alebo do evidencie v Slovenskej republike pôvodným majiteľom, z čoho vyplynulo, že užívateľ vozidla, ktorý ku dňu 06.12.2010 nebol vlastníkom vozidla, nemohol realizovať žiadne právne úkony týkajúce sa prihlásenia a odhlásenia vozidla v evidencii, teda nemohol predmetné vozidlo legálnym spôsobom prevádzkovať a využívať na pozemných komunikáciách a ani legálnym spôsobom realizovať jeho predaj. Preto v znaleckom posudku bola vyjadrená domnienka, že všeobecná hodnota predmetného vozidla pre užívateľa sa rovná všeobecnej hodnote legálne využiteľných náhradných dielov z vozidla. Na hlavnom pojednávaní znalec tiež dodal, že ak nebola osoba vlastníkom alebo oprávneným užívateľom, táto osoba nemala oprávnenie na prihlásenie a odhlásenie osobného motorového vozidla a ani oprávnenie na používanie osobného motorového vozidla na pozemných komunikáciách. Oni sa, pri vypracovávaní znaleckého posudku, zaoberali vozidlom komplexne, teda že ho nebolo možné legálne používať na pozemných komunikáciách, a preto ho ocenili len ako súbor legálne využiteľných náhradných dielov z vozidla. Za legálne využiteľné náhradné diely považovali tie diely, ktoré nenesú žiadny kód. Znalec vysvetlil, že na importe zistili, že karoséria vozidla, motor, riadiaca jednotka motora, prevodovka, riadiaca jednotka prevodovky, rádio a zosilňovač nie sú predajné diely, pretože obsahujú identifikačné znaky spájajúce konkrétny diel s daným vozidlom. Diely, ktoré možno predajť sú označené samolepiacim štítkom s produkčným číslom vozidla, ktorý možno odlepiť a sú náhodilo rozhodené po vozidle a potom sa také diely dajú predajť. Pokiaľ išlo o toto vozidlo, tieto predajné diely boli uvedené v tabuľke č. 2 na strane 16 znaleckého posudku, sú označené hviezdíčkou, a ich hodnota s DPH je 15.280 - 21.570,- eur. Predajcovia im tiež potvrdili, že o tieto diely je minimálny záujem a sú takmer nepredajné. Diely, ktoré nie sú označené hviezdíčkou, sú síce predajné, ale v malom množstve. Rozdiely v hodnotách osobného motorového vozidla Mercedes CL 600, uvedené v znaleckom posudku znalca D.. V. a v odbornom vyjadrení, kde bola cena vozidla stanovená na 155 000,- eur, nevedel uviesť. Oni vychádzali z platného cenníka, získali dátovú kartu vozidla, teda v akej výbave vyšlo vozidlo z fabriky, teda vyskladali vozidlo: štandardná výbava plus mimoriadna výbava a cena vyšla na 171.700,-eur. Cenu 155 000,-eur pokladal znalec za nereálnu. D.. V. vychádzal síce z cenníka CL 600, ale vychádzal z cenníkov 63AMG a 65AMG, ktoré výbavy zvyšujú cenu auta aj pri následnom predaji. Cenu vozidla, ako ju určili oni, považoval za presnú. Pripustil, že AMG výbava sa dá domontovať a že oni vychádzali z dátovej karty a servisnej histórie, ale akú presnú výbavu vozidlo malo, uviesť nevedel, nakoľko vozidlo v skutočnosti nevideli. Tiež namietol, že D.. V. vo svojom znaleckom posudku neuviedol, ktorú výbavu AMG vozidlo malo, či napríklad externú alebo internú. Servisná história vozidla sa nachádza v prílohe č. 2 k znaleckému posudku a vyplynulo z nej, že predmetné vozidlo bolo dvakrát servisované v Nemecku a raz na Slovensku, sú v nej evidované najazdené kilometre a aj to, čo sa servisovalo. V histórii tohto vozidla boli zaznamenané len drobné opravy. Opakovane zdôraznil, že oni, pri určení hodnoty daného vozidla, nezohľadňovali výbavu AMG, pretože nemali podklad o tom, že by

vozidlo takú výbavu malo. Ak vozidlo malo dodatočne domontovanú výbavu AMG, cena by sa určovala podľa toho, čo by bolo domontované. Poukázal však na to, že v servisnej histórii by sa odzrkadlilo aj domontovanie nadštandardnej výbavy, ak by bola domontovaná v autorizovanom servise. Uviedol, že ak si niekto chce dať domontovať AMG výbavu, s najväčšou pravdepodobnosťou si ju dá domontovať v autorizovanom servise, hoci je možné jej domontovanie aj v garáži. Vypovedal ďalej, že predmetný Mercedes bol vyrobený pre nemecký trh dňa 08.05.2008 a dovezený bol na Slovensko 19.02.2010, pričom sa nedalo určiť koľko držiteľov malo vozidlo v Nemecku a koľko na Slovensku, preto stanovili koeficient počtu držiteľov na 0,95.

K tomuto dôkazu obžalovaný P. písomne uviedol, že tento znalecký posudok vylučuje úvahu o jeho akomsi zisťovacom motíve konania z jeho strany v podobe dosiahnutia finančného prospechu získaním vozidla Mercedes CL 600, pretože, v zmysle tohto znaleckého posudku, by prijatie tohto vozidla bolo pre neho finančne nerentabilné. Poukázal aj na to, že vozidlo Mercedes CL 600 bolo z územia SR odhlásené, v ČR prihlásené nikdy nebolo, doklady k nemu vystavené boli falošné (kúpna zmluva, dodací list, faktúra), za vozidlo nebola zaplatená DPH, toto vozidlo nie je na trhu žiadané a ťažko predajné sú aj jeho súčiastky. Práve preto bola C. pôžička zabezpečená týmto autom. Obžalovaný P. sa vyjadril, že on takéto auto nepotreboval, mohol si dovoliť kúpiť úplne nové, nie takéto staré a ojazdené, v dobe od 06.12.2010 do 14.12.2010 nespravil žiaden úkon smerujúci k snahe previesť vlastníctvo k tomuto vozidlu, pričom tiež poukázal na to, že v tom období Mercedes ML, na ktorom C. odišiel z Komárna, malo vyššiu hodnotu, bolo predajnejšie, bolo novšie. Týmto znaleckým posudkom bolo rovnako potvrdené, že C. a Š. klamali, keď uviedli, že v rozhodnom období malo auto cenu 155.000,-eur alebo že vozidlo CL 600 malo AMG výbavu.

Na hlavnom pojednávaní vykonal súd dokazovanie aj prečítaním znaleckých posudkov, a to v súlade s ustanovením § 268 odsek 2 Trestného poriadku.

Zo znaleckého posudku KEÚ PZ, Bratislava, odvetvie daktyloskopia bolo zistené, že daktyloskopické stopy z pravých predných dverí OMV Mercedes ML 320 CDI boli neupotrebiteľné ku skúmaniu, na plechovke RedBull z Mercedesu ML sa nachádzali upotrebiteľné daktyloskopické stopy, pričom nebola zistená zhoda s porovnávanými odtlačkami od poškodeného ani od obžalovaných P. a K..

Zo znaleckého posudku KEÚ PZ Bratislava, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz, odvetvie kriminalistickej antropológie súd zistil, že stery urobené z vozidla Mercedes ML 320, M. K. XXX B. - kľučky, volant, opierka vodiča, z rukovätí dverí, ďalej plechovka RedBull a vlasy z opierky vodiča a zadného sedadla na ráme za vodičom aj za sedadlom spolujazdca a polokošeľa bledomodrej farby boli vyhodnotené ako upotrebiteľné na skúmanie.

Skúmaním vlasov ústav zistil, že išlo o ľudské vlasy, z ktorých ani jeden nebol spôsobilý na morfológickú komparáciu a identifikáciu.

V stopách sterov z vozidla Mercedes ML 320 nebola zistená prítomnosť dostatočného množstva vhodného biologického materiálu potrebného na úspešné vykonanie DNA analýzy.

Z bližšie nešpecifikovaného biologického materiálu na plechovke RedBull, z krvnej stopy z polokošeľa bolo zistené, že DNA z týchto stôp bol zhodný s DNA profilom porovnáwanej vzorky bukálneho výteru označenej ako P. F. C.. Tiež bolo zistené, že na plechovke RedBull sa nachádzal biologický materiál najmenej od dvoch osôb.

Zo znaleckého posudku KEÚ PZ Bratislava, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz, odvetvie kriminalistická toxikológia, predmetom ktorého bolo skúmanie útržku papiera, na ktorom sa nachádzalo sedem kusov nálepiek s logom srdca, ktorý sa našiel v Audi Q7, vyplynulo, že na tejto stope nebola zistená prítomnosť omamných alebo psychotropných látok.

Zo znaleckých posudkov D.. F. F. č. 12/2011 a 57/2011, znalca z odvetvia elektronika, výpočtová technika, odbor elektrotechnika, ktorému boli predložené na znalecké skúmanie navigácia Mio Digi Walker, mobilný telefón Nokia XXXXXX/XX/XXXXXX/X so Q. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX-XE, mobilný telefón Nokia XXXXXX/XX/XXXXXX/X so Q. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX T. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX-XE, mobilný telefón Nokia XXXXXX/XX/XXXXXX/X, mobilný telefón Nokia XXXXXX/XX/XXXXXX/X so SIM XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXVX.X, biela igelitová taška s rôznymi elektronickými súčiastkami, Notebook SN: XAOAASXXX XXX a Q. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX-XB, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zaistených pri obhliadke Audi Q7, mobilný telefón Z. + Q. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX vydaný obžalovaným I. K.Á., USB kľúč bledomodrej farby, mobilný telefón zn. Nokia so Q. XXXXXXXXXXXX,

mobilný telefón Nokia so Q. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, mobilný telefón Nokia so Q. XXXXXXXXXXXXXXXB
vydaných obžalovaným Š. P. a notebook Toshiba XXXXXXXXXQ, pamäťová karta Micro 128 MB, mobilný
telefón so Q. XXXXXXXXXXXXXXXCZ V..X, Q. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX-H., Q. Č.. XXXXXXXXXXXXX,
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX-XM zaistených pri prehliadke firmy Forte, com, s.r.o. súd zistil, že všetky
údaje z prevádzky telekomunikačných zariadení, a to konkrétne z mobilných telefónov a zo SIM kariet,
ktoré znalec odborne posudzoval a spracoval v znaleckých posudkoch sú nezákonne získané, pretože
prijatú znalca nepredchádzal príkaz podľa § 116 Trestného poriadku na zistenie a oznámenie údajov
o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke na mobilných telefónoch a SIM kartách, preto sú tieto
dôkazy nepovažované zákonné a nepožal ich do štruktúry zákonne získaných dôkazov.

Z ostatných záverov tohto znaleckého posudku súd zistil, že USB zariadenia, SD karta a ani navigácia
Mio Digi Walker neobsahovali žiadne relevantné údaje. Zaistený jamer pri obhliadke Audi Q7 bol znalcom
vyhodnotený ako zariadenie na monitorovanie vozidiel, osôb, na odpočúvanie, na ochranu objektu a
ktorý zároveň umožňuje rušiť signál GSM a v Slovenskej republike je zakázané. Zo zaistených údajov
z notebooku Toshiba zaisteného pri prehliadke firmy Forte com, s.r.o. v Komárne a z notebooku Asus
zaisteného pri prehliadke osobného motorového vozidla Audi Q7, k zaisteniu ktorých došlo na základe
príkazu krajského prokurátora, súd zistil, že v počítačoch Asus, Toshiba, sa, okrem iného, nachádzali:

- V notebooku Asus tabuľka Excel s faktúrami vystavenými pre TTC od 10.08.2010 do 18.08.2010, spolu
v sume cca 314.000,- eur, a faktúry vystavené DG Advices dňa 19.08.2010 na celkovú sumu 234.500,-
eur,

- V notebooku Asus ďalej tabuľka Excel, v ktorej bola uvedená faktúra vystavená pre TTC dňa 18.05.2010
na sumu 12.286,51 eur, ďalšie tabuľky, z ktorých jednoznačne vyplynulo, že od začiatku roka 2010
boli pre TTC ako odberateľa vystavované faktúry od niekoľko tisíc eur až do cca 255.000,- eur. V
týchto tabuľkách boli pri všetkých faktúrach v poslednej kolónke uvedené písmeno „V“, iba pri faktúre
z 04.05.2010, so splatnosťou dňa 03.07.2010 na sumu 255.850,- eur, tento údaj chýbal tiež pri faktúre
z októbra 2010, z mája 2010 na cca 22.800,- eur, z júna 2010 na 8.996,40 eura a z januára a februára
2010 na sumu cca 230.000,- eur tento údaj absentoval,

- V notebooku Asus aj generálna plná moc P. C. zo dňa 06.12.2010, ktorou splnomocnil Š. P. ku všetkým
úkonom, čas modifikácie tohto súboru bol 06.12.2010 o 13.40 hod.

- V notebooku Asus boli ako Word dokument uložené dve kúpne zmluvy medzi predávajúcim Bestcars
Trade, s.r.o a kupujúcim DG Advices, s.r.o. na kúpu vozidla Mercedes CL 600 za 132.000,- eur, čas
modifikácie dokumentu 05.12.2010 o 20.24 hod., a o 20.31 hod. toho istého dňa v notebooku Asus bolo
v dokumente Word vytvorený dokument, že UNITRA postúpila pohľadávku TTC v sume 333.669,27 eura
spoločnosti CEFEUS, s.r.o. zmluvou o postúpení pohľadávky z 02.11.2010

- V notebooku Toshiba rámcové zmluvy medzi Unitra, s.r.o. (predávajúci) a Bothwell, s.r.o. (kupujúci)
zastúpenú konateľom F. F., medzi Unitra, s.r.o. (predávajúci) a DG Advices, s.r.o. (kupujúci) zastúpenú
konateľom J. E. na kúpu zlata, striebra, platiny, protokoly o odovzdaní tovaru (zlata, platiny, striebra),
medzi týmito spoločnosťami Unitra a Bothwell skot za 3 milióny eur

- V notebooku Toshiba zmluva o postúpení pohľadávky cca vo výške 4 mil. eur z postupcu TTC na
UNITRA, s.r.o., ktorú mal TTC voči DG Advices, s.r.o. z 31.12.2009,

- V notebooku Toshiba zmluva o pôžičke medzi TTC ako dlžníkom a Forte com, s.r.o. ako veriteľom na
sumu 200.000,- eur so splatnosťou dňa 30.06.2010, protokol o prevzatí tovaru - platiny 5 kg za sumu
255.850,- eur od UNITRA firmou TTC, s.r.o. zo dňa 04.05.2010.

Zo znaleckého posudku D. F. F. č. 52/2011, znalca z odvetvia elektronika, výpočtová technika, odbor
elektrotechnika, ktorý na základe príkazu krajského prokurátora, skúmal údaje na USB kľúči a v
notebooku PackedBell, ktorý mal obžalovaný F. L. u seba pri zadržaní v ČR súd zistil, že v týchto
technických zariadeniach sa nenachádzal žiaden relevantný údaj. Znalec D. F. tiež skúmal dáta v
mobilnom telefóne Nokia D., Q. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, mobilnom telefóne Nokia D., mobilnom
telefóne Nokia D., SIM XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, mobilnom telefóne Nokia D., ktoré zariadenia boli
odňaté F. L. dňa 08.07.2011. Nakoľko však znaleckému posudku a prijatú znalca nepredchádzal
príkaz podľa § 116 TP na zistenie a oznámenie údajov o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke
na mobilných telefónoch obžalovaného L., súd tento dôkaz považoval za nezákonný a nepožal ho do
štruktúry zákonne získaných dôkazov.

V znaleckom posudku F. F. V., znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie chirurgia a
traumatológia, predloženého obžalovaným P. pri rozhodovaní o väzbe dňa 27.10.2011 bolo zhodnotené,
že obžalovaný P. v apríli - marec 2011 trpel viacerými ochoreniami, a to akútnym zápalom podžalúdkovej
žľazy (od roku 2003), s komplikáciou trombózy splachnických ciev a vývojom pankreatickej

pseudocysty, stratou tvorby inzulínu a príznakmi vredovej choroby žalúdka a dvanástnika na stresovom základe. Znalec poukázal vo svojom znaleckom posudku, že až 30-50% ochorení akútnej pankreatitídy končí smrťou a viac ako 50% pacientov s akútnou pankreatitídou trpí na diabetes mellitus. Liečbu všetkých ochorení obžalovaného P. posúdil ako trvalú, prognózu ochorení označil ako dlhodobu nepriaznivú. Nakoľko obžalovaný P. prekonal náhle masívne krvácanie do zažívacieho traktu tento vývoj, ak sa nebudú dodržiavať prísne diabetologické odporúčania, nevylúčil. Záverom znalec zhodnotil, že tkanivo pankreasu obžalovaného P. je trvalo poškodené a z funkčného hľadiska vykazuje stav tzv. vytvorenia funkcie a dôsledkom straty funkcie podžalúdkovej žľazy je neschopnosť tela produkovať inzulín a vznik cukrovky. Obžalovaný P. si musí liečiť cukrovku trvalým a pravidelným podávaním inzulínu pri dodržiavaní diabetického režimu pri stravovaní.

Tento istý znalec vo veci podal aj znalecký posudok č. XXXXXX-XX/XX, ktorý bol obhajobou obžalovaného P. predložený pri rozhodovaní o väzbe dňa 22.11.2013, ktorý, po preštudovaní zdravotnej dokumentácie obžalovaného a po jeho osobnom vyšetrení, vo svojom znaleckom posudku skonštatoval, že zdravotný stav obžalovaného Š. P. progreduje a postupne sa zhoršuje. Pogresia je viditeľná v prípade cirhózy pečene, pečeň je zväčšená, na USG vyšetrení bola viditeľná zmena štruktúry tkaniva pečene. Zadokumentovaná bola aj portálna hypertenzia so zvýšeným tlakom krvi v žilovom systéme pečene, pankreasu a sleziny. Zadokumentované sú známky tvorby ďalších pseudocýst pankreasu v oblasti hlavy a tela podžalúdkovej žľazy. Zhoršuje sa funkcia sleziny, ktorá je zväčšená. Pretrvávajúce nízke hladiny krvných doštičiek spolu so zníženou funkciou pečene zhoršuje schopnosť zrážania krvi. Progreduje aj diabetes mellitus, preto sú potrebné aj vyššie dávky inzulínu, prejavuje sa zhoršenie prekrvenia a nervovej funkcie dolných končatín. U obžalovaného nastáva aj zhoršenie zraku, ktoré je doložené aj očným vyšetrením. V záveroch svojho znaleckého posudku znalec tiež podrobne rozviedol ochorenia, ktorými obžalovaný trpí a akú starostlivosť a liečbu si to ktoré ochorenie vyžaduje a pri preštudovaní zdravotnej dokumentácie týkajúcej sa liečby ochorení Š. P. znalec zistil, že starostlivosť, liečba a odporúčania pri uvádzaných diagnózach nebola zachovaná.

V záveroch znaleckého posudku D. P. V., znalca z odboru cestná doprava, aj z odvetvia odhad hodnoty cestných vozidiel znalec vyčíslil, trhovú hodnotu osobného motorového vozidla zn. Mercedes CL XXX XXX/QXXLKO Q. T. B., čierna metalíza, M.: K., VIN: N. ku dňu 06.12.2010, vrátane 19% DPH na sumu 82.810,- eur, ku dňu prvého predaja vyčíslil trhovú hodnotu vozidla na sumu 160.903,- eur. K tomuto znaleckému posudku sa obžalovaný P. vyjadril, že predajná cena obdobných vozidiel bola maximálne 59.900,- eur v tom období, o čom doložil stránku internetovej burzovej stránky predaja ojazdených vozidiel a fotokópiu z časopisu Markt auto motor und sport.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil aj ostatný obsah trestného spisu, z neho najmä prečítal na vec sa vzťahujúce listinné dôkazy.

Zo zápisnice o vykonaní prehliadky iných priestorov alebo pozemkov zo dňa 16.12.2010 vo firme Forte com, s. r. o. Družstevná 8, Komárno, a z fotodokumentácie k nej súd zistil, že v týchto priestoroch boli nájdené okrem rôznych SIM kariet a mobilných telefónov značky Nokia, ktoré boli podrobené znaleckému skúmaniu, aj blok dodacích listov na DG Advices, s. r. o., fotokópia občianskeho preukazu P. C. č. Q. XXXXXX. Z Obchodného registra Forte com, s. r. o. bolo zistiteľné, že táto firma bola zapísaná do Obchodného registra dňa 06.09.2008 a predmetom jej činnosti, okrem iného, je aj vnútroštátna nákladná cestná doprava a nepravidelná osobná cestná doprava.

Zápisnica o obhliadke motorového vozidla z 13.12.2010 v Trnave, zn. Mercedes ML 320 CDI, M.: K. XXX B. a fotodokumentácia k nej svedčali o tom, že z predmetného vozidla boli odobraté z vozidla stery, v kufri sa nič nenašlo, v interiéri auta sa našli, o. i. plechovka Redbull (prázdna), osvedčenie o vozidle, osvedčenie o pravosti podpisu - splnomocnenie, blok na sumu 569,- eur - Nay Elektrodom Prešov z 05.12.2010 o 11:10 hod., práčka Bosch, ako aj vlasy, ktoré boli znalecky skúmané a protokol o odvoze tovaru zákazníkovi Elektrodom Nay v Prešove z 05.10.2012.

Obžalovaný k tomuto dôkazu pripomenul, že vo vozidle sa nenašla žiadna krv po poškodení, hoci tento tvrdil, že masívne krvácal a že sa nenašli ani žiadne jeho vlasy, hoci jemu vlasy padajú.

Zo zápisnice o obhliadke osobného motorového vozidla z 15.12.2010 a zo 07.02.2011 v Komárne, zn. AUDI Q7 čiernej farby, M.: A. XXX C., vyplynulo, že v tomto sa nachádzali aj veci, ktoré boli podrobené ďalšiemu skúmaniu a ktoré boli zaistené, a to 2 SIM karty, čierna taška s laptopom, pečiatka firmy BESTCARS Trade, s. r. o. a hnedá kožená peňaženka a pečiatka Forte com, s. r. o., Cefeus, s. r. o.,

kúpna zmluva medzi Bestcars Trade, s. r. o. a DG Advices, s. r. o., potvrdená notárkou B., štyri mobilné telefóny zn. Nokia, igelitka s rôznymi elektronickými súčiastkami, navigácia Mio Digi Walker, neoverená kópia kúpnej zmluvy a prefotené osobné doklady na mená P. A. (pas) a J.H. E. (občiansky preukaz). Z fotodokumentácie k tejto prehliadke bolo zistiteľné, že vozidlo bolo značne znečistené, či už v interiéri alebo v exteriéri, originál technického preukazu bol vystavený na osobné motorové vozidlo Mercedes CL 600, M.: K. XXX, zapísané 09.11.2010 v Trebišove, a za sedadlom spolujazdca sa nachádzala detská autosedačka. V kufri auta sa nachádzal aj kufror plný šatstva.

Obžalovaný Š. P. aj pri tomto dôkaze namietol, že vo vozidle sa nenašli žiadne stopy krvi poškodeného a fyzický útok na poškodeného sa nemohol, podľa fotodokumentácie, v interiéri tohto vozidla odohrať tak, ako ho poškodený opísal.

Zo záverov zápisnice o previerke výpovede poškodeného na mieste z 13.12.2010 vyplynulo, že výpoveď poškodeného ohľadne trasy, týkajúcej sa od maďarskej hranice, až po pobyt v Komárne s návštevou notárky, sa potvrdila.

Obžalovaný P. namietal k tomuto dôkazu, že z neho nebolo nič vidieť, pretože cestu ako ju opísal poškodený nebolo možné uskutočniť, pretože cesta k notárke z garáže hotela Európa nevedie priamo, ako uviedol poškodený, ale musí sa ísť jednosmerkou doprava, čo je opačný smer a do podzemnej garáže hotela Európa sa nedalo Mercedesom ML vojsť, pretože vchod bol úzky a nízky.

Zápisnice o rekogníciách a fotodokumentácii k nim, pri ktorých P. C., ako poznávajúca osoba svedčili o tom, že C. opoznal obžalovaného 14.12.2010 o 19:00 hod. I. K. ako osobu, ktorá šoférovala jeho auto zo Sabinova do Komárna a obžalovaného F. L. dňa 03.01.2011 o 11:00 hod. ako osobu, ktorá ho zbilala vo vozidle a strážila až do 06.12.2010. Svedkyňa A.Ř. Š., ako poznávajúca osoba opoznala dňa 30.12.2010 o 14:00 hod. obžalovaného K.C. ako osobu, ktorej odovzdala dňa 6.12.2010 Mercedes CL 600.

Tu obžalovaní namietali, že poškodený obžalovaných K. a L. o už dávno predtým ako malo dôjsť ku skutku poznal, o čom svedčili listiny založené do spisu, ktoré preukázali, že obžalovaní K. a L., boli splnomocnení na prevzatie Škody Octavia poškodeným dňa 29.10.2009 a dali tiež do pozornosti, že obžalovaný K. bol zadržaný (k zadržaniu podľa zápisnice došlo 14.12.2010 o 16:30 hod.), teda ešte pred rekogníciou, podľa zápisnice táto bola vykonaná dňa 14.12.2010 o 19:00 hod., hoci až na jej základe mal byť stotožnený obžalovaný K. ako tretí páchatel.

Z prepisu hovoru č. 3 z 13.12.2010 o 22:07 hod. medzi monitorovanou telefónnou stanicou (užívateľ P.) a telefónnou stanicou registrovanou na TTC súd zistil, že medzi C. a P. prebiehal dňa 13.12.2010 hovor ohľadne peňazí. C. v rozhovore povedal, že zajtra bude mať v kope peniaze, ale že do Komárna nepríde, lebo tam mal zážitky, tak aby P. určil miesto, kde sa stretnú a že on mu prevedie peniaze a P. mu odovzdá auto, lebo to auto nie je jeho. P. v telefonáte zdôraznil, že treba previesť peniaze a C. nástojil na odovzdaní auta, o ktorom mu P. uviedol, že je pripravené. Ešte sa v telefonáte dohadovali, že treba vyriešiť J.. Tiež C. uviedol, že sa bojí o to, že P. má auto za 200 000,-eur a že ak mu prevedie ďalších 100 000,-, je to 300 000,- a že má notársku zápisnicu a všetko. C. v telefonickom rozhovore súhlasil s tým, že vloží peniaze, prevedie ich, ak mu P. donesie papiere a potvrdí mu, že auto je v poriadku. Nakoniec sa dohodli, že si na druhý deň zavolajú a že C. bude mať doobeda peniaze.

Obžalovaný V. sa k tomuto telefonickému rozhovoru vyjadril, že aj toto svedčí o tom, že si to C. celé vykonštruoval a namietol nezákonnosť tohto dôkazu pre absenciu príkazu sudcu. Poukázal na to, že C. rozprával naschvál nezrozumiteľne, aby z rozhovoru nebolo zrejmé, o čom sa bavili. V telefonáte išlo o to, že on sám prišiel na to, že prevod Mercedesu CL 600 bol podvod. Poukázal na to, že C. uviedol, že nepríde do Komárna, lebo tam má zážitky, ale neuviedol aké, takže sa bál Komárna, a nie jeho. Tiež poukázal na to, že C. najprv tvrdil, že peniaze mal v hotovosti, následne ich chcel previesť online. V celom telefonáte C. nespomínal ani bitku, ani únos, ani vydieranie.

Zo zápisnice o prehliadkach tiel súd zistil, že k nim neboli vyhotovené fotodokumentácie a prehliadaným osobám C., K., P. boli odobraté potrebné vzorky.

Zo zápisnice o vydaní veci zo dňa 07.12.2010 o 16:15 hod. vyplynulo, že C. dobrovoľne vydal dva listy zdravotných záznamov zo dňa 07.12.2010 na meno C. z Univerzitnej nemocnice v Bratislave, päť listov osvedčený odpis notárskej zápisnice Z. XX/XXXX, jeden kus pokladničného bloku P. Č. na zakúpenie umývacieho programu dňa 05.12.2010 o 13:02 hod., jeden kus bledomodrá polokošeľa s nápisom NordBlanc, veľkosti XXL. Z lekárskej správy Univerzitnej nemocnice v Bratislave zo dňa 07.12.2010 o 01:53 hod. vyplynulo, že poškodený C. bol na ošetrovaní u F.. V. a pri vyšetrení poškodený uviedol, že

bol fyzicky napadnutý, že dvakrát zvracal a pri bitke (do hlavy, krku, chrbta, hrudníka) krvácal z nosa a úst. Tiež u lekára uviedol, že má cefaleu (bolesť hlavy) a že v bezvedomí nebol. Objektívny nález lekára spočíval v tom, že u pacienta zistil poklopovú bolestivosť, mal stopy po úderoch na tvári, horná pera bola s postraumatickým opuchom a rankou z vnútornej strany, krk mal pohyblivý všetkými smermi, krčná chrbtica bola bez palpačnej bolestivosti, hýbavosť bola voľná vo všetkých smeroch, na chrbte boli exkorácie po šúchaní po asfalte, na rukách boli prítomné modriny. Zo správy vyplynulo, že pacient mal krvný obraz v poriadku. V lekárskej správe bolo tiež uvedené, že pacient bol vyšetrovaný od 00:46 hod. Z lekárskej správy Univerzitnej nemocnice z Bratislavy zo dňa 07.12.2010 o 02:25 hod. spisanej neurológom F. Q. F. vyplynulo, že pacient uviedol, že bol inzultovaný dňa 05.12.2010, že ho bili päšťami do hlavy, krku, chrbta, že pri bitke krvácal z nosa, úst, dvakrát zvracal dňa 05.12.2010 okolo 17 hod. a 18 hod. a od útoku má bolesti hlavy. Objektívne neurológ zistil, že horné a dolné končatiny boli v poriadku, chrbtica bola citlivá palpačne. Z obsahu notárskej zápisnice Z. XX/XXXX, Z. XXXX/2010 bolo zistiteľné, že táto bola spísaná na Notárskom úrade notárky P. E. B. v A., R. X. XX dňa 06.12.2010 v prítomnosti P. F. C., ktorý pred notárkou dobrovoľne vyhlásil, že uznáva záväzok vyplývajúci zo zmluvy o pôžičke, ktorú uzavrel s Unitra, s.r.o. a v ktorej sa zaviazal tejto spoločnosti pôžičku vo výške 240.000 eur vrátiť do 20.12.2010. Súčasne P. C. v tejto notárskej zápisnici výslovne súhlasil, v prípade nesplnenia svojho záväzku voči UNITRA, s.r.o., s tým, aby sa táto notárska zápisnica stala vykonateľným exekučným titulom pre exekúciu. Neoddeliteľnou súčasťou tejto notárskej zápisnice bola aj Zmluva o pôžičke zo dňa 06.12.2010 a Uznanie dlhu zo dňa 06.12.2010.

Obžalovaný P. v tejto súvislosti pripomenul, že táto notárska zápisnica je v súčasnosti nevykonateľná, pretože bolo vydané predbežné opatrenie. Poukázal na to, že to bol práve C., kto navrhol zabezpečenie pôžičky formou notárskej zápisnice, ktorú poskytol on C. ako fyzickej osobe, pretože C. mu tvrdil, že mal problémy.

Zo zápisnice o vydaní vecí, vrátení vecí a potvrdenia o vrátení vecí súd zistil, že dňa 10.12.2010 o 14:05 hod. v Trnave bol P. I. vyzvaný, aby vydal OMV Mercedes ML 320 CRI a toto vozidlo bolo dňa 13.12.2010 vrátené M.G.M. Express, s.r.o. zast. F. U..

Obžalovaný Š. P. k listinám uviedol, že nerozumel prečo doviezol auto I. a následne mu došlo, že auto ostalo u I. preto, aby sa tam našli nejaké stopy buď po ňom alebo po spoluobžalovanom. Poukázal na to, že C. uviedol, že vyhľadal I. po útoku, lebo sa potreboval poradiť a pritom uviedol, že tohto človeka videl druhýkrát a tomuto človeku aj nechal auto. Prítom C. a I. mali založiť zločineckú skupinu a spolupracovať od roku 2008, o čom obžalovaný P. predložil aj článok z N..F..Q. T. I. N..X..Q..

Z výpisu z obchodného registra na M.G.M.Express, s.r.o. vyplynulo, že spoločníkom tejto spoločnosti bol v roku 2010 F. U. a F. F., ktorý boli aj jej konateľmi.

Obžalovaný P. k tomuto poznamenal, že C. v tejto firme nefiguroval ani ako spoločník ani ako konateľ a predsa tvrdil, že vozidlo Mercedes ML 320 bolo jeho.

Zo zápisnic o vydaní a vrátení vecí, bolo zistiteľné, že vyzvané osoby dobrovoľne veci vydali a následne im boli veci, ktoré neboli potrebné na ďalšie konanie, vrátené. Obžalovaný P. bol vyzvaný na vydanie OMV Audi Q7 dňa 14.12.2010, ale keďže odmietol túto vec vydať, bola mu v ten istý deň aj odňatá a bola mu vrátená dňa 07.02.2011.

K zápisnici o vydaní vecí z 17.12.2010, z ktorých vyplývalo, že obžalovaný P. vydal tri mobilné telefóny Nokia a jeden kus kľúča od Audi Q 7, obžalovaný P. namietol svoj podpis na tejto zápisnici, pretože on nemohol tieto veci vydať, nakoľko vtedy ležal na JIS-ke a práve prebiehalo konanie o jeho vzatí do väzby, a preto musela za ním do nemocnice prísť aj sudkyňa, lebo bol pod prístrojmi a nemohol vypovedať.

Z výzvy na vydanie vecí zo dňa 22.03.2011 vyplynulo, že vyšetrovateľ vyzval ÚHCP Nové Zámky, aby vydal kompletný originál zložky vedenej k osobe L. F., tento materiál bol vydaný dňa 23.03.2011 a bol vrátený dňa 12.9.2011, avšak nič z tohto materiálu sa v spise nenachádzalo.

Z fotodokumentácie zo dňa 07.12.2010 bolo viditeľné, že C. má drobné modriny na tvári a pere, ranku na hornej pere v ústach a chrasty vo vlasatej časti hlavy a ľavej ruke a modrinu na ľavom ramene a chrasty na bokoch krížov.

Obžalovaný Š. P. k tomuto dôkazu namietol, že z fotiek nebolo vidieť, že by C. mal zranený nos alebo ucho, ako tvrdil C., že modrina na ruke je staršieho dáta, že bolo vidno, že poškodený bol opálený, pretože deň predtým prišiel z dovolenky, že bolo viditeľné, že ani nohavice ani opasok ani hodinky nemal

C. poškodené a tiež bolo evidentné, že poškodený musel schudnúť viac ako 15 kg. Tiež obžalovaný P. poukázal na to, že neboli nafotené členky, za ktoré mal byť C. držaný, ako tvrdil a kde mala byť vynaložená najväčšia sila. Obžalovaní dali do pozornosti, že u poškodeného neboli na fotkách vidieť žiadne známky po škrtení, o ktorých poškodený hovoril.

Svedkyňa poškodená A. Š. vydala dňa 24.6.2011 (zápisnica o vydaní):

1) faktúru z 05.11.2010 č. XXXXXX, z ktorej vyplynulo, že dodávateľ DELTA B Trade, s.r.o. vystavil BESTCARS TRADE, s.r.o. faktúru za OMV Mercedes CL 600 na sumu 108.000,- eur so splatnosťou dňa 19.11.2010

2) dodací list k tejto faktúre

3) kúpnopredajnú zmluvu medzi DELTA B Trade, s.r.o. ako predávajúcim a BESTCARS TRADE, s.r.o. ako kupujúcim na OMV Mercedes CL 600 za kúpnu cenu 108.000,- eur zo dňa 5.11.2010

4) technický preukaz, z ktorého vyplynulo, že ako vlastník CL 600 je zapísaná BESTCARS TRADE, s.r.o., toto OMV malo M.: K. a dovezené bolo na Slovensko dňa 17.02.2010, auto malo 2620 kg.

K týmto listinám obžalovaný P. namietol, že tieto doklady nesedeli s tým, čo povedala táto svedkyňa na hlavnom pojednávaní a ani s tými dokladmi, ktoré táto svedkyňa poslala súdu po svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní. Opakovane namietal, že podpisy na týchto listinách neboli podpismi Š.A..

Z fotokópie knihy dochádzok z hotela Európa vyplynulo, že C. bol dňa 05.12.2010 ubytovaný v tomto hoteli na izbe č 125.

Z faxovej správy hotela Európa súd zistil, že hlavným čašníkom bol V. A., vedúci smeny X. A. a Z. Š. a ostatní zamestnanci boli Q. K., J. H., M. X. T. U. Q..

Podľa správy Motor-Car Prešov, s.r.o. bola predajná hodnota vozidla Mercedes CL 600 ku dňu 06.12.2010 vyčíslená na sumu 155.000,- eur, k čomu obžalovaný P. uviedol, že opatrenie bolo zaslané aj Motor Car Nitra, ale keďže táto správa bola nepriaznivá, nebola do spisu založená.

Z výpisu odchádzajúcich a prichádzajúcich hovorov telefónneho čísla XXXXXXXXXX z obdobia 05.-14.12.2010, že táto telefónna stanica patrila TTC, a boli z nej uskutočnené nasledujúce hovory: dňa 6.12.2010 o 15:12:08 hod. (trvanie 27 sekúnd) P. I. - lokalizácia volajúceho Maďarsko, od 15:32:39 hod. do 16:24:59 hod. opakovane do Lotyšska lokalizácia volajúceho Bratislava, dňa 05.12.2010 o 11:35:21 hod. bol uskutočnený hovor z Prešova, ul. Masarykova, o 16:06:26 hod. bol uskutočnený hovor z Komárna, Nám. M.R.Štefánika 7, a to Š., ktorej bolo z tohto čísla volané ešte o 20:56 hod. v trvaní 294 sekúnd a 22:03 hod. v trvaní 149 sekúnd a na druhý deň jej bolo tiež volané o 09:32 hod., 09:35 hod., 14:37 hod. z Komárna a tiež ešte medzi 16:30 hod. a 17:00 hod. z Bratislavy.

Táto telefónna stanica bola dňa 06.12.2010 lokalizovaná o 14:37 hod. v Komárne, od 14:45 hod. do 15:24 hod. v Maďarsku, od 15:49 hod. cca do 16:49 hod. v Bratislave, o 17:52 hod. Lužiankach, potom o 19:18 hod. v Hronskej Breznici, o 19:30 hod. vo Vígľaši, o 23:16 hod. v Nitre, o 23:42 hod. v Zelenči, dňa 07.12.2010 o 03:09 hod. v Bratislave, ul. Mliekarenská a v Trnave bola lokalizovaná dňa 07.12.2010 od 12:17 do cca 18:00 hod.

Dňa 05.12.2010 o 17:58 hod. bola stanica TTC lokalizovaná v Marcelovej, o 19:56 hod. v Komárne a v Komárne bola ešte lokalizovaná dňa 06.12.2010 o 14:39 hod. a o 14:41 hod. v Iži, o 15:13 hod. bola už lokalizovaná v Maďarsku a o 15:57 hod. v Bratislave, o 18:40 hod. v Tekovských Nemciach, o 19:19 hod. v Hronskej Breznici a dňa 07.12.2010 o 03:16 hod. v Bratislave, dňa 7.12.2010 o 19:00 hod. v Piešťanoch, v ten istý deň o 19:54 hod. v Trnave, o 20:12 hod. v Bratislave. Dňa 10.12.2010 bola táto účastnícka stanica od 09:50 hod. lokalizovaná už v Českej republike.

V tejto súvislosti obžalovaný Š. P. poukázal na to, že sa nemohlo udiť to, čo tvrdil C., pretože tieto výpisy vyvracali, že C. odišiel do Prešova dňa 05.12.2010 o 9:30 hod., pretože už o 8:35 hod. bol lokalizovaný v Jakubovej voli, že už o 16:00 hod. dňa 05.12.2010 volal Š., čo zatajil a teda nebolo pravdou, že sa k telefónu dostal až v hoteli Európa. Poukázal na to, že C. mal hovor dňa 05.12.2010 o 22:56 hod. a bol lokalizovaný na Elektrárenskej ceste v Komárne, kde sa nachádza herňa. Aj na druhý deň bol C. c lokalizovaný na tej istej ulici o 09:50 hod., pričom C. tvrdil, že vtedy mal byť v hoteli Európa. Tiež z lokalizácie C. telefónu vyplynulo, že po úkone u notárky, hoci C. tvrdil, že išiel hneď do Bratislavy cez Maďarsko, sa nachádzal dňa 6.12.2010 o 14:37 hod. na Svätourbárskej ulici v Komárne, čo je úplne iný smer ako na Maďarsko. Upozornil na to, že po notárskom úkone bol C. lokalizovaný v Iži o 14:41 hod., kde je sídlo jeho firmy. Poukázal aj na to, že C. bol dňa 06.12.2010 o 19:30 hod. lokalizovaný vo Vígľaši, potom si vypol telefón a o 23:16 hod. sa objavil v Nitre, predtým bol v Bratislave, na Závodnej

ulici, vedľa hotela Rapid, kde strávil jeden a pol hodiny od okolo 16:00 hod. a pritom nevyhľadal lekársku pomoc, hoci mal vtedy naokolo tri nemocnice.

Obžalovaný P. poukázal aj na to, že v priebehu dňa 06.12.2010 asi 50x volal Š. a bolo zaujímavé, že ani raz sa nezmienil o tom, čo sa mu malo stať. Tiež z týchto záznamov vyplynulo, že nemohlo byť pravdou to, čo tvrdil C., že z dôvodu, že chodil po ošetrovaniach mal nasledujúce dni vypnutý telefón, lebo z dní 08.-10.12.2010 sú o telefonátoch a SMS-kách záznamy. Tiež zo záznamov nevyplývalo, že by on sám mal C. v následných dňoch kontaktovať, ako tvrdil C..

Z výpisov odchádzajúcich a prichádzajúcich hovorov telefónneho čísla XXXXXXXXXX v období od 05.12.2010 do 14.12.2010, zákazníka Unitra, s.r.o. súd zistil, že toto telefónne číslo bolo dňa 05.12.2010 lokalizované v Trebišove o 00:49 hod., o 15:31 hod. v Maďarsku a o 16:00 hod. v A., na P. R., medzi 21:00-22:00 hod. v Komárne, na uliciach X. (sídlo Notárskeho úradu notárky P. E. B.) a X.. Dňa 06.12.2010 o 13:54 hod. volalo toto číslo P. B.. Následne bolo v Komárne lokalizované až do dňa 06.12.2010 do 16:26 hod., dňa 05.12.2010 o 18:16 hod. bolo lokalizované na Palatínovej ulici v Komárne a dňa 13.12.2010 o 13:16 hod. bolo z neho volané z Kolty na číslo, ktoré používal C..

Obžalovaný P. k tomuto uviedol, že hotel Európa je na Nám. M. R. Štefánika, C. tvrdil, že za C. on sám mal prísť dňa 06.12.2010 okolo 12:00 hod. - 13:00 hod. do hotela, ale pritom on bol lokalizovaný na X. ulici v Komárne a tiež, že z týchto výpisov bolo zrejmé, že on sám sa neukrýval, neschovával, žil normálnym životom, nevolal, nevyhľadával a nekontaktoval C..

Z informácie poskytnutej O2, s.r.o. vyplynulo, že č. XXXXXXXXXX je vedené na F. L. a v období 1.6.2010 do 25.2.2011 nevykazovalo žiadnu telekomunikačnú prevádzku.

Z odpovede Slovak Telekom, a.s. a zo záznamov telekomunikačnej prevádzky vyplynulo, že Q. XXXXXXXX XXXXXXXXXXXXXX patrila číslu XXXX XXX XXX, pri ktorom nebola zaznamenaná telekomunikačná prevádzka v období od 01.6.2010 do 25.2.2011, že SIM XXXXXXXX XXXXXXXXXXXXXX patrila telefónnemu č. XXXX XXX XXX (A. U., nie je aktívny účastník), že Q. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX patrila telefónnemu č. XXXX XXX XXX (X. L.), že Q. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX patrila telefónnemu č. XXXX XXX XXX (Forte com, s.r.o.), že Q. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX patrila telefónnemu č. XXXX XXX XXX (Forte com, s.r.o.), pri ktorom nebola zaznamenaná žiadna telekomunikačná prevádzka v období od 01.06.2010-25.2.2011.

Z výpisov hovorov z tel. č. XXXX XXX XXX (K.) za obdobie od 01.06.2010-25.02.2011 bolo zistené, že toto číslo lokalizované v Sabinove, Vodojem kontaktovalo dňa 05.12.2010 o 12:05 hod. telefónne č. XXXX XXX XXX, že toto telefónne číslo, lokalizované v Prešove, kontaktovalo dňa 05.12.2010 o 12:17 hod. telefónne č. XXXX XXX XXX, že číslo XXXXXXXXXXXX kontaktovalo č. XXXX XXX XXX dňa 5.12.2010 o 12:23 hod. zo Solivaru, o 12:32 hod. zo Zeleného dvora, Košice, o 12:43 hod. z Košíc, ul. Meteorová 1, o 12:48 hod. z Geči, o 12:54 zo Sene. Telefónne č. XXXX XXX XXX bolo v ten deň kontaktované ešte o 13:07 hod., 13:27 hod. Toto telefónne číslo dňa 06.12.2010 o 05. 01 hod. kontaktovalo číslo XXXXXXXXXXXX.

Telefónne č. XXXX XXX XXX bolo dňa 05.12.2010 o 16:10 hod. lokalizované v Komárne, Pohraničná ul., dňa 06.12.2010 o 08:26 hod. v Seni, o 08:29 v Geči, o 8:35 v Košiciach, KÚ IV., od 09:24 hod. až do 09:52 bolo lokalizované v Sabinove, Vodáreň, o 09:57 hod. bolo lokalizované v Šarišských Michal'anoch, o 10:09 hod. v Prešove, Hollého 14, o 10:23 v Seniakovciach od 11:29 hod. do 14:13 hod. v Maďarsku, o 14:18 hod. už bolo lokalizované v Komárne.

Zo záznamov telekomunikačnej prevádzky č. XXXX XXX XXX (P.) za obdobie od 17.6.2010 do 14.12.2010 vyplynulo, že dňa 04.12.2010 o 22:42 hod. toto číslo z Maďarska kontaktovalo Vaxton Managment (XXXX XXX XXX L.), o 00:49 hod. bolo lokalizované v Trebišove, dňa 05.12.2010 o 23:24 hod., o 15:31 hod. bolo lokalizované v Maďarsku, o 16:00 hod., o 16:10 hod. bolo lokalizované v Komárne, dňa 6.12.2010 o 12:10 hod. bolo lokalizované v Komárne, Palárikova ul. a kontaktovalo P. B. (aj dňa 14.12.2010 o 12:29 hod.), dňa 11.12.2010 dvakrát kontaktovalo Vaxton Managment, dňa 06.12.2010 o 13:54 hod. bolo kontaktované P. B.K., dňa 9.12.2010 o 14:43 hod. bolo kontaktované Vaxton Management, dňa 11.12.2010 medzi 12:00 až 17:33 hod. bolo kontaktované Vaxton Management sedemkrát, dňa 14.12.2010 o 11:39 hod. bolo kontaktované Vaxton Management. Telefónne číslo XXXX XXX XXX kontaktovalo č. XXXXXXXXXXXX (TTC) od 13.9.2010 do 12.10.2010 osemkrát, bezvýsledne. V období od júna 2010 do 22.09.2010 prebiehala medzi číslami XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX prebiehala intenzívna komunikácia, najmä formou SMS správ.

Zo záznamov telekomunikačnej prevádzky č. XXXX XXX XXX za obdobie od 01.06.2010 do 07.02.2011 bolo zistené, že toto telefónne číslo bolo dňa 05.12.2010 o 09:08 hod. lokalizované v Trebišove, ul. SNP, panelák, o 12:17 hod. bolo lokalizované v Prešove, Slovenská 69, o 12:23 hod. bolo lokalizované v Prešove, Budova ŽSR, o 12:32 hod. bola lokalizácia Košice, Zelený dvor, o 12:43 hod. bola lokalizácia Košice, KÚ IV., o 12:48 hod. bola lokalizácia Geča, o 12:54 hod. bola lokalizácia Seňa, od 13:07 hod. do 15:07 hod. bola lokalizácia Maďarsko a o 15:54 hod. už bola lokalizácia tohto telefónneho čísla v Komárne, SAD.

Z výpisu odchádzajúcich a prichádzajúcich hovorov, SMS, MMS, IMEI XXXXXXXXXXXXXXXX a D. XXXXXXXXXXXXXXXX neboli zistené žiadne relevantné údaje.

Z výpisov hovorov z telefónneho č. XXXX XXX XXX za obdobie od 01.07.2010 do 22.03.2011 súd zistil, že toto číslo bolo lokalizované dňa 4.12.2010 o 21:03 hod. v Seniakovciach, dňa 05.12.2010 o 9:52 hod. v Trebišove, o 12:05 hod. v Sabinove, a od 16:10 hod. do 06.12.2010 do 16:31 hod. v Komárne, na uliciach Pohraničná, Špitálska, Mederčská. Toto číslo bolo lokalizované dňa 25.11.2011 v Českej republike a od 11.12.2010 do 14.12.2010 v Chorvátsku.

Obžalovaný P. k výpisom telefonických hovorov a lokalizácii k číslam Y.X Y. Y., Y. Y. Y., Y. Y. Y. zaujal písomné stanovisko v ktorom uviedol, že tieto patria firme Forte, a č. Y.X Y. Y. patrí jeho firme UNITRA. Uviedol, že s tel. č. Y. XXX XXX, Y. XXX XXX disponoval on osobne v dňoch 04.-05.12.2010 a do nedele 05.12.2010 do 16:30 hod., rovnako aj číslom XXXX XXX XXX, dňa 6.12.2010 disponoval s č. XXXX XXX XXX a s č. XXXX XXX XXX. K. disponoval s číslom XXXX XXX XXX od 04.12.-06.12.2010 a v tom čase L. nedisponoval so žiadnym telefónnym číslom ani s telefónnym číslom Y., o čom mal svedčiť aj záznam na č. I. 1403, kde bol o 17:16 hod. zaznamenaný hovor medzi číslami Y.Y.X T. Y.XXXXXXX, kedy C. tvrdil, že mali byť všetci spolu v areáli jeho firmy, dokonca v jednej miestnosti, preto by bolo absurdné, aby si volali navzájom v jednej miestnosti. Poukázal na to, že on jediný rozhodoval o pridelení telefónnych čísel v tom ktorom čase. Ako dôvod odobratia mobilného telefónu L.É.F. uviedol bezpečnosť, pretože L. vyslal do ČR pre vysokohodnotný tovar a nechcel, aby ho niekto otravoval. To, že bolo telefónne č. XXXX XXX XXX dňa 04.12.2010 (č. I. 1403) zaznamenané v Seniakovciach odôvodnil tým, že cestoval a poukázal tiež na to, že C. klame v tom, že by jeho (P.) mal L. navigovať, lebo telefonát s L. mal až o 22:42 hod., predtým nemal žiaden hovor s L. a pizzeriu, kde bola U. oslava v Trebišove, on poznal. To, že by prenasledoval C. vyvrátil tým, že na stretnutie s C. dňa 05.12.2010 sa neponáhal, išiel z južnej strany Slovenska (svedčili o tom záznamy). Záznamy hovorov tiež vyvrátili, že by si menil SIM karty v telefóne, ako tvrdil C., pretože IMEI (identifikačné číslo prístroja) sa nemenilo a nemenilo sa ani IMS (identifikačné číslo SIM). Tiež výpismi bolo vyvrátené tvrdenie C., že mal celý čas v hoteli Európa vypnutý telefón, lebo už od 8:45hod. dňa 06.12.2010 manipuloval so svojím telefónom, dvakrát volal okolo 09:30 hod. Š., z rôznych lokalizácií. Poprel, že by telefónne číslo XXXX XXX XXX bolo dňa 06.12.2010 u neho, pretože o 08:09 bolo lokalizované v Komárne na Mederčskej a č. XXXX XXX XXX bolo lokalizované na Svätajánskej, na odlišných miestach, teda oba mobilné telefóny sa nemohli nachádzať u neho. Tiež namietol výpoveď C., že v Komárne po úkone už nikde nešiel, pretože o 14:41 hod. bol C. telefón lokalizovaný u neho vo firme, kedy volal s Lotyšmi a v Maďarsku bol lokalizovaný až o 15:13 hod. dňa 06.12.2010, kedy mal dva prichádzajúce hovory od I.. Dal do pozornosti, že v čase keď mal mať C. dovolený jeden hovor dňa 06.12.2010 so Š.D., na č. Y.X XXX XXX prebiehal hovor, takže tento telefón nemohol byť u L., lebo by nemohol strážiť uneseného. Poukázal aj na to, že z výpisov z jeho tel. č. Y.X Y. XXX bolo zistiteľné, že C. sa s ním v období od 01.06.2010 do 14.12.2010 skontaktoval 106x, teda aj v tomto smere klamal. Pripomenul, že v mesiacoch január, február, marec 2011 prebiehali hovory na č. XXXX XXX XXX, kedy sa mal L. ukrývať, čo je dôkaz o tom, že toto číslo používali aj iní zamestnanci jeho firmy, nielen L.. Uviedol, že Takács v deň „únosu“ mal telefón s č. XXXX XXX XXX, z ktorého lokalizácii bolo vidno, že išiel za nimi a nie pred nimi, ako tvrdil C.. Dal do pozornosti, že incident pri Budimíre sa nemohol odohrať v trvaní 7 minút, ako tvrdil C., ale stala sa tam dopravná nehoda trvajúca 2 minúty, pretože im do cesty vbehol neznámy človek, útlý Róm (pod vplyvom alkoholu alebo drog), ktorého autom zachytili, tento spadol na vozovku, oni zastavali, snažili sa ho dostať mimo vozovku, ale on vbehol do dráhy ostatným vozidlám, oni za ním nebežali, lebo videli, že sa mu nič nestalo.

Z výpisov hovorov telefónneho čísla Y. Y. Y. (E.) z obdobia od 21.7.2010 do 23.3.2011 súd zistil, že toto telefónne číslo bolo dňa 06.12.2010 lokalizované v Šarišských Michalčanoch o 09:57 hod., o 10:36 hod. v Košiciach a o 14:50 hod. bolo lokalizované v Komárne.

Z výpisov hovorov telefónneho čísla Y.X Y. Y. (Vaxton Management) z obdobia od 01.09.2010 do 15.12.2010 súd zistil, že toto číslo bolo dňa 04.12.2010 kontaktované číslom Y. Y. Y. (UNITRA, s.r.o.) o 22:42 hod. v trvaní 243 sekúnd a dňa 11.12.2010 volalo č. XXXX XXX XXX na č. XXXX XXX XXX šesťkrát.

Z výpisu obchodného registra na TTC zo dňa 10.12.2010 a zo dňa 15.2.2011 vyplynulo, že táto spoločnosť mala sídlo od 28.6.2008 na Tomášikovej ul. 30, Bratislava, jej jediným konateľom bol od roku 2004 F. C. a spoločníkmi od 2006 boli C. a B. E.. Predmetom činnosti tejto spoločnosti je drevovýroba, leasing, predaj áut, prenájom hnuteľností a nehnuteľností.

Z priradenia telefónnych čísiel k vlastníkovi bolo zrejmé, že UNITRA, s.r.o. bola vlastníkom tel. č. Y. Y. Y., Y. Y. Y., Y. Y. Y., XXXX XXX XXX

Z výpisu H. registra na UNITRA, s.r.o. z 09.12.2010 bolo zrejmé, že táto firma má od roku 2003 sídlo v Komárne, Špitálska 10 a že jej jediným spoločníkom a konateľom je Š. P., konateľom je už od roku 2002, predmet činnosti tejto spoločnosti je kúpa tovaru, sprostredkovateľská činnosť, výroba vína, prevádzkovanie cestnej nákladnej dopravy, poskytovanie úverov, poskytovanie leasingu.

Z evidenčnej karty vozidla M. K. XXX, Mercedes Benz CL 600 z 13.12.2010 vyplynulo, že vlastníkom je Delta B trade, s.r.o. a budúci vlastníkom BESTCARS Trade, s.r.o.

Z výpisov z obchodného rejstriku Mestského súdu v Prahe na BESTCARS Trade, s.r.o. súd zistil, že táto spoločnosť od jej vzniku má sídlo v Prahe, Pod Krejčárkem 975, jej jediným konateľom a spoločníkom je A. Š., vznikla dňa 04.10.2010, predmet podnikania bol od 4.10.2010 prenájom nehnuteľností a od 15.10.2010 výroba, obchod, služby podľa živnostenského zákona.

V tejto súvislosti obžalovaný Š. P. poukázal na to, že táto spoločnosť je len schránkovou firmou, sú tam len priestory na kancelárie, nie na úschovu vozidiel.

Z evidenčnej karty vozidla Audi Q7, M.: A. XXX C. z 13.12.2010 vyplynulo, že vlastníkom bola Tatra leasing, s.r.o. a držiteľom UNITRA, s.r.o..

Z výpisu z Obchodného registra na hotel Európa, Komárno, Prevádzka, s.r.o., vyplynulo, že spoločnosť bola založená v r. 2004, so sídlom M.R.Štefánika 1.

Z prehratého zvukového záznamu zo dňa 05.12.2010 bolo evidentné, že na políciu dňa 05.12.2010 o 12:37 hod. volal svedok B. F., že pri Zelenom dvore bola na boku odstavená Q7-čka s Š.: A., zvyšok čísla nevidel a že dvaja muži tam niekoho brutálne bili. Následne o 12:41 hod. svedkyňa A. X. nahlásila, že pri odbočke na Budimír násilím nakladali osobu (nevedela či muža, či ženu) do tmavého terénneho auta a videla ŠPZ A. XXX C. a že v momente, ako volala toto auto ich predbehlo veľkou rýchlosťou a išli do mesta. Na to mužský hlas o 12:43 hod. dal do pozornosti všetkým hliadkam vozidlo AUDI Q 7 A. XXX C., lebo niekoho mala posádka tohto auta násilím naložiť do auta a ísť smerom na Košice.

Z lekárskeho správ na obžalovaného Š. P. súd zistil, že obžalovaný P. mal ísť 15.12.2010 na kontrolu k chirurgovi za účelom objednania sa na operačný zákrok (nedostavil sa), že v 12/2003 bol operovaný pre nekrotizujúcu pankreatitídu, znova bol operovaný v Dunajskej Strede preto isté v 2/2007, v 8/2008 bol hospitalizovaný pre ťažkú anémiu a melénu s ťažkou gastritídou a vredmi žalúdka, v 9/2010 boli zaznamenané opakujúce sa krvácania s GFS nálezom rozsiahleho povrchového vředu v VK žalúdka, v 11/2010 boli indikované neurčité bolesti po jedle s pocitom nedostatočného vyprázdnenia žalúdka, CT bola verifikovaná pseudocysta hlavy pankreasu, v 04/2009 bol operovaný na pseudocystu pankreasu, v 12/2009 bolo urobené MR vyšetrenie pankreasu a boli znovu popísané tvoriace sa pseudocysty. Podľa správy zo dňa 18.12.2010, kedy bol obžalovaný Š. P. prijatý v Nemocnici pre obvinených a odsúdených v Trenčíne, vážil obžalovaný P. 66 kg a meral 168 cm.

Z odstúpenia informácie PPZ, ÚBOK Východ, ktorá bola získaná operatívno-pátracou činnosťou vyplynulo, že vydieračský únos, ktorý sa začal v Sabinove na umyvárke dňa 05.12.2010 okolo 13:00 hod. zorganizoval a riadil V. L. tel. č. XXXX XXX XXX, únos naplánoval asi jeden týždeň predtým v Budapešti s P.. Tu sa dohodli, že únos zrealizujú dňa 04.12.2010 vo večerných hodinách v Trebišove

na jednej oslave, kde mal byť aj poškodený. L. mal z tej oslavy telefonicky navigovať a riadiť P., ktorý spolu s ďalšími dvoma osobami čakali C., ktorého chceli po oslave uniesť, ale tento z oslavy nečakane odišiel, preto sa únos presunul na nasledujúci deň. O únose vedeli aj B. T. U.. Obžalovaný Š. P. k tomuto poznamenal, že ani B. ani L. na hlavnom pojednávaní tieto informácie nepotvrdili a že toto bol len komplot Polície.

Z generálnej plnej moci zo dňa 6.12.2010 (bez podpisu) bolo zistené, že táto obsahovala splnomocnenie C. na P.Ó. k tomu, aby ho zastupoval na exekútorických úradoch, voči bankám, na katastrálnom úrade, voči dražobnej spoločnosti, voči štátnym orgánom a iným orgánom, voči správcom dane, pri doručovaní a prevzatí akýchkoľvek písomností, listových zásielok.

Predmetom kúpnej zmluvy z 06.12.2010 medzi BESTCARS Trade, s.r.o. ako predávajúcim a DG Advices, s.r.o. ako kupujúcim (zmluva zmluvnými stranami podpísaná) bol predaj Mercedesu CL 600, čiernej farby za 132.000,- eur s podmienkou, že predávajúci prevedie na kupujúceho vlastníctvo k automobilu ku dňu podpisu zmluvy a súčasne bol predávajúci povinný kupujúcemu aj auto odovzdať (zmluva bola vyhotovená v českom jazyku). Kúpna zmluva bola oboma zmluvnými stranami pečiatkovaná a podpísaná.

Obsahom plnej moci z 02.12.2010 bolo, že A. Š.Í. ako konateľka BESTCARS Trade, s.r.o., splnomocnila F. C. ku všetkým úkonom nutným na zastupovanie spoločnosti vo všetkých záležitostiach, vrátane podpisovania za spoločnosť (plná moc opatrená pečiatkou firmy BESTCARS Trade, s.r.o. a podpisom).

Osvedčenie pravosti podpisu F. C. P. B.Z. bolo zo dňa 6.12.2010.

Z plnej moci zo dňa 06.12.2010 bolo zistené, že BESTCARS Trade, s.r.o., konajúcou zástupcom splnomocneným konateľ za BESTCARS Trade, s.r.o. F. C. splnomocnila Š. P. k zastúpeniu spoločnosti ohľadne Mercedesu CL 600, k vedeniu a užívaniu tohto vozidla.

Zo všetkých správ, lustrácií a hodnotení na obžalovaných v 1.-3. rade vyplynulo, že títo sú v súčasnosti stíhaní len v tejto jednej veci, vo výkone väzby dodržiavajú poriadok, zachovávajú zásady slušného správania, plnia príkazy bez nedostatkov, nevyvolávajú nezhody, neboli pracovne zaradení, neboli disciplinárne riešení. Obžalovaný L. nebol súdne trestaný na území SR, obžalovaný K. bol jedenkrát súdne trestaný v roku 1997 v súčasnosti sa hľadá na neho akoby nebol odsúdený, obžalovaný Š. P. bol trikrát súdne trestaný, dvakrát v roku 2004, jedenkrát v roku 1997, vo všetkých troch prípadoch sa na neho hľadá akoby nebol odsúdený.

Z oznámenia Ministerstva vnútra SR z 26.10.2011 vyplynulo, že osoba meno L. F. vystupovala pod touto identitou na území SR na základe dohody medzi srbskými a slovenskými policajnými orgánmi o ochrane svedka do dňa 17.10.2011, kedy bola z programu ochrany svedka vyradená, pretože sa táto osoba dopustila trestného činu. Pravé meno tejto osoby je F. L., ktorého identitu potvrdilo aj Veľvyslanectvo Srbskej republiky dňa 18.10.2011.

Z daňových dokladov za roky 2009, 2010 firiem UNITRA, s.r.o. a Forte, s.r.o. vyplynulo, že tieto firmy vykazovali pozitívne hospodárske výsledky.

Z uznesenia Okresného súdu Komárno, č. k. 7C/142/2011-31 zo dňa 06.06.2011, právoplatné 28.06.2011 vyplynulo, že poškodený C. dňa 19.05.2011 podal na tento súd žalobu o určenie neexistencie práva a neplatnosti právnych úkonov. Súčasne podal aj návrh na nariadenie predbežného opatrenia, aby súd odporcovi - UNITRA, s.r.o. uložil povinnosť zdržať sa postúpenia pohľadávky zo zmluvy o pôžičke uzavretej dňa 06.12.2010 medzi spoločnosťou UNITRA, s.r.o. ako veriteľom a P. C. ako dlžníkom a z uznania dlhu zo dňa 06.12.2010 medzi účastníkmi konania a povinnosť zdržať sa akýchkoľvek úkonov smerujúcich k uspokojeniu svojej pohľadávky zo zmluvy o pôžičke aj uznania dlhu a tiež povinnosť odporcovi nezačať exekučné konanie, na základe Notárskej zápisnice Z. XX/XXXX spísanej na notárskom úrade P. B. dňa 06.12.2010, ktorému návrhu bolo vyhovené.

Z plnej moci zo dňa 14.04.2008 vyplynulo, že C. v tento deň splnomocnil I. K., aby mu prevzal AUDI Q7 v Nemecku a doniesol ho na Slovensko.

Z pracovnej zmluvy zo dňa 01.04.2009 vyplynulo, že L. F. bol vo firme Forte com, s.r.o. zamestnaný ako vodič, z medzinárodného nákladného listu vyplynulo, že dňa 06.12.2010 v Uherskom Brode mal byť naložený tovar - zlomkové zlato v množstve 6.377,32 g prepravcom Forte com, s.r.o. (podpis DM) od MB Gold, s.r.o. pre UNITRA, s.r.o. a z prehľadu transakcií karty OMV vedenej na firmu Forte com, s.r.o. vyplynulo, že dňa 05.12.2010 bola tankovaná nafta dvakrát v Trenčíne a z evidencie jazd Forte com, s.r.o., že VW Transporterom mal vykonať L. cestu dňa 05.12.2010 od 8:00 do 06.12.2010 do 15:30 TN-Praha-UB.

Z oznámení VÚB, a.s. vyplynulo, že disponibilný zostatok na účte XXXXXXXXXX vedený na TTC bol 88,23 eura, v dňoch 05.-06.12.2010 nebol realizovaný žiaden prevod ani autorizácia cez internetbanking a že tento účet bol blokový viacerými exekúciami.

Z oznámenia ČSOB, a.s. zo dňa 13.12.2011 vyplynulo, že podnikateľský účet XXXXXXXXXX/XXXX bol od 26.10.2010 až do zrušenia blokový exekúciami v celkovej výške 76.790,42 eura a bol vedený na TTC a cez kód pridelený C. neboli 05.12.2010-07.12.2010 realizované žiadne vstupy ani iné platobné transakcie.

Z odpovede Tatrabanky, a.s. súd zistil, že ani na účte č. XXXXXXXXXX vedenom na TTC, ktorý bol otvorený dňa 26.4.2004 a zatvorený dňa 24.2.2011 sa v období 05.12.2010-07.12.2010 C. neprihlasoval k tomuto účtu prostredníctvom internetbankingu, a ani sa neprihlasoval k iným účtom, ktoré mal v tejto banke vedené.

Obžalovaní v súvislosti s oznámeniami bánk poukázali na to, že z nich možno dovodiť, že C. klamal, že nebol obmedzovaný na slobode a že mal účty zablokované kvôli exekúciám.

Z uznesenia o začatí trestného stíhania OO PZ vo Veľkom Šariši ČVS:ORP-2484/VS-PO-2009 bolo zistené, že bolo začaté trestné stíhanie vo veci prečinu ublíženia na zdraví v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody, pretože dvaja doposiaľ neznámi maskovaní útočníci napadli P. L. (začaté ohliadkou miesta činu dňa 07.11.2009), uznesením o vznesení obvinenia ČVS: PPZ-72/BOK-V-2009 bolo vznesené obvinenie pre prečin krivej výpovede a krivej prísahy spáchaný účasníctvom vo forme návodu podľa § 21odsek 1 písmeno b) Trestného zákona k § 346 odsek 1 Trestného zákona P. F. C. a F. O. a z uznesenia Okresného súdu Prešov sp. zn. 0Tp/114/2011 súd zistil, že C. bol dňa 08.11.2012 vzatý do väzby z dôvodu uvedeného v § 71 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku za objednávku fyzického útoku na D. L..

K týmto uzneseniam obžalovaní skonštatovali, že z nich vidieť, čo je C. za človeka, že ako manipuluje s ľuďmi a ako ich rieši, keď sú mu nepohodlní, že C. každý vydiera a pritom na hlavnom pojednávaní tvrdil, že on na nikoho nepodal trestné oznámenie.

Zmluvy o pôžičkách medzi UNITRA, s.r.o. (veriteľ) a TTC (dlžník) preukázali, že UNITRA, s.r.o. požičala od 2008-do 2010 firme TCC sumu cez 700.000,- eur.

Z výpisu z obchodného registra na Middle Europe Capital Group, s.r.o. vyplynulo, že spoločnosť mala od roku 2005 sídlo v Košiciach, konateľom od roku 2005 bol C..

V zozname dlžníkov Sociálnej poisťovne sa nachádzali spoločnosti TTC, Middle Europe Capital Group, s.r.o. a ONASIS, s.r.o., v ktorej je aj spoločníkom aj konateľom F. C., nachádzala sa tam aj fyzická osoba F. C.; firmy TTC a Middle Europe Capital Group, s.r.o. mali dlhy aj v bankách.

Doklady, ktoré predložil obžalovaný P. tiež dosvedčovali tomu, že TTC dostala dňa 27.10.2010 výpoveď z nájmu na Tomášikovej 30, v Bratislave pre neplatenie nájomného (predložený mail zo dňa 16.11.2011), ďalej, že v januári 2010 Forte, com, s.r.o. vyplatila TTC 11.900,- eur za kúpu Škody Octavia (faktúra č XXXXXXXXX+pokladničné doklady k nej).

Z listín, ktoré na žiadosť súdu Š. zaslala, vyplynulo, že dňa 02.04.2012 P. B. potvrdil, že spoločnosť BESTCARS Trade, s.r.o. začiatkom novembra 2010 uzatvorila s Delta B Trade, s.r.o. kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol Mercedes CL 600 a kúpna cena bola 108.000,- eur, ktorá bola zaplatená bankovým prevodom a že P. B. konal na základe generálnej plnej moci konateľa Delta B Trade, s.r.o. V tabuľke (český Intrastat) bolo uvedené, že BESTCARS Trade, s.r.o. doviezla v novembri roku 2010 (z Nemecka, Maďarska, Slovenska) tri vozidlá, že fakturovaná hodnota vozidiel bola v eurách, hmotnosť vozidiel bola

od 3000 kg do 5513 kg. Z výpisu z účtu č. Y. z 31.12.2010, ktorý svedkyňa súdu zaslala, vyplynulo, že počiatočný zostatok bol 6,50 eur a že dňa 28.12.2010 sa uskutočnila zahraničná platba v sume 475.000,- eur ako úhrada faktúry č. XXXXXXXXXX. Zo súhrnu nákupu vozidiel (počítačová tabuľka) vyplynulo, že BESTCARS Trade, s.r.o. kúpila v roku 2010 tri osobné motorové vozidlá, z toho dva Mercedesy CL 600 dňa 5.11.2010, jeden za 108.000,- eur, druhý za 78.572,- eur.

Obžalovaný P. v tejto súvislosti poukázal na to, že z Okresnému dopravnému inšpektorátu v Trebišove nebola poslaná žiadna generálna moc udelená B. od Delta B-Trade, na základe ktorej by bol oprávnený konať. Tiež nemohla byť pravda, že Š. obchodovala s viacerými autami, pretože boli evidované len tri autá do sumy 500.000,- eur a to do 20 dní ako spustila firmu, ďalej že faktúrou č. XXXXXXXXXX sa neplatilo vozidlo CL 600, ako uviedla Š., o čom predložil obžalovaný P. samotnú faktúru č. XXXXXXXXXX, k nej dodací list a medzinárodný nákladný list, predmetom ktorých boli rôzne automobilové súčiastky v hodnote 595.977,55 eura.

Listiny predložené obžalovaným P. na hlavnom pojednávaní v dňoch 03.-04.04.2012 preukázali, že dňa 06.12.2010 vybral v hotovosti z účtu UNITRA, s.r.o. sumu 100.000,-eur, dňa 15.01.2009 bola prevedená z účtu UNITRA, s.r.o. na účet TTC suma 400.000,-eur, dňa 20.05.2009 suma 134.700,-eur a dňa 09.06.2009 suma 200.000,-eur. Dňa 03.12.2010 bolo zaúčtovaných z účtu UNITRA, s.r.o. 275.848,-eur na účet MB Gold, s.r.o., dňa 06.12.2010 ďalších 100.000,-eur a dňa 08.12.2010 ďalších 23.082,28 eura. Dňa 25.05.2010 bola prevedená z účtu UNITRA, s.r.o. na účet TTC suma 190.000,-eur a dňa 15.7.2010 suma 5.000,- eur a tiež, že v roku 2008 mala TTC pôžičku od UNITRA, s.r.o. v sume 10.778.898,92 Sk.

Z archívu faktického počasia (čerpané z www.meteoprog.sk <<http://www.meteoprog.sk>>) tiež predložené obžalovaným P. vyplynulo, že či už na východnom alebo západnom Slovensku bolo v období od 04.12.-06.12.2010 počasie bez zrážok, resp. bez podstatných zrážok.

Z ďalších listín, ktoré predložil P. bolo zistiteľné, že TTC kúpila dňa 29.10.2009 za 9000,- eur v Nemecku Škodu Octaviu, ktorá bola dovezená I. K. a že ku dňu 24.11.2011 maximálna predajná cena Mercedesu CL 600 bola 53.789,- eur a tiež, že F. C. dal zbiť námestníka daňového riaditeľstva za 5000,- eur, že F. C. spolu s P.H. I.. založili zločineckú skupinu a sú obvinení aj z legalizácie príjmu z trestnej činnosti spolu s ďalšími 43 osobami (zdroje: novinový článok + www.korzar.sme.sk <<http://www.korzar.sme.sk>>, www.minv.sk <<http://www.minv.sk>>). Podľa kurzového lístka bol dňa 05.11.2010 kurz CZK 24,585, z výpisu z obchodného registra na Reja Corporation, s.r.o. vyplynulo, že v tejto spoločnosti bol jediným konateľom P. B.. Ďalšie listiny (medzinárodný nákladný list, dodací list, faktúra č. 100011) preukazovali, že BESTCARS Trade, s.r.o. zakúpila dňa 18.11.2010 štyri palety brzdových kotúčov za 332.296,- eur od firmy Reja Corporation, s.r.o. (prepravované cez D. C.- AUTODOPRAVA).

Obžalovaný P. do spisu založil aj mapy z google.sk, na ktorých vyznačil trasy ako sa podľa záznamov C. pohyboval dňa 06.12.2010, aké cesty vedú do Pečovskej Novej Vsi z Bratislavy aj s vyznačením koľko nemocníc mal po ceste.

Z výpisu obchodného registra na Batlet, s.r.o. (do 08.11.2010 DELTA B TRADE, s.r.o.) vyplynulo, že konateľom tejto spoločnosti bol P. B. do 8.11.2010, od 9.11.2010 je ním D. I..

Zo spisového materiálu Prezídia Policajného zboru, Úradu zahraničnej a cudzineckej polície, Nové Zámky súd zistil, že obžalovaný F. L. (L. F.) dňa 18.08.2008 požiadal o povolenie na pobyt na území SR a trvalý pobyt na území SR mu bol udelený na dobu päť rokov od 21.08.2008 do 21.08.2013. Obžalovaný F. L. dňa 02.03.2009 požiadal o vydanie dokladu o trvalom pobyte, ktorý si obžalovaný prevzal dňa 16.03.2009. Obžalovaný dňa 18.02.2009 Oddeleniu cudzineckej polície PZ, Nové Zámky nahlásil zmenu svojho bydliska a dňa 09.12.2010 požiadal o vydanie nového dokladu o trvalom pobyte s novou adresou L. XXX/XX, A., ktorý prevzal dňa 17.12.2010.

Listinné dôkazy, a to Uznesenie Krajského súdu v Brne 1Nt/413/2011 zo dňa 18.3.2011, zamietnutie sťažnosti L. F. Vrchným súdom v Olomouci sp. zn. 2To/34/2011, Uznesenie Krajského súdu v Brne sp. zn. 1Nt/413/2011 zo dňa 12.5.2011, Návrh Krajského štátneho zastupiteľstva v Brne sp. zn. 1KZM/112/2011 dokladovali ako prebiehalo zatknutie a vydanie obžalovaného F. L..

Z písomného oznámenia C. zo 05.11.2012, vyplynulo, že pri prehliadke nebytových priestorov P. B. sa našli listiny, ktoré sa týkajú aj vydieračského únosu.

I. Q. I. Ú. Z. V. V. Q. I., R. H. V. je prognóza jeho zdravotného stavu dobrá a všetci traja obžalovaní majú dostatočne zabezpečenú zdravotnú starostlivosť.

Z listín zaslaných súdu PPZ ÚBOK - odbor Východ, ktoré si súd vyžiadal na základe oznámenia poškodeného C., že boli u svedka B. zaistené listiny ohľadne vydieračského únosu a ktoré boli svedkom P. B. vydané dňa 07.03.2012 polícii, vyplynulo, že v textovom súbore dokumente vytvorenom 11.12.2011 menom B. pod názvom TTC, ktorý sa nachádzal v počítači B., sa uvádzalo, že L. využil rozkol medzi C. a P. a štvor P. proti C. a že večer, pred únosom C., sa konala oslava narodením F. U. v Trebišove, kde sa stretli aj C. s L. a L. mal počas oslavy dlhší telefonát s P., počas ktorého ho navigoval, že kde sa nachádzal C.. Po skončení telefonátu mal L. oznámiť, že P. bol nahnevaný, že bol na východe a že chcel pravdepodobne niečo urobiť C., čomu ten, kto písal tento text neprikladal dôležitosť, lebo P.Ó. veľmi dobre vychádzal s C.. V texte bolo tiež uvedené, že deň alebo dva dni po únose sa od B. dozvedel, že C. bol unesený rusky hovoriacimi ľuďmi a keď to oznámil L.É., ten ho upozornil, že išlo o ľudí od P., s ktorými sa L. stretol v Budapešti. V utorok, týždeň po únose, bol C. vypovedať v Trnave na ÚBOK, kde si prevzal jedno z áut, ktoré mu únoscovia zobrali a v ten večer sa ten, kto písal text, stretol s C. a U., ktorí mu oznámili, že únos realizoval P. a spolupracovník bol V. L. a tiež, že E. X. sa stretol v Budapešti s nejakými rusky hovoriacim človekom, ktorý sa zúčastnil únosu a ten mu to povedal. Ďalej v úradnom zázname PPZ ÚBOK zo dňa 27.11.2012 bolo uvedené, že F. O. podal informáciu, že v decembri 2010 sa často stýkal s C. a v deň únosu sa stretol s C. na káve, rozišli sa s tým, že C. ide k deťom, ale že predtým sa ešte zastaví na umyvárke v Sabinove a na druhý alebo tretí deň mu L. E. povedal, že C. uniesli. Po únose sa O. stretol s C. na Zelenči a potom išli do Bratislavy, kde prespali na hoteli a C. nemohol spať na chrbte, pretože ho mal zranený, z toho ako chcel vyskočiť z auta P.. C. mu o únose povedal, že ho realizoval P., že musel podpísať u notára nejaké papiere a uznať dlh a že vystavil aj nejaké splnomocnenie na prepis auta zn. Mercedes CLS čiernej farby a k tomu C. uviedol, že P. je hlúpy, lebo už auto nebolo písané na neho (C.).

F. O. bol aj dňa 27.04.2012 vypočutý na ÚBOK - odbor Východ, pričom vypovedal, že to, čo bolo uvedené na listinách nájdených pri domových prehliadkach u P. B. je na 90% pravda a že autorom textu by mohol byť B., lebo sa bál svojej fyzickej likvidácie zo strany L..

K listinám z PPZ, ÚBOK, odbor Východ sa v podstate obžalovaný P. vyjadril v tom smere, že ide o „bláboly“.

Odborné vyjadrenie MUDr. I. Q., znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie neurológia, pediatria, charakterizovalo zdravotný stav obžalovaného Š. P. ako vážny, posúdila obžalovaného P. ako osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, pričom komplikácie môžu viesť k ohrozeniu života obžalovaného. Zdravotnú starostlivosť v podmienkach ÚVV vyhodnotila ako nevyhovujúcu a prognózu ďalšieho vývoja zdravotného stavu obžalovaného ako vysoko nepriaznivú.

Zo spisu ORPZ v Trebišove, ODI k osobnému motorovému vozidlu Mercedes Benz CL 600, M.: K. XXX vyplynulo, že dňa 29.11.2010 žiadala DELTA B TRADE, s.r.o. (podpis P. B.) o odhlásenie vozidla Mercedes Benz CL 600 do cudziny na firmu Best Cars Trade, s.r.o. K žiadosti boli predložené technický preukaz, osvedčenie o evidencii a doklad o zaplatení poisťného s podpisom Š. a s odtlačkom pečiatky Best Cars Trade, s.r.o., s tým, že auto prešlo kontrolou originality.

Z faktúry č. XXXXXXXXXX a dodacieho listu k nej a medzinárodného nákladného listu vyplynulo, že BESTCARS Trade, s.r.o. kúpila keramické brzdové kotúče, disky za 595.977,55 eura, splatné 19.11.2010, faktúra vystavená dňa 05.11.2010 od Delta B Trade, s.r.o. formou úhrady - platobný príkaz, ktoré mal prepraviť D. C. z Trebišova do Klečian.

Zo správ na poškodenú A. Š. súd zistil, že táto bola dňa 12.12.2012 prepustená z ÚZVJS, nebola súdne trestaná a v súčasnosti je trestne stíhaná GP SR pre zločin neodvedenia dane a poisťného podľa § 277 odsek 4 Trestného zákona.

Obhajoba predložila aj sumár trestných stíhaní, v ktorých figuruje ako poškodený F. C. a boli tam uvedené trestné stíhania za zločiny vydierania, hrubého nátlaku, neprekazenia trestného činu a zneužívanie právomoci verejného činiteľa. Obžalovaný P. predložil ako dôkaz o tom, že C. už dlho poznal K. plnomocenstvo, kúpnu zmluvu na Audi Q7, faktúru, technický preukaz z Nemecka a osvedčenie o poistení z roku 2008, ktoré mali preukázať, že K. bol v roku 2008 prevziať C. v Nemecku Audi Q7, a teda nebolo pravdou, čo povedal C., že obžalovaného K. videl prvýkrát až dňa 05.12.2010.

Z hodnotenia na L. F. poskytnutého súdu MV SR vyplynulo, že L. F. bol na základe osobitnej dohody medzi PPZ SR a partnerským útvarom polície SR premiestnený na územie SR dňa 30.01.2008 ako chránený svedok. Osobná charakteristika L. F., podľa správy, bola pozitívna, pričom ale spolupráca bola ukončená v novembri 2009, pretože chránený svedok požiadal, že chce viesť vlastný život bez obmedzení podmienkami programu ochrany. Po ukončení spolupráce MV SR už L. F. nemonitorovalo.

Obhajoba predložila aj štyri vyšetrovacie pokusy, ktorými sa mali buď potvrdiť alebo vyvrátiť C. tvrdenia o priebehu deja a o poraneniach, ktoré mal utrpieť dňa 05.12.2010 v Audi Q7 a ďalej jeho tvrdenia o incidente pri odbočke na Budimír. Súd na tento dôkaz však neprihliadal, pretože táto vyšetrovacia metóda bola vykonaná za prítomnosti dvoch obhajcov a figurantov, ktorých zabezpečila obhajoba. Vyšetrovacieho pokusu sa nezúčastnili ani obžalovaní, ani svedok poškodený C., ktorého tvrdenia mali byť vyšetrovacím pokusom preverované, teda boli overované tvrdenia poškodeného bez jeho prítomnosti, bez možnosti sa vyjadriť a pri takto zrealizovanom vyšetrovacom pokuse nebola zachovaná rovnosť strán, pretože nebol prítomný prokurátor a nakoniec tento vyšetrovací pokus bol vykonaný v súdnom konaní bez účasti súdu, preto ako taký bol nedostatočný a v uvedenom kontexte nepoužiteľný pre neobjektívnosť takto vykonaného dôkazu.

V odbornom vyjadrení U. Q., ktoré predložila strana v konaní, osoba, ktorá 13 rokov bola aktívnym boxerom s oprávnením trénera boxu skonštatovala, po prezretí fotiek C., ktoré mu boli predložené P. T., že osoba na fotkách nemala žiadne následky fyzického útoku, a vyjadrenia poškodeného C. o neustálom 40 minútovom bití a desiatkach úderov, ktoré mal utŕžiť sa nemohli zakladať na pravde, nakoľko po takýchto úderoch, ako uviedol poškodený, (výňatok z výpovede C. z hlavného pojednávania zo dňa 31.01.2012 mal Q. U. k dispozícii) by boli zranenia poškodeného vážneho charakteru- rozsiahle opuchnutia, rozťatia obočia a úst, pričom fotografie neindikovali žiadne také následky fyzického útoku.

Dňa 16.05.2013 C. súdu písomne oznámil, že Mercedes CL 600 M.: K. XXX sa mal nachádzať v garáži svokry obžalovaného I.Z. K.. Na základe tohto oznámenia KR PZ NR súdu potvrdilo, že po vozidle je vyhlásené pátranie od 14.12.2010 na základe oznámenia nahlasovateľky A. Š. o odcudzení tohto vozidla. Následne MV SR, OR PZ v KN, odbor kriminálnej polície v Komárne súdu oznámilo, že, po operatívnej preverke o mieste možného výskytu OMV zn. Mercedes CL 600 M.: K. XXX, že by sa toto OMV malo nachádzať v garáži E. G., polícia zistila, že E. G. staršia nedisponuje oficiálne žiadnou garážou a v garáži jej dcéry sa nachádzali 2 bicykle.

Zo správy Nemocnice pre obvinených a odsúdených a ÚVTOS Trenčín vyplynulo, že obžalovaný Š. P. bol dňa 17.09.2013 prijatý do nemocnice kvôli operačnému zákroku zlomeniny článku prsta pravej ruky, ale po opakovanej konzultácii na traumatologickom oddelení na Fakultnej nemocnici v Trenčíne a pretrvávajúce nízkeho počtu krvných doštičiek bol u obžalovaného zvolený len konzervatívny postup. Pre pretrvávajúce zdravotné problémy u obžalovaného P. nebolo možné ani jeho predvedenie na hlavné pojednávanie dňa 03.10.2013, obžalovaný Jóba bol z nemocnice prepustený dňa 08.10.2013.

Na základe návrhov obžalovaných boli súdom zabezpečené správy a informácie k poškodenému P. F. C., z ktorých bolo zistené, že poškodený nebol doposiaľ súdne trestaný a proti poškodenému je vedené trestné stíhanie v konaní pred Okresným súdom Košice I. vedenom pod sp. zn. 4T/79/2009. Z lustrácií Generálnej prokuratúry SR bolo zistené, že voči poškodenému P. F. C. bolo vedených osem trestných stíhaní pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 2 písmeno c) Trestného zákona, pre prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 odsek 1 Trestného zákona, pre zločin skrátania dane a poistného podľa § 276 odsek 4 Trestného zákona, pre prečin nevyplatenia mzdy a odstupného podľa § 214 odsek 1 Trestného zákona a dvakrát pre prečin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 odsek 1 Trestného zákona, ktoré boli obe voči nemu zastavené. Voči poškodenému bolo tiež vznesené obvinenie uznesením Prezídia Policajného zboru zo dňa 22.11.2011 pod ČVS: PPZ-72/BOK-V-2009 pre prečin krivej výpovede a krivej prísahy spáchaný účastníctvom vo forme návodu podľa § 21 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona k § 346 odsek 1 Trestného zákona. V tejto trestnej veci bol poškodený vzatý do väzby uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 0Tp/114/2011 zo dňa 10.11.2011. Následne bola podaná na Okresný súd Prešov obžaloba pod č. XIV Gv 9/10/7700, na základe ktorej sa na Okresnom súde Prešov vedie konanie proti poškodenému P. F. C. pod sp. zn. 41T/53/2012. Uznesením Prezídia Policajného zboru, úradu boja proti organizovanej kriminalite pod ČVS: PPZ-203/BOK-VY-2001 zo dňa 20.05.2012 bolo poškodenému P. F. C. a spol. vznesené obvinenie pre obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmov

z trestnej činnosti podľa § 233 odsek 1 písmeno a), odsek 4 písmeno a), písmeno c) Trestného zákona (škoda 20.368.698,62 eura), pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a pre zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona.

Uznesením Prezídia Policajného zboru, úradu boja proti organizovanej kriminalite pod ČVS: PPZ-58/BOK-VY-2010 zo dňa 01.03.2010 bolo začaté trestné stíhanie pre zločin vydierania podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona pre skutok spáchaný dňa 01.02.2010, kde ako poškodený vystupoval P. F. C.. Dňa 28.10.2010 bolo v tejto trestnej veci vznesené obvinenie voči Š. F. a V. L..

Dňa 14.05.2013 podal vyšetrovateľ Policajného zboru pod ČVS: PPZ-79/NKA-PZ-VY-2012 návrh na podanie obžaloby proti obvinenému V.J. L. pre zločin vydierania podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona pre skutok spáchaný dňa 01.02.2010 voči poškodenému C., spoločne s návrhom na zastavenie trestného stíhania podľa § 215 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku voči Š. F., z dôvodu, že bolo nepochybné, že skutok nespáchal tento obvinený.

Poškodený P. F. C. vystupoval ako poškodený aj v trestnom konaní vedenom pod ČVS: ORP-486/1-OVK-PO-2008 proti obvineným Q. Ž. pre zločin hrubého nátlaku podľa § 190 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona a proti P. F. A. pre prečin neprekazenie trestného činu podľa § 341 odsek 1 Trestného zákona, návrh na podanie obžaloby vyšetrovateľ vypracoval dňa 25.11.2008. Vo veci podozrenia zo zločinu hrubého nátlaku podľa § 190 odsek 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť P. F. A. tým, že priamo alebo nepriamo pokračoval v trestnej činnosti voči F. C. a naďalej tak vyvíjal nátlak na jeho osobu pre, bolo dňa 19.04.2009 odmietnuté, nakoľko neexistoval dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 odsek 2 Trestného poriadku.

Trestné stíhanie, na začatie ktorého dal podnet poškodený P. F. C., vedené pod ČVS: SKIS-420/IS-4-V-2009, pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona a prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a pre zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno h) Trestného zákona, bolo dňa 30.03.2011 uznesením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekciou kontroly a inšpekčnej služby zastavené, lebo bolo nepochybné, že sa nestali skutky, pre ktoré sa viedlo trestné stíhanie.

Správanie poškodeného P. F. C. podľa hodnotenia Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Prešove bolo v súlade so stanoveným ústavným poriadkom, s obvinenými na cele vychádzal dobre, nezhody nevyvolával, v osobných veciach si udržiaval poriadok, k príslušníkom Zboru väzenskej a justičnej stráže sa správal slušne a príkazy plnil bez pripomienok.

Z ČVS:PPZ-141/BOK-VY-2011 Prezídia Policajného zboru, ÚBOK, odbor Východ, súd nič relevantné súvisiace s touto trestnou vecou nezistil.

K listinám, z ktorých bolo zrejmé, že voči C. sú a boli vedené viaceré trestné stíhanie, obžalovaný P. poukázal na to, že C. je osoba nebezpečná, obzvlášť zákernej a podlej povahy, ktorá klamala aj ohľadne svojich trestných stíhaní a ktorá baží len po zisku a ide za svojím cieľom rôznymi spôsobmi, a to aj za použitia násilia voči ľuďom, ktorí sú mu nepohodlní. Obžalovaný P. predložil v tejto súvislosti aj zoznam trestných stíhaní, ktoré boli vedené voči C. a ktoré boli vplyvom C. zastavené (sedem trestných stíhaní, päť majetkového charakteru, dva proti životu a zdraviu)

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie aj oboznámením doličných vecí nachádzajúcich sa v úschove Okresného súdu Nitra. Konkrétne súd oboznamoval tričko tyrkysovej farby, kúpnu zmluvu, osvedčenie o evidencii vozidla TVV 223 Mercedes CL 600, fotokópiu občianskeho preukazu na meno F. C., pečiatku firmy BESTCARS Trade, s.r.o. a veci odňaté L. F., medzi ktorými bolo povolenie k pobytu XXXXXXXX, U. A. XXXXXXXXXX, Vodičský preukaz C., Medzinárodný vodičský preukaz na L. F., Smart karta XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a cestovný pas č. XXXXXXXXXX.

Polokošľa tyrkysovej farby vydané F. C., o ktorej vydaní bola spísaná aj zápisnica o vydaní veci zo dňa 07.12.2010, bolo s krátkym rukávom, tyrkysovej farby, veľkosti XL, značky Nord Blang, ktoré bolo na ľavej spodnej časti z prednej strany, v dolnej časti prederavené, s dierou s priemerom 0,5 cm a znečistené látkou hnedej farby, spodná tretia dierka bola natrhnutá. Zo zadnej strany bolo tričko v dolnej polovici rovnako znečistené, zafarbené do hneदा a s dierou o priemeru 1,5 cm na dolnej pravej časti trička.

Oboznamovaná kúpna zmluva (originál) bola uzatvorená v Komárne dňa 06.12.2010 medzi BESTCARS Trade s.r.o., zastúpenou konateľkou spoločnosti A. Š., na základe plnomocenstva v zastúpení F.D. C. (predávajúci) a DG Advices s.r.o., zastúpenou J. E., konateľom spoločnosti (kupujúci). Podpis splnomocnenca F. C. na tejto zmluve bol notársky overený notárkou JR.. E. B.Š. z Komárna dňa 06.12.2010. Predmetom kúpno-predajnej zmluvy bolo osobné motorové vozidlo zn. F.-B. C., rok výroby

2008, s výrobným číslom N., s farbou čierna metalíza, za kúpno-predajnú cenu 132.000,- eur s DPH (kúpna zmluva bola vyhotovená v českom jazyku). Zmluva bola opatrená pečiatkami oboch zmluvných strán a ich podpismi.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznamoval vyššie špecifikovanú kúpnu zmluvu, podpísanú a opečiatkovanú kupujúcou spoločnosťou BESTCARS Trade s.r.o. a opečiatkovanú od DG Advices, s.r.o., aj v spojení s priloženou plnou mocou, ktorou spoločnosť BESTCARS Trade s.r.o., splnomocnila na zastupovanie F. C. ku všetkým úkonom nutným k zastupovaniu spoločnosti vo všetkých záležitostiach, vrátane podpisovania za spoločnosť a tiež túto kúpnu zmluvu, podpísanú a opečiatkovanú len spoločnosťou DG Advices s.r.o. a opečiatkovanú kupujúcou spoločnosťou BESTCARS Trade s.r.o. v spojení s priloženou plnou mocou, ktorou spoločnosť BESTCARS Trade s.r.o., zastúpená F. C. splnomocnila dňa 06.12.2010 v Komárne k Š. P. ku všetkým úkonom nutným k zastupovaniu spoločnosti týkajúcich sa osobného motorového vozidla zn. F.-B. C., rok výroby 2008, s výrobným číslom N. súčasne so splnomocnením na vedenie a užívanie špecifikovaného vozidla, ktoré mu bolo na základe tejto plnej moci aj odovzdané, a v zmysle plnej moci bol obžalovaný P. upovedomený o tom, že C. je oprávnený konať a podpisovať, na základe splnomocnenia od konateľky A. Š., za spoločnosť BESTCARS Trade, s.r.o..

Z osvedčenia o evidencii vozidla K., vyplývalo, že osobné motorové vozidlo bolo vyrobené v roku 2008 a jeho vlastníkom bola spoločnosť BESTCARS Trade s.r.o., so sídlom v Českej republike, Praha, Pod Krejčárkem 975.

Fotokópia občianskeho preukazu preukazovala, že dňa 03.01.2005 bol vydaný občiansky preukaz Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Prešov s č. SJ 204379 na meno F. C., narodeného XX.XX.XXXX, s rodným číslom XXXXXX/XXXX.

Pečiatka firmy BESTCARS Trade, s.r.o., bola modrej farby s textom - BESTCARS Trade s.r.o., Pod Krejčárkem 975, 130 00 Praha 3 - Žižkov, IČO: 24745197, DIČ: CZ24745197.

Následne sa súd oboznamoval s vecami odňatými L. F.. Povolenie na pobyt XXXXXXXX, bolo vydané na meno L. F. dňa XX.XX.XXXX v Z. I. na trvalý pobyt v A., L. R.. XXX/XX, vydaný XX.XX.XXXX a platný do XX.XX.XXXX. Grid karta XXXXXXXXXXXX, vystavená na meno F. L., narodeného dňa XX.XX.XXXX. Vodičský preukaz C., Q. a Č. O. vydaný dňa XX.XX.XXXX v B. na meno L. F., narodeného XX.XX.XXXX v Q., platný do XX.X.XXXX. Medzinárodný vodičský preukaz L. F., bol rovnako, ako vodičský preukaz, vydaný na meno L. F. dňa XX.XX.XXXX v Q., príslušnými orgánmi Q. J., a bol platný do XX.XX.XXXX. Smart karta XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, spoločnosti SHELL Slovakia, s.r.o. bola podpísaná L. F.. Cestovný pas č. XXXXXXXXXXXX bol vydaný v B. dňa XX.XX.XXXX na meno L. F., narodený XX.XX.XXXX v Q., Q. J. a je platný do XX.XX.XXXX. Z obsahu cestovného pasu č. XXXXXXXXXXXX bolo zistené, že L. F. mal udelené víza na vstup do štátov Q. X. na obdobie od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, H. XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX. Podľa pečiatok v pase bolo možné určiť vstup do C. dňa XX.XX.XXXX, výstup z C. dňa XX.XX.XXXX, vstup do C. dňa XX.XX.XXXX.

V zmysle zákonných ustanovení boli oboznámené aj utajované prílohy, z ktorých bolo zrejmé, že príkaz na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky mobilného telefónu č. XXXX XXX XXX bol krajským prokurátorom vydaný zákonne. Druhá utajovaná príloha sa týkala informácie zo dňa 14.03.2011 ohľadne obžalovaného L. F., ktorá bola poskytnutá MV SR PPZ, odbor ochranných služieb v súvislosti s vyhlásením pátrania po tejto obžalovanom L. F..

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán, rešpektujúc pri tom základné zásady Trestného poriadku.

Na základe vykonaného dokazovania súd rozhodol tak, že všetkých troch obžalovaných uznal za vinných zo spáchania obzvlášť závažného zločinu vydieračského únosu podľa § 186 odsek 1, odsek 2 písmeno b), odsek 4 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a), i) Trestného zákona. Súd obžalovaných Š. P. a F. L. neuznal vinnými z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, ktorý mali spáchať v jednočinnom súbehu s obzvlášť závažným zločinom vydieračského únosu podľa § 186 odsek 1, odsek 2 písmeno b), odsek 4 písmeno a) Trestného zákona s úpravou skutkovej vety a právnej kvalifikácie pri zachovaní totožnosti skutku, nakoľko bolo

dostatočným spôsobom a bez dôvodných pochybností preukázané, že skutok sa stal, má znaky len žalovaného obzvlášť závažného zločinu, a že tento spáchali obžalovaní, ktorí svojim konaním po stránke objektívnej aj subjektívnej naplnili všetky zákonné znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu vydieračského únosu podľa § 186 odsek 1, odsek 2 písmeno b), odsek 4 písmeno a) Trestného zákona. Protiprávne konanie obžalovaných v 1.-3. rade spočívalo v tom, že iného uniesli a hrozbou jeho usmrtenia si od poškodeného P. C. vynucovali poskytnutie plnenia majetkovej povahy, čin spáchali závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a organizovanou skupinou, týmto činom získali pre seba majetkový prospech veľkého rozsahu. Súd mal teda z vykonaného dokazovania za preukázané, že skutok sa stal tak, ako bolo uvedené v skutkovej vete obžaloby, avšak považoval za potrebné ustáliť v skutkovej vete, že obžalovaní P.Ó. a L. spôsobili fyzické násillie poškodenému C., v dôsledku ktorého mu spôsobili ľahké pomliaždenie v oblasti pod ľavým okom s krvnou podliatinou, povrchovú odreninu v oblasti temenej a spánkovej vľavo, ľahké pomliaždenie v oblasti pod ľavým okom, ľahké pomliaždenie hornej pery vpravo s krvnou podliatinou a povrchovú tržnú ranu na vnútornej strane hornej pery s krvnou podliatinou v okolí, s dobou liečenia v trvaní do sedem dní, že obžalovaní P. a L. sa vyhrážali C. zabitím a obžalovaný Š. P. konkrétne tým, že sa nedožije sviatkov, tak ako to vyplynulo z výpovede svedka poškodeného F. C. na hlavnom pojednávaní a zároveň súd precizoval skutkovú vetu v tej časti, že obžalovaný Š. P. prikázal poškodenému C., aby nariadil E. spracovať mu kúpnu zmluvu na predaj osobného motorového vozidla značky Mercedes CL 600, EČV: K. XXX medzi spoločnosťami BESCARS Trade, s. r. o. Praha, Česká republika ako predávajúcim a spoločnosťou DG advices, s. r. o. Praha, Česká republika ako kupujúcim, ktorej konateľom bol J. E., tak ako to vyplynulo z prečítanej výpovede svedka J. E.. V skutkovej vete súd tiež ustálil výšku škody spôsobenej BESTCARS Trade, s.r.o. zo sumy 155.000, eur na sumu 72.972,-eur vychádzajúc z dokazovania, konkrétne zo znaleckého posudku vypracovaného znaleckou organizáciou Expert Group, k.s., zapísanú v odbore cestná doprava, v odvetví odhad hodnoty cestných vozidiel. Pokiaľ ďalej krajský prokurátor v obžalobe uviedol, že uznaním dlhu bola poškodenému C. spôsobená škoda vo výške 240.000,-eur a že si obžalovaní v 1. až 3. rade vynucovali plnenia aj nemajetkovej povahy, podľa názoru súdu, sa plnením nemajetkovej povahy rozumie napr. prednostné vybavenie vecí, sprostredkovanie určitej služby, hlasovanie určitým vynúteným spôsobom a pod., každopádne ale musí ísť o plnenie, ktoré je svojou povahou a významom porovnateľné s plnením majetkovej povahy, pričom žiadne vynucovanie takéhoto charakteru v konaní nebolo zistené a dokázané, pretože obžalovaní si vynucovali plnenia „len“ majetkovej povahy a uznaním dlhu došlo k získaniu majetkového prospechu na strane obžalovaného P., konateľa UNITRA, s.r.o., nie ku škode na strane poškodeného C..

Obžalovaní v 1.-3.rade svojim úmyselným protiprávnym konaním, porušili záujem chránený zákonom, ktorým je osobná sloboda a sloboda rozhodovania človeka. Objektívna stránka konania obžalovaných spočívala v kumulatívnom splnení podmienok uvedených v ustanovení § 186 Trestného zákona (zmocnenie sa iného proti jeho vôli, bránenie v užívaní osobnej slobody, hrozba usmrtenia a vynucovanie si poskytnutia plnenia majetkovej povahy). Právna kvalifikácia v odseku 2 bola daná závažnejším spôsobom konania uvedeným v § 138 Trestného zákona. Obžalovaní v 1.-3.rade pri spáchaní trestného činu použili zbraň, ktorá slúžila na prípadné prekonanie alebo zamedzenie odporu a bola schopná reálne privodiť fyzické výhody útočníkov pri prevádzaní fyzického útoku na osobu poškodeného. Zároveň pri útoku voči poškodenému použili fyzické násillie smerované proti jeho telesnej integrite pôsobením fyzickej sily na jeho telo proti jeho vôli. Obžalovaní sa spojili na účel spáchania trestného činu, rozdelili si úlohy, naplánovali postup a koordinovali svoje konanie, skutok tak spáchali ako organizovaná skupina. Právna kvalifikácia v odseku 4 citovaného ustanovenia bola daná reálne získaným majetkovým prospechom veľkého rozsahu.

Podľa vykonaného dokazovania obžalovaný Š. P. zorganizoval únos C. dňa 05.12.2010 na benzínovej pumpe v Sabinove, kvôli nevyriešeným obchodným a podnikateľským vzťahom medzi nimi (výpovede svedkov L. a B., ktorí potvrdili, že C. mal v roku 2010 od P. požičaných okolo 300.000,-eur, dokumenty nájdené v zaistených notebookoch a že C. bolo v tom čase ťažko zastihnúť) tak, že obžalovaný P.Ó. si cez V. L. preveroval, kde sa C. dňa 04.12.2010 nachádzal tým, že v tento večer, noc volal V. L., ktorý sa spolu s C. a aj svedkom P. B. nachádzali na oslave F. U. v K. (dôkazy: výpoveď L., že mal telefonát s P. počas oslavy, výpis prichádzajúcich a odchádzajúcich hovorov z čísiel XXXX XXX XXX/Jóba/ a 0905 591 779 /L., podľa ktorého P. dňa 04.12.2010 o 22:42 hod. volal 243 sekúnd s L., výpoveď P. B., ktorý potvrdil, že P. volal, počas oslavy F. U., na ktorej sa aj sám zúčastnil, V. L. a dopytoval sa ho na C.) a keď obžalovaný P. zistil, že C. bol bezpečne na východnom Slovensku v Trebišove, na východ Slovenska prišiel aj on sám, a to so spoluobžalovanými K. a L. dňa 05.12.2010

okolo 00.49 hod. do Trebišova (lokalizácia č. XXXX XXX XXX o 00:49 hod. v Trebišove). Nakoľko ale C. z oslavy odišiel skôr (výpovede poškodeného C. a svedkov L. a F. U., ktorými bolo potvrdené, že C. odišiel z oslavy F. U. v jej priebehu, asi okolo polnoci), musel obžalovaný P. zistiť polohu C. inak, čo dokazoval nájdený jamer (v zmysle znaleckého posudku D.. F. F. ide o zariadenie zakázané v SR) v P. vozidle Audi Q7, ktorý slúži na sledovanie osôb a na zistenie polohy. Táto skutočnosť odôvodňovala fakt, že únos bol úspešný až okolo 12:00 hod. dňa 05.12.2010 na benzínovej pumpe v Sabinove (podľa pokladničného dokladu bol umývací program na jeep zakúpený dňa 05.12.2010 o 13:02 hod., evidentne nebol na pokladnici prestavený čas vzhľadom na výpoveď svedkyne O.), kedy pod zámienkou krátkeho rozhovoru obžalovaný P. vlákal C. do svojho vozidla Audi Q7 (dôkazom bola výpoveď C., ale aj výpoveď svedkyne O., ktorá vypovedala, že krátko pred 12:00 hod. dňa 05.12.2010 prišiel muž na striebornom džipe, ktorý si, na ich pumpe, zakúpil umývací program, ktorý však nevyužil, pričom v tom čase prišlo na pumpu aj čierne Audi, z ktorého vystúpili dvaja - traja muži a postavilo sa kolmo k striebornému autu a potom už traja muži nasadli do čierneho Audi). Obžalovaný P. pripravil únos tak, že na odvoz C. auta využil obžalovaného K., na prekonanie prípadného vzdoru C. mal zabezpečeného obžalovaného L., ktorý zostal sedieť s obžalovaným P. v Audi Q7, tak ako o tom vypovedal poškodený C.. Počas cesty zo Sabinova až do Komárna prebiehala medzi posádkou Audi Q7 a Takácsom šoférujúcim C. Mercedes intenzívna telekomunikácia (potvrdené vzájomnou komunikáciou medzi telefónnymi číslami XXXXXXXXXXXX /K./, XXXX XXX XXX /P./, XXXXXXXXXXXX/L./), čo potvrdilo, že obžalovaní boli so svojimi úlohami a cieľom oboznámení, resp. detaily sa upresňovali počas cesty, čo logicky vyplývalo z následného priebehu únosu, ktorý bol systematickou a organizovanou činnosťou. Tieto konkrétne skutočnosti vyplývali najmä z výpovede poškodeného C. na hlavnom pojednávaní, z vykonanej preverky jeho výpovede na mieste činu a záznamov telekomunikačnej prevádzky. Poškodený F. C. sedel v P. aute na sedadle spolujazdca, počas cesty od Sabinova po odbočku na Budimír sa obžalovaní P. a L. vyhrážali poškodenému C., fyzicky ho aj mierne inzultovali do takej miery, do akej to bolo možné počas jazdy v priestore auta Audi Q7, čo potvrdili závery znaleckého posudku znalca F. Š. A. o ľahkých pomliaždeninách na tvári a hlave s liečením do sedem dní, lekárske správy vydané C., fotodokumentácia C. z 07.12.2010, fotodokumentácia k ohliadke OMV Audi Q7, výpoveď P. I., ktorý osobne dňa 06.12.2010 C. videl a potvrdil, že C. mal dobitú hlavu a rozrazenú peru, a možnosť vykonávania násilia v aute aj pri vysokej rýchlosti nevytlúčil ani znalec D.. P. C.. Pri odbočke na Budimír, podľa výpovede C., chceli obžalovaní P. a L. C. presadiť dozadu, pri ktorom úkone sa C. pokúsil utiecť, čo sa mu nepodarilo a pri násilnom nakladaní C. do Audi Q7, resp. zápasení došlo u C. tiež k drobným pomliaždeninám, zraneniam (dôkazy: závery znaleckého posudku znalca F. Š. A. Ó., lekárske správy z 07.12.2010 vydané C., fotodokumentácia C. z 07.12.2010, výpoveď svedka P.Z. I.). Tento incident vyvolal na diaľnici pozornosť posádok okoloidúcich áut, resp. autobusu čo zodpovedalo výpovediam A. X., B. F., V. B., ktorí všetci videli incident na tomto úseku diaľnice, pričom B. F. a A. X. túto skutočnosť nahlásili aj na tiesňovej linke, jeden slovami, že dvaja muži tam niekoho brutálne bili a svedkyňa slovami niekoho násilím nakladali do tmavého terénneho auta (dôkaz: prehratý zvukový záznam Redat zo dňa 5.12.2010, konkrétne záznamy hovorov o 12:37 hod a 12:41 hod., výpovede svedkov X., F., B.). Tento incident bol nakoniec ukončený tým, že C. súhlasil, že nastúpi naspäť do auta, potom ako mu obžalovaný P. ukázal zbraň. Z výpovede C. ako aj zo záznamov telekomunikačnej siete čísiel XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX bolo evidentné, že cesta oboch vozidiel následne smerovala od Košíc, resp. od odbočky na Budimír na južnú hranicu Slovenska s Maďarskom, v Maďarsku cez Budapešť až do Komárna, s príchodom do Komárna dňa 05.12.2010 okolo 16:00 hod. (rýchla jazda vozidla Audi Q7 bola potvrdená nielen výpoveďou C., ale aj výpoveďami A. X. a B. F. a nakoniec aj znalcom D.. P. C., ktorý stanovil rýchlosť AUDI Q7 na diaľnici D1 Budimír-Košice medzi 138-168km/hod., lokalizácia telefónneho čísla XXXX XXX XXX v Komárne už o 15:54 hod.). Následne posádka vozidla Audi Q7 išla do areálu firmy Forte com (dôkaz: výpoveď poškodeného, výpoveď obžalovaného K.), kde prebehol aj skypový hovor medzi 18:00 hod-20:00 hod. s J. E., ktorý, na požiadanie C., ktorému to prikázal obžalovaný P., pripravil kúpnopredajnú zmluvu na kúpu Mercedes CL 600 za 132.000,-eur od BESTCARS Trade (konateľku spoločnosti A. Š.Č. na základe plnomocenstva zastupoval F. C.) na firmu DG Advices, s.r.o., ktorej konateľom bol J. E., na základe dokladov od Mercedesu CL 600, ktoré mal C. pri sebe (dôkazy: výpovede C. a E., listiny vydané C., originál kúpnej zmluvy z 06.12.2010 pripojený k spisu ako doličná vec, fingovaná plná moc z 02.12.2010, ktorou bol splnomocnený C. na zastupovanie BESTCARS Trade, s.r.o., pravosť podpisu na tejto listine poprela aj samotná Š. a pravosť jej podpisu na tejto listine vylúčila aj svedkyňa F.. F. I.). Vykonaným dokazovaním sa nepotvrdila výpoveď C. v tom smere, že v areáli P. firme, preveroval, na príkaz P., cez internetbanking, svoj účet, resp. účty, aby pre obžalovaného P. zistil, koľko mal na ňom peňazí, pretože ani jedna z bánk, v ktorej mal C. vedené účty nepotvrdila autorizáciu jeho účtov cez internetbanking v dňoch 05.12.2010-06.12.2010. Z firmy sa potom obžalovaní v 1.-3.rade

s C. presunuli do hotela Európa v Komárne, kde bolo vybavené ubytovanie na C. meno (dôkaz: kniha ubytovaných z hotela Európa) v apartmáne č. 125 (dôkaz výpovede svedkýň H. a X.). Na príkaz P., po ubytovaní sa na hoteli, C. volal svojej priateľke A. Š., že má pripraviť všetky doklady k Mercedesu CL 600 s odôvodnením, že jeho známy si dňa 06.12.2010 dôjde po Mercedes CL 600, ktorý C. bude dňa 06.12.2010 potrebovať v Bratislave (dôkazy: výpovede C., Š., záznamy telekomunikačnej prevádzky čísla XXXXXXXXXXXX). Chovanec sa v hoteli nachádzal až do druhého dňa 06.12.2010, asi do 05:00 hod. bol strážený obžalovaným K. (záznam telekomunikačnej siete z č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 06.12.2010 o 05:01 hod.), ktorý odišiel, podľa dohovoru C. so Š. z predchádzajúceho dňa, na Východ Slovenska do Pečovskej Nove Vsi k Š., aby od nej prevzal auto Mercedes CL 600 (dôkazy: výpoveď obžalovaného K., výpoveď Š., záznam telekomunikačnej siete z č. XXXXXXXXXXXX, ktoré bolo dňa 06.12.2010 už o 08:26 hod. lokalizované v Seni, záznam telekomunikačnej siete z č. XXXXXXXXXXXX/E./, ktoré bolo lokalizované dňa XX.XX.XXXX o 09:57 hod. v Š.T. F. ako aj odmietnutie výpovede svedkom E., s ktorým obžalovaný K. s najväčšou pravdepodobnosťou išiel po Mercedes CL 600 k Š. do Pečovskej Novej Vsi, aby mal kto odšoférovať druhé vozidlo) a obžalovaným L. až do odchodu k notárke P. B. okolo 14:00 hod., u ktorej C. podpísal inkriminované dokumenty (dôkazy: výpoveď C., výpoveď svedkyne B.Š., notárska zápisnica Z. XX/XXXX, Z. XXXX/XXXX spísaná na Notárskom úrade notárky P. E. B. v A., ulica X. XX dňa 06.12.2010 o uznaní záväzku C. vyplývajúceho zo zmluvy o pôžičke uzavretej s Unitra, s.r.o., v ktorej sa poškodený zaviazal tejto spoločnosti pôžičku vo výške 240.000 eur vrátiť do 20.12.2010, súčasťou tejto notárskej zápisnice bola aj Zmluva o pôžičke zo dňa 06.12.2010 a uznanie dlhu zo dňa 06.12.2010), pod tlakom predchádzajúcich udalostí a ktoré dokumenty C. vydal aj polícii. Po notárskom úkone C. kontaktoval z Maďarska o 15:12 hod. P. I., následne sa zdržiaval v Bratislave asi od 15:49 hod. až do 16:49 hod. následne sa vydal na cestu smer Tekovské Nemce, Hronská Breznica, Víglaš a večer, v noci sa ale opäť vydal smerom na Bratislavu (dôkaz: záznam telekomunikačnej prevádzky tel. č. XXXXXXXXXXXX - C.), kde dňa 07.12.2010 vyhľadal o 00:46 hod. lekársku pomoc (dôkaz: lekárske správy vydané C.). Dňa 07.12.2010 bol C. v Trnave (sídlo PPZ ÚBOK, odbor Západ, ktorý trestnú vec vyšetroval) a v Piešťanoch (kde bol C. vyšetrený znalcom F. Q.) a dňa 10.12.2010 bol C. lokalizovaný už v Českej republike (dôkaz: záznam telekomunikačnej prevádzky tel. č. XXXXXXXXXXXX - C.). Dňa 13.12.2010 o 22:07 hod. obžalovaný P., ktorého telefónna stanica č. XXXX XXXXXX, na základe príkazu prokurátora bola odpočúvaná (dôkaz: príkaz na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky), volal C. a trval na tom, aby boli prevedené peniaze a C. nástojil na tom, aby mu P. odovzdal auto, o ktorom obžalovaný P. povedal, že je pripravené. Miesto stretnutia mal vybrať P., s tým ale, že C. sa nechcel stretnúť kvôli zážitkom v Komárne. V telefonáte sa dohodli tak, že na druhý deň si zavolajú a dohodnú sa, kde by zrealizovali odovzdanie peňazí a auta (prepis hovoru z 13.12.2010 medzi monitorovanou telefónnou stanicou XXXXXXXXXXXX a telefónnou stanicou registrovanou na TTC z 13.12.2010, výpoveď C.).

V nadväznosti na takto zistené skutočnosti súd starostlivo vyhodnocoval aj obranu obžalovaných a v tejto súvislosti musel vzhľadom na vykonané dokazovanie konštatovať, že najpodstatnejšia obrana obžalovaných, resp. ich obhajcov, spočívala v tom, že:

1. poškodený sám prišiel dňa 05.12.2010 na dohovorené miesto v Sabinove na základe predchádzajúceho dohovoru s P., teda všetko sa odohrávalo na báze vzájomnej dohody s poškodeným, takže nemohlo ísť o plánovanie a organizovanie útoku, resp. únosu C., čo podľa tvrdenie obhajoby potvrdil aj svedok P. I.. Poškodený nebol do ničoho nútený, že to oni sú poškodení a poškodený je nečestný a nebezpečný človek, robiaci zo seba obeť napriek tomu, že v danom prípade mu obžalovaný Jóba len skutočne chcel finančne pomôcť požičaním sumy 240.000,-eur,

2. v aute Audi Q7 sa nemohol odohrať žiaden fyzický útok, žiadne násilie proti poškodenému pre nemožnosť útočenia zo strany obžalovaného P., ktorý viedol auto veľkou rýchlosťou (dôkaz: znalecký posudok D.. P. C. a jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní), že útok voči poškodenému nemohol realizovať ani obžalovaný L., nakoľko mal sedieť v aute vzadu za Chovancom (sedadlo spolujazdca), pritom vzadu za sedadlom spolujazdca bola pevne fixovaná detská autosedačka (dôkaz: ohliadka OMV Audi Q7), preto C. nemohli konaním týchto obžalovaných vzniknúť ani žiadne zranenia. Navyše tak ako opísal poškodený fyzický útok nemohol byť realizovaný pre stiesnenosť priestoru v aute a nepodstatný tiež nebol fakt, preukázaný znaleckým dokazovaním KEÚ PZ Bratislava, že v OMV Audi Q7 sa nenašli žiadne stopy krvi, prípadne DNA po C., pričom C. tvrdil, že auto bol celé od krvi,

3. žiaden incident na diaľnici pri odbočke na Budimír s poškodeným C. sa neudial, a už vôbec nemohol „príbeh“ opísaný C. trvať sedem minút, pretože to vyvrátil znalecký posudok znalca D.. P. C., ktorý dĺžku zastavenia pri Budimíre určil na maximálne 2,5 minúty; pri odbočke na Budimír išlo len o záchranu útleho

Róma (o útlosti nakladanej osoby vypovedali svedkovia X., B.), ktorý bol pod vplyvom alkoholu alebo drog (obžalovaný P. aj predložil články o úmrtiach chodcov na tomto diaľničnom úseku) a teda ani pri tomto incidente C. nebolo použité žiadne násilie a neboli mu spôsobené žiadne zranenia,

4. poškodený si celý príbeh vymyslel, aby sa vyhol plateniu svojho záväzku a odstránil zo svojho okolia nepohodlných ľudí, čo preukázalo nielen znalecké dokazovanie z odboru psychológia na poškodeného C., ale aj množstvo listinných dôkazov predložených obžalovaným P. v priebehu hlavného pojednávania, ale zabezpečených aj súdom na základe návrhov obhajoby (archív počasia dokumentoval, že v inkriminovanom čase nesnežilo, nie ako tvrdili poškodený a svedok I., že husto snežilo, internetové zdroje a rôzne zmluvy dokazovali, že poškodený je dlžníkom mnohých subjektov a že v roku 2010 mal finančné problémy, nie ako tvrdil na hlavnom pojednávaní, že dlhuje len 500.000,-Sk z titulu jednej notárskej zápisnice, odpovede bánk, že v dňoch 05.12.-06.12.2010 C. na svojich účtoch nerealizoval žiadne internetové prihlásenia ani transakcie, tak ako tvrdil C., že obžalovaný P. mu prikázal cez internetbanking otvoriť a ukázať mu firemný účet, záznamy telekomunikačnej siete, ktoré vyvracali tvrdenia C., že telefón mu únoscovia odobrali a dali až dňa 06.12.2010, kedy mohol prvýkrát zavolať svojej priateľke Š. až o 09:30 hod., rôzne zmluvy a splnomocnenia, ktoré preukazovali, že C. poznal aj obžalovaného K. a L. pred údajným únosom, pretože títo obžalovaní vykonávali pre poškodeného rôzne služby, napr. dovoz vozidiel z Nemecka, listiny preukazujúce, že C. bol a je trestne stíhaný vo viacerých závažných kauzách a pod.),

5. poškodenému C. obžalovaný P. dňa 05.12.2010 skutočne požičal 240.000,-eur (o čom obžalovaný predložil bankové potvrdenie, že dňa 06.12.2010 vybral v hotovosti 100.000,-eur) a v podstate uznaním dlhu poškodeným F. C. pred notárom realizoval len svoje zákonné právo,

6. obžalovaný F. L. nebol v dňoch skutku ani na území SR, ale v Česku, kde preberal tovar (zlato) pre UNITRA, s.r.o., čo na hlavné pojednávanie došli dosvedčiť aj dvaja svedkovia (A., B.) a toto alibi mali preukazovať aj záznamy telekomunikačnej siete č. XXXXXXXXXX, medzinárodný nákladný list, karta OMV vedená na firmu FOTRE com, s.r.o, ktorou bolo dňa 06.12.2010 dvakrát tankované v Trenčíne ako aj zoznamom pracovných ciest F. L., ktorý mal od 05.12.2010 od 08:00 hod. do 06.12.2010 do 16:00 vykonať služobnú cestu pre svojho zamestnávateľa UNITRA, s.r.o. cestu do Čiech,

7. BESTCARS Trade, s.r.o. nie je v tejto trestnej veci poškodenou osobou, pretože táto právnická osoba sa nikdy nestala vlastníkom OMV Mercedes CL 600 a to z dôvodu, že:

- Š. ako štatutár tejto spoločnosti a ako kupujúci kúpnu zmluvu zo dňa 05.11.2010 so spoločnosťou Delta B Trade, s.r.o. konajúcou prostredníctvom P. B. ako predávajúcim neuzavrela, nakoľko ju nepodpísala, nepodpísala ani dodací list k Mercedesu CL 600, čo bolo dokázané odborným vyjadrením F. I.,

- P. B. v čase uzavretia kúpnej zmluvy nemal oprávnenia štatutára, nakoľko v zmysle zápisu v obchodnom registri mu funkcia skončila 27.10.2010, od 27.10.2010 bol novým konateľom D. I. pričom zo znenia kúpnej zmluvy zo dňa 05.11.2010 nevyplývalo, že by P. B. konal na základe generálnej plnej moci od DELTA B Trade, s.r.o. (okrem toho predávajúci v čase uzavretia zmluvy už mal zmenené obchodné meno na Batlet, s.r.o.), tak ako to zdokladovala po hlavnom pojednávaní Š.

- samotný prepis na ODI Trebišov, keď odhlásenie podpisoval P. B., bolo porušením zákona a teda kúpna zmluva zo dňa 05.11.2010 je neplatná, BESTCARS Trade, s.r.o. nenadobudla vlastnícke právo k OMV Mercedes CL 600, preto s ním nemohla ani disponovať, absolútna neplatnosť generálnej plnej moci z 02.12.2010, ktorou splnomocnila BESTCARS Trade, s.r.o. C. na všetky úkony nutné na zastupovanie spoločnosti bola tiež dokázaná odborným vyjadrením F. I. (absentovalo v nej, že C. je oprávnený si zvoliť substitúta), preto plnomocnenstvo z 06.12.2010, ktorou splnomocnil C. P., aby ho zastupoval pri všetkých úkonoch týkajúcich sa vozidla Mercedes CL bolo tiež neplatné a nepoužiteľné na právne úkony,

- nakoniec faktúra XXXXXXXXXX, k nej dodací list a medzinárodný nákladný list, ktoré súdu zaslala Š. a ktorým dokladmi mala preukázať zaplatenie sumy 108.000,-eur za OMV Mercedes CL 600 spoločnosťou BESTCARS Trade, s.r.o. svedčili preto, že na základe tejto faktúry neuhrádzala kúpnu cenu za predmetné vozidlo, ale za rôzne automobilové súčiastky v hodnote 595.977,55 eura.

8. Neexistoval príčinný vzťah medzi konaním (vydieračským únosom) a následkom, pokiaľ išlo o podpísanie listín u notárky, pretože C. na hlavnom pojednávaní uviedol, že pred notárkou robil to, čo sám,

podľa svojej slobodnej vôle, robiť chcel, a preto následok v podobe získaného prospechu z predmetných úkonov poškodeného nie je možné prirátať ku kvalifikovanej skutkovej podstate a že škoda 240.000,-eur, ktorá mala vzniknúť uznaním dlhu v zmysle notárskej zápisnice, ktorá má len deklaratívnu povahu, nemohla vzniknúť, resp. nebolo možné hovoriť o získaní prospechu (nedošlo k reálnej ujme na majetku, ani k reálnemu úbytku na majetku alebo k reálne nadobudnutému prospechu, tak ako to má na mysli § 127 odsek 1 Trestného zákona (podľa citovanej českej judikatúry samotná existencia pohľadávky a ani notárska zápisnica nie je skutočnou škodou ani ušlým ziskom, nakoľko nedošlo k zmenšeniu C. majetku).

9. Nebolo dokázané, že by sa obžalovaní mali spolčiť a dohodnúť na podrobnostiach únosu, rozdeliť si úlohy aspoň v hrubých rysoch, prípadne napláňovať skutok tak, ako to vyplýva z legálnej definície organizovanej skupiny, teda nebolo dokázané že konali závažnejším spôsobom konania, teda organizovanou skupinou, pretože u obžalovaných išlo o zamestnávateľa, obžalovaného P. a jeho dvoch riadnych zamestnancov.

Ad 1 a 4: Základnou výpoveďou usvedčujúcou všetkých obžalovaných zo spáchania skutku, ktorý sa im kladie za vinu v obžalobe bola výpoveď svedka poškodeného F. C.. F. C. o skutku podrobne detailne vypovedal a chronologicky popísal, čo sa stalo v dňoch 05.12.-06.12.2010, popísal ako prebehol samotný únos, uviedol miesta kde a ako sa pohybovali, špecifikoval auto, na ktorom bol vezený a dovezený do Komárna, uviedol ako bol únos ukončený a ako bol prepustený. F. C. na hlavnom pojednávaní vypovedal rovnako ako v prípravnom konaní, zotrval na všetkých svojich tvrdeniach, ktoré obžalovaných usvedčovali, zodpovedal na množstvo rôznorodých otázok obžalovaných, prokurátora a súdu.

Bolo potrebné ale pripustiť, že samotné pozadie konania obžalovaného P. a jeho skupiny neobjasnil, rovnako ako zahmlieval, aj niektoré iné udalosti z inkriminovaných dní ako aj svoje konanie po únose, napríklad nie celkom jasne odôvodnil vyhľadanie lekára až 07.12.2010 o 00:45 hod., resp. evidentne zatajil, že obžalovaných K. T. F. už dávno pred skutkom poznal. V konaní sa ale podarilo objasniť aj motív konania skupiny okolo obžalovaného P.. F. C. dlhoval v tom čase mnoho peňazí mnohým, medzi ktorých patrila aj Š. P.. Obžalovaný P. v konaní pred súdom preukázal obchodné vzťahy s poškodeným, svedkovia (B., L.) zase dosvedčili, že v tom čase bolo C. ťažko zohnať. Bolo evidentné a dokázané (údaje získané z notebookov Asus a Toshiba, ktoré vydal obžalovaný P.), že C. (jeho firma TTC) dlhoval v roku 2010 obžalovanému P., resp. jeho firmám cez 200.000,-eur.

Predovšetkým bolo nutné uviesť, že v konaní pred súdom, na základe vedenej obhajoby a obrany obžalovaných, bola vážne spochybnená výpoveď kľúčového svedka F. C., ktorý obžalovaných v 1.-3. rade z vydieračského únosu priamo usvedčoval a s týmto faktom sa musel súd vysporiadať v prvom rade. Dôležitým pre správne zistenie skutkových okolností v danom prípade bolo preto posúdenie schopnosti poškodeného vnímať realitu, zapamätať si ju a následne ju aj správne reprodukovať. Na tieto účely súd vykonal znalecké dokazovanie z odboru psychológie, z ktorého vyplynulo, že hoci u poškodeného bolo zistené vysoké lži skóre, ktoré je u neho viazané na osobný prospech, čo znamená tendenciu poškodeného k účelovým odpoveďiam a možnosť poškodeného manipulácie s odpoveďami, na druhej strane ale bolo súčasne znalecky preukázané, že poškodený nemal zníženú špecifickú hodnovernosť výpovede, mohol vnímať prežitú udalosť, tieto si zapamätať, nemal narušenú pamäť a následne ich mohol aj reprodukovať v rozsahu správnosti hlavnej dejovej línie. O tomto závere svedčil aj poškodeným popisovaný dej, ktorý opísal súvisle, nemenne, opakovane a zmysluplne a túto výpoveď poškodeného súd považoval za validnú. Po vyhodnotení záverov znaleckého posudku z odboru psychológia spolu s ďalšími dôkazmi, súd dospel k záveru, že F. mal zachované všetky kognitívne schopnosti, ktoré umožňovali prežitý dej reprodukovať správne, aj keď nie v detailnom popise a jeho výpoveď bola použiteľná pred súdom a táto bola založená na prežitých udalostiach, ktoré si zapamätal a potom ich popísal v hlavnej dejovej líni. V tejto súvislosti dal súd do pozornosti, že dokazovanie minulých skutkových okolností vrátane ich popisu je limitované u jednotlivca jeho biologickými, psychologickými, sociálnymi danosťami ako aj samotnou zainteresovanosťou na veci. Pri hodnotení jednotlivých výpovedí a dôkazov bolo tak treba zohľadniť fakt, že stopercentné dokázanie nejakej skutočnosti nie je prakticky možné, podobne ako nie je možné ľudskými zmyslami zachytiť objektívnu realitu. Preto pri hodnotení výpovede Milana Chovanca posudzoval túto z hľadiska hodnovernosti ako celok, teda ako ucelené popísanie jednej udalosti, pričom vyhodnocoval aj jednotlivé časti jeho výpovede z hľadiska schopnosti vytvoriť jeden logický, chronologicky presný a pravde zodpovedajúci obraz skutkového deja.

Nakoľko hodnovernosť výpovede svedka poškodeného C. bola, ako už vyššie bolo skonštatované, spochybnená znaleckým posudkom z odboru psychológia (vysoké lži skóre, zníženie všeobecnej hodnovernosti výpovede svedka), záznamami telefonickej prevádzky, ako aj ďalšími listinami (archívy

počasie z dní 05.12.-06.12.2010, odpovede bánk, rôzne faktúry, zmluvy a dodacie listy, ktoré preukázali, že všetci traja obžalovaní už pred skutkom osobne poznali C., tak ako on poznal ich, zoznam dlžníkov Sociálnej poisťovne, v ktorom figurovalo aj meno poškodeného C., hoci sám C. na hlavnom pojednávaní poprel akékoľvek svoje záväzky voči iným osobám, okrem jednej notárskej zápisnice), do takej miery, že súd mal tendenciu osvojiť si obranné tvrdenia obžalovaného P., že poškodený F. C. si celý príbeh vyfabuloval, len aby sa vyhol plneniu vysokého finančného záväzku, ktorý evidentne voči obžalovanému P. (resp. jeho firmám) mal, že miesto stretnutia v Sabinove na pumpe s C. bolo dohovorené a takisto, že C. ešte k tomu využil akúsi dopravnú kolíziu, ktorá sa mala odhrať na diaľnici dňa 05.12.2010 pri odbočke na Budimír, kde išlo, podľa slov obžalovaného P., ním a C. o tzv. „záchrana útleho Róma“ (s touto obrannou verziou došiel obžalovaný P. až v januári 2013).

Výpoveď poškodeného, ako uviedla obhajoba, bola síce jediným priamym dôkazom, o ktorú oprel súd svoje skutkové zistenia, ale tento dôkaz bol objektivizovaný ďalšími nepriamymi dôkazmi. Vyvodenie záveru, že výpoveď poškodeného F. C. bola použiteľná pred súdom umožňovalo aj hodnotenie výpovedí nepriamych svedkov Š., B., I., ktorý potvrdili výpoveď C., ktorý im o prežitých udalostiach v hlavných rysoch hovoril. Ďalej výpovede svedkyne O. v spojení so zakúpeným umývacím programom na pumpe v Sabinove dňa 05.12.2010 vyvrátili fakt, že by C. predpokladal, že bude musieť nastúpiť do Jóbovho auta, pretože inak by si nezakúpil umývací program na svoje auto, teda v tomto konaní bolo nepodstatné, či sa s P. dohodli na to, že sa stretnú, ešte predtým ako pôjde do Pečovskej Novej Vsi, na tejto pumpe (dôkazy: výpoveď I., ktorý potvrdil, že C. mu povedal, že sa išiel stretnúť s P., aby si medzi sebou vysporiadali nejaké záväzky, úradný záznam PPZ ÚBOK -odbor Východ zo dňa 27.11.2012, v ktorom bolo uvedené, že F. O. podal informáciu, že v deň C. únosu sa stretol s C. na káve a rozišli sa s tým, že C. išiel k deťom, ale predtým sa chcel zastaviť ešte na umývarke v Sabinove). O úmysle obžalovaného P. uniesť poškodeného C. na pumpe, svedčila aj tá skutočnosť, že za C. neprišiel sám, ale spolu s K. T. L., čo nenaznačovalo tomu, že sa ide len s C. pokojne dohodnúť, napríklad niekam do kaviarne (dôkaz: výpoveď svedkyne O., ktorá uviedla, že prišiel muž so strieborným džípom, ktorý si ho chcel umyť, a hoci si zakúpil umývací program za osem eur na džíp, umývací program nevyužil, pretože auto, keď dvihli dvere na linke, tam už nestálo a v tom čase prišlo čierne Audi, ktoré sa nepostavilo do radu, ale kolmo k striebornému autu, a z ktorého postupne vyšli 2 - 3 muži a o chvíľu už traja muži nasadli do čierneho Audi). Ďalej išlo najmä o záznamy tiesňových volaní svedkov X. a F. a o výpovede troch očitých svedkov X., F. T. B., na sebe nezávislých, nepoznajúcich ani obžalovaných ani poškodeného, ktorí vypovedali, či na súde alebo v prípravnom konaní, že dňa 05.12.2010 okolo obeda videli čierne terénne auto Audi s poznávacou značkou A.-XXX C. (svedok F. vypovedal, že Audi bolo značne znečistené, preto bolo svedkyňou X. zrejme zle uvedené prvé číslo „X“, AUDI používané obžalovaný P. malo M.: A. XXX C.), ktoré bolo odparkované na odbočovacom pruhu pri odbočke na Budimír, pri ktorom dve osoby násilím nakladali tretiu osobu do zadných pravých dvier tohto auta tak, že jeden nakladanú osobu držal pod pazuchami a dvaja za nohy (dôkaz: výpoveď svedkyne X.), alebo jeden nakladanú osobu držal za jednu nohu a druhý za druhú (dôkaz: výpoveď svedka F.) alebo dvaja ľudia chceli naložiť osobu do auta, ktorá sa šmýkala po zemi, túto osobu dvihli a táto osoba kopala a spadla im (dôkaz: výpoveď svedka B.), teda že nakladaná osoba javila známky odporu, čo presne zodpovedalo výpovedi svedka poškodeného F. C. v tejto časti, pričom bolo irelevantné, či incident na diaľnici pri odbočke na Budimír trval 2,5 minúty, tak ako to zhodnotil znalec D.. C. alebo pár minút, resp. sedem minút, ako vypovedal C.. Súd neuveril obrannej verzii obžalovaného P., že by autom Audi Q7 zachytili nejakého Róma, ktorému chceli s C. pomôcť, ktorý sa im ale vyšmykol, a keďže videli, že je v poriadku, nechali Róma tak, pretože táto obrana absolútne nekorešpondovala s výpoveďami svedkov F. T. X. o násilnom nakladaní osoby do tmavého terénneho auta. Okrem toho obhajoba došla s touto obrannou verziou až po vyše dvojročnom stíhaní obžalovaných (prítom všetci obžalovaní odmietli na hlavnom pojednávaní vypovedať) a navyše by bolo nanajvyš nepravdepodobné až absurdné, aby auto Audi Q7, ktoré išlo veľkou rýchlosťou, čo bolo potvrdené aj výpoveďami svedkov X., F. ako aj znaleckým dokazovaním z odboru cestnej dopravy, zastavovalo kvôli pomoci nejakému „podivnému etnickému individu“ a ohrozili takýmto konaním seba ako aj ostatné vozidlá na rýchlostnej komunikácii. Svedkyňa X. na hlavnom pojednávaní dokonca ukázala na osobu obžalovaného P., ktorého označila za jednu z osôb, ktorá nakladala násilím osobu do auta, pričom oblečenie nakladanej osoby popísala tak, že táto mala tyrkysový pulóver, presne takej farby akej mal tričko poškodený C. oblečené dňa 05.12.2010 a ktorý tento poškodený aj na účely vyšetrovania odovzdal polícii, teda by bolo mimoriadne náhodné, aby tento útlý Róm mal zrovna v ten deň v tom istom čase vrchné oblečenie rovnakej farby ako C.. Toto boli všetko dôkazy, pred ktorými súd nemohol zavrieť oči, práve kvôli tomu, že boli nespochybné a nepriestrelné.

Tiež bolo nevyhnutné pripomenúť, že výpoveď poškodeného súd preto považoval v základnej dejovej línii za pravdivú a v elementárnych bodoch, tak ako bolo uvedené v obžalobe, v ostatnom

prispôsobenú tomu, aby jeho príbeh vyznieval hodnovernejšie, dramatickejšie, akčnejšie a farebnejšie, ako sa v skutočnosti odohral a so zatajením toho, čo jeho osobe nevyhovovalo. Napríklad správanie poškodeného po skutku bolo tiež neštandardné, teda nie také, aké by bolo u slušného človeka, ktorý by skutok išiel hneď nahlásiť na políciu a išiel ihneď do nemocnice. Poškodený, podľa záznamov telekomunikačnej prevádzky, sa dňa 06.12.2010 po 15:00 hod. pohyboval po západnom a strednom Slovensku takmer osem hodín, vybavoval si telefonáty a na ošetrovanie sa vybral, podľa lekárskeho záznamov, až po polnoci dňa 07.12.2010. Z jeho chovania sa dalo vydedukovať, že rozmyšľal nad tým, čo urobí, akú stratégiu si pripraví, či to vôbec oznámi, podľa trasy, ktorá bola zachytená záznamami telekomunikačnej prevádzky, sa najskôr vybral na trasu na Banskú Bystricu a až následne si to rozmyslel a vrátil sa späť do Bratislavy.

Tiež bolo evidentné, že C. svojmu obchodnému partnerovi P. fakticky dlhoval veľký obnos peňazí, resp. P. na základe ich vzájomnej dohody patrili (dôkazy: výpovede P. B. a V. L.), preto si svoju pohľadávku obžalovaný P. poistil zmluvou o pôžičke a notárskou zápisnicou, pretože C. s cieľom vyhnúť sa zaplateniu pôžičky (dôkazy: zoznamy veriteľov, v ktorých figurovali C. firmy alebo C. ako fyzická osoba, exekúcie voči C.), ktorá nebola nikde evidovaná, resp. nebola vyhotovená v písomnej forme, resp. nebola nijakým spôsobom zabezpečená, sa vyhýbal kontaktu s obžalovaným P. (dôkazy: výpoveď svedkov B., L., záznamy telekomunikačnej prevádzky č. XXXX XXX XXX) a obžalovaný P. využil určitým spôsobom svojpomoc na vymoženie svojich peňazí od C., na ktorú si privolať svojich verných zamestnancov obžalovaného F. L. a I. K..

Súd si tiež uvedomil, že v tomto konaní sú súdené osoby, ktoré majú na hlave menej masla, ako samotný poškodený, ktorý je stíhaný za viaceré závažné zločiny, ale v Trestnom zákone neexistuje oddelenie predmetu trestného činu na pre spoločnosť nebezpečný alebo menej nebezpečný alebo neškodný. Súd preto vzhľadom na vykonané dôkazy na hlavnom pojednávaní nemohol konštatovať, že C. je ideálny bezúhonný občan. Zo svedeckých výpovedí a z listinných dôkazov vyplynulo, že F. C. je trestne stíhaný vo viacerých vážnych kauzách, dokonca aj za mnohomiliónové daňové úniky, že mal problémy so svojimi obchodnými partnermi, ale ani toto všetko neznamenalo, že by mu Trestný zákon a Ústava SR neposkytovali ochranu ako každému inému občanovi, bez ohľadu na to aký život viedol a vedie. Morálka, charakter, život a vlastnosti poškodeného neboli predmetom trestného konania, ale práve ujma na jeho osobných právach, ktorú utrpel v dôsledku porušenia zákona obžalovanými.

Ad 2,3: Obžalovaní Š. P. a F. L. pri skutku voči poškodenému P. C. použili, či v aute Audi Q7 alebo pri nakladaní C. do tohto auta na diaľnici pri odbočke na Budimír, aj fyzické násilie smerované proti jeho telesnej integrite pôsobením fyzickej sily na jeho telo proti jeho vôli. Zranenia, ktoré boli násilím poškodenému spôsobené, boli zhodnotené v záveroch znaleckého posudku F. A., znalec z odboru zdravotníctvo, farmácia, odvetvie traumatológia, ktorý vypracoval znalecký posudok na žiadosť obhajoby a ktorý vo svojich záveroch zhodnotil, vychádzajúc zo zdravotnej dokumentácie (lekárskych správ na poškodeného z 07.12.2010 a 10.12.2010), z fotodokumentácie vyhotovenej vyšetrovateľom zo dňa 07.12.2010, že poškodený F. C. mal ľahké pomliaždenie v oblasti pod ľavým okom s krvnou podliatinou, povrchovú odreninu v oblasti temenej a spánkovej vľavo, ľahké pomliaždenie v oblasti pod ľavým okom, ľahké pomliaždenie hornej pery vpravo s krvnou podliatinou a povrchovú tržnú ranu na vnútornej strane hornej pery s krvnou podliatinou v okolí, ktoré si nevyžiadali práceneschopnosť a liečba týchto zranení bola do siedmich dní. V konaní bolo dokázané, že násilie, tak ako ho popísal poškodený (brutálne bitie počas jazdy 40 minút) zo strany obžalovaných P. T. L., bolo slabšej intenzity a prítomné odierky v krížovej oblasti nevznikli ťahaním poškodeného po asfalte (dôkazy: znalecký posudok F. A., odborné vyjadrenie U. Q., doličná vec - tričko tyrkysovej farby vydané C.). Súd mal za preukázané, že obžalovaní P. T. L. spôsobili stíhaným skutkom poruchu zdravia poškodenému F. C., ale ako vyplynulo z vykonaného znaleckého dokazovania, nešlo o ublíženie na zdraví takej intenzity a takého rozsahu, aký sa vyžaduje pre trestnom čine ublíženia na zdraví a aký je nutný pre odlišenie od obdobného priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Rozhodujúca pre súd bola v danom prípade povaha ujmy na zdraví, najmä to, že u poškodeného F. C. išlo len o púhe modriny, resp. drobné odreniny ako aj to, že podľa vyjadrenia poškodeného, obmedzený v obvyklom spôsobe život bol dva týždne z dôvodu zablokovania chrčtice, ktoré zranenie však znalec F. A. vylúčil. Žalovaný trestný čin vzhľadom na nepatrnú závažnosť a nepatrný následok ako aj na skutočnosť, že ujma na zdraví u poškodeného nedosahovala intenzitu ublíženia na zdraví, t.j. išlo o poruchu zdravia trvajúcu do siedmich dní, ktorá je v súdnej praxi považovaná za určitú hranicu pre záver o tom, že došlo k ublíženiu na zdraví, nemala u poškodeného ujma na zdraví objektívne charakter ublíženia na zdraví podľa § 156 Trestného zákona. Znalecký posudok č. 3/2011 znalca F. T. Q., ktorý bol prirátaný vyšetrovateľom a ktorý, na rozdiel od znalca F. Š. A., vyhodnotil zranenia u poškodeného C. ako zranenia ľahké s dobrou liečenia a práceneschopnosti v

trvaní 14 dní, považoval súd za nezákonný a ako taký naň neprihliadol. Nezákonnosť tohto dôkazu súd vzhliadol, súhlasiac s argumentáciou obhajoby, v tom, že F. T. Q., podľa jeho vlastných slov, vyšetril poškodeného P. C. dňa 07.12.2010, ešte pred začatím trestného stíhania voči obžalovaným, uznesenie zo dňa 07.12.2010, ktorým bol tento znalec pribratý za účelom vypracovania znaleckého posudku bolo znalcovi doručené dňa 17.12.2010 a v znaleckom posudku sám znalec uviedol, že dátum vyžiadania znaleckého posudku bol 17.12.2010. Tento postup vyšetrovateľa, ktorým bol pribratý ten istý lekár, ktorý vyšetroval poškodeného P. C. dňa 07.12.2010, a ktorý tento lekársky úkon vykonával, ako sám uviedol, pre vyšetrovateľa za účelom vyhotovenia nálezu ošetrení, bol nezákonný, pretože tento lekár nemohol byť pribratý ako súdny znalec, lebo vnímal skutočnosti prípadu bez súvislosti s trestným konaním, a preto je vtedy potrebné pribrať iného znalca (rozhodnutie Najvyššieho súdu SSR sp. zn. 4Tz 31/79).

Ad 5.: Súd vychádzal zo skutočnosti, že voči obžalovanému P., ako veriteľ vo vzťahu k C. ako dlžníkovi, si poškodený C. riadne neplnil finančné záväzky (dôkaz: evidencia faktúr voči TTC v počítačoch obžalovaného P., pri ktorých nebolo označenie, že by boli uhradené), pretože vo veci bolo spoľahlivo preukázané, že poškodený Chovanec bol skutočne s obžalovaným v obchodných a záväzkových vzťahoch, tak ako to zdokladoval obžalovaný P. sa z tohto dôvodu úmyselne vyhýbal kontaktu s obžalovaným P., tak ako o tom vypovedali aj svedkovia B., L., Obžalovaný P. si chcel úhradu splatných záväzkov poistiť práve fingovanou zmluvou o pôžičke z 06.12.2010, ku podpisu ktorej došlo pod tlakom a násilím konania obžalovaných P. T. L. a následne k nej bola vyhotovená notárska zápisnica ako exekučný titul k tejto pôžičke. V tejto súvislosti súd zamerl svoju pozornosť aj na posúdenie konania obžalovaného P. z hľadiska takto realizovanej svojpomoci. Z uvedeného dôvodu preto súd považoval za potrebné konštatovať, že takzvaná svojpomoc bola súdmi akceptovaná ešte v prvých dekádach minulého storočia, teda naposledy v roku 1927, kedy v rozhodovacej činnosti súdov platilo, že „Skutková podstata zločinu vydierania nie je daná, ak ten, kto proti druhej osobe použije skutočné násilie alebo sa takej osobe spôsobom uvedeným v Trestnom zákone vyhráza s úmyslom, aby ju donútil k nejakému konaniu, opomenutiu alebo strpeniu niečoho, má skutočné alebo aspoň domnelé právo na konanie, opomenutie alebo strpenie, ktoré si chce vynútiť násilím alebo vyhrázaním (Zm II 441/27)“. Avšak, z ostatného rozhodovania súdov Slovenskej republiky je zrejmé, že objektom trestného činu vydieračského únosu podľa § 186 Trestného zákona, tzn. záujmom chráneným týmto ustanovením, je „osobná sloboda a slobodné rozhodovanie človeka“, ktoré je však treba chápať v kontexte s chránenými právami a oprávnenými záujmami fyzických a právnických osôb, aj so záujmami spoločnosti a ústavným zriadením Slovenskej republiky. Preto v právnej a demokratickej spoločnosti možno iného nútiť, aby niečo konal, opomenul alebo trpel, len z dôvodov, spôsobom a prostriedkami, ktoré sú v súlade s ústavou a zákonmi, teda len na základe zákonov a len právnymi, respektíve zákonnými prostriedkami, medzi ktoré patria aj súdne rozhodnutia a ich výkon (2Tz 4/2003).

V danej veci bolo nesporné, že obžalovaný P. ako konateľ firiem, ktorému firma C. dlhovala peniaze, mal možnosť domôcť sa svojej pohľadávky, aj iným a najmä zákonným spôsobom, a preto nebolo možné konanie obžalovaných posúdiť ani ako pomoc poskytnutú v súlade so zákonom pri domáhaní sa svojich práv.

Ad 6.: Súd sa zaoberal aj obranou obž. L. a jeho možnými alibami, že v inkriminovaných dňoch 05.12.-06.12.2010 vykonával služobnú cestu pre firmu P. v Čechách, ktoré alibi boli na hlavnom pojednávaní dosvedčiť aj dvaja svedkovia z Čiech A. (fotokópia cestovného dokladu na túto osobu sa našla v kufri Audi Q7 M.: A. XXX CJ) a B.. Alibi obžalovaného L. malo spočívať aj v tom, že skutku sa nemohol zúčastniť, že L. v dňoch 05.12.-06.12.2010 nedisponoval so žiadnym telefónom a ani s telefónom s číslom 0911322793, teda záznamy, ktoré mali svedčiť o tom, že aj on sa v inkriminovanom čase nachádzal na ceste z východného Slovenska cez Maďarsko do Komárna, nedokazovali pohyb tohto obžalovaného v inkriminovanom čase, boli teda zavádzajúce. Táto obrana bola zdôvodnená tým, že obžalovaný P., ktorý rozhodoval o prideľovaní telefónov, obžalovanému L. odobral mobilný telefón s č. XXXXXXXXXXXX z dôvodu bezpečnosti, aby L. pri vyslaní do ČR pre vysokohodnotný tovar nikto neotravoval.

Výpovede svedkov B. a A., z hľadiska súdu, boli motivované snahou poskytnúť obžalovanému, kamarátovi alibi a chrániť ho tak pred nepriaznivým dopadom trestného stíhania, čo vyplynulo najmä z toho, že svedok A. priznal, že L. poskytol azyl v Uherskom Brode, po tom ako bol na obžalovaného vydaný európsky zatýkací rozkaz. Nehodnovernosť výpovedí týchto svedkov ako aj toho, že obžalovaný L. v dňoch 05.12.-06.12.2010 nedisponoval s telefónom s číslom XXXXXXXXXXXX súd vzhliadol v tom, že obžalovaný L. v tomto čase mal ísť údajne do Uherského Brodu po vysokohodnotnú komoditu - cca 7 kg zlata za 100 tisíc eur, podľa slov P., sám bez mobilného telefónu, aby ho nikto neotravoval, pričom svedok

A. uviedol, že zlato vždy oni vozili do Komárna, vždy tovar vozili dvaja a toto bol len exces. Bolo by preto nanajvýš nelogické a abstrúzne, aby P. posielal po tak hodnotný tovar jedného človeka a to ešte bez telefónu, aby sa ani s nikým nemohol spojiť v prípade, ak by sa niečo stalo. Preto súd neuveril obrannej verzii, že v čase skutku bol L. v Čechách a že v tomto čase nedisponoval ani žiadnym telefónom a teda ani s telefónom s číslom XXXXXXXXXX, o ktorom svedok P. vypovedal, že toto číslo mal uložené pod menom L.. Neostalo pre súd nepovšimnuté, že svedok A. na začiatku svojej výpovede uviedol, že on sa zúčastnil len tohto jedného obchodu so zlatom, keď obžalovaný L. prišiel po zlato do Uherského Brodu, následne ale vypovedal, že on sám sa zúčastňoval drvivej väčšiny obchodov a tiež fakt, že s kartou OMV vystavenou na firmu FORTE com, s.r.o. mohol ktokoľvek disponovať a že dátum 06.12.2010 uvedený na medzinárodnom nákladnom liste nemusel zodpovedať skutočnosti aj s poukazom na záznamy telekomunikačnej siete č. XXXXXXXXXX, podľa ktorých toto číslo bolo lokalizované dňa 25.11.2010 v Čechách. Dôkazom o tom, že obžalovaný L. mal pridelený telefón s č. XXXXXXXXXX bol aj výpis hovorov z tohoto telefónneho čísla, ktoré bolo lokalizované jedenkrát koncom augusta 2010, dvakrát v septembri 2010 a októbri 2010, jedenkrát v novembri 2010, od 11.12.2010 do 14.12.2010 v Chorvátsku (pôvodné bydlisko obžalovaného L.). To, že toto číslo vykazovalo telekomunikačnú prevádzku väčšinou zo Slovenskej republiky aj v období, keď sa obžalovaný L. ukrýval v ČR, teda od januára do marca 2011, dokazovalo, že tento telefón L. zanechal na firme P., potom ako bol P. dňa 14.12.2010 zadržaný a potom sa rozhodol opustiť územie SR.

Ad 7.: Pokiaľ išlo o škodu, ktorú mali obžalovaní poškodenej Bestcars Trade, s.r.o., zast. A. Š. spôsobiť odobratím vozidla Mercedes CL 600, súd pri stanovení hodnoty vozidla vychádzal zo znaleckého posudku vypracovaného znaleckou organizáciou Expert Group, k.s., zapísanú v odbore cestná doprava, v odvetví odhad hodnoty cestných vozidiel, ktorá vo svojich záveroch stanovila všeobecnú hodnotu vozidla Mercedes Benz CL 600, M.V. K. XXX, V.: N. ku dňu 06.12.2010 na sumu 72.972,-eur. Odborné vyjadrenie spoločnosti Motor-Car Prešov, s.r.o. vyhotovené dňa 18.07.2011 a ktoré zhodnotilo hodnotu predmetného vozidla na 155.000,- eur, súd vyhodnotil ako nedostatočné, pretože prípis Motor-Car Prešov, s.r.o. z 18.07.2011 nespĺňal formálne náležitosti odborného vyjadrenia a ako taký nemohlo mať prednosť pred kvalifikovaným znaleckým posudkom znaleckej organizácie, pretože samotné vypracovanie znaleckého posudku je drahšie a časovo náročnejšie, zložitejšie na prípravu. Za relevantnú súd nebral do úvahy ani všeobecnú hodnotu vozidla vyššie uvedeného vozidla Mercedes Benz CL 600, ktorá bola stanovená ku dňu 06.12.2010 znaleckým posudkom č. 140/2011 zo dňa 07.12.2011 vypracovaným znalcom D.. P. V., znalcom z odboru cestná doprava na 82.810,-eur, nakoľko tento znalec posudzoval hodnotu vozidla Mercedes CL 63AMG a 65AMG, pričom dokazovaním výbava AMG na tomto vozidle nebola preukázaná a navyše tento znalec si k vypracovaniu, na rozdiel od znaleckej organizácie, nezabezpečil dátovú kartu predmetného vozidla, v ktorej bola uvedená presná výbava vozidla podľa údajov výrobcu, ani históriu závad vozidla, z ktorej bolo možné zistiť servisovanie vozidla ako aj ďalšiu výbavu. Všetky tieto doklady zabezpečené znaleckou organizáciou preukázali, že vozidlo Mercedes Benz CL 600 malo štandardnú výbavu, ku dňu 06.12.2010 nemalo domontovanú žiadnu výbavu nad rámec výrobcom dodanej výbavy, preto hodnotu vozidla určenú v znaleckom posudku znalca D.. V., ktorý, pri stanovení všeobecnej hodnoty vozidla, vychádzal len z inzertnej ponuky predaja obdobných vozidiel z mesiaca november a december 2011, nie z mesiaca december roku 2010, ku ktorému mal znalec určiť hodnotu vozidla, len z evidenčnej karty vozidla, technického preukazu a z ponuky predaja vozidiel Mercedes Benz CL 63 AMG a CL 65 AMG, čo nezodpovedalo modelu ohodnocovaného vozidla Mercedes Benz CL 600, súd ako takú nemohol akceptovať. Na druhej strane všeobecná hodnota vozidla pre jeho užívateľa ku dňu 06.12.2010, ktorá bola stanovená znaleckou organizáciou na sumu v rozpätí 15.280 -21.570 eur, ako suma rovnajúca sa všeobecnej hodnote súboru legálne využiteľných dielov z vozidla, nebola pre súd rozhodujúca, pretože v tejto časti znalecká organizácia riešila kto bol majiteľom vozidla, kto bol oprávnený riešiť prihlásenie vozidla do Českej republiky, že užívateľ vozidla nemohol vozidlo legálnym spôsobom prevádzkovať a využívať na pozemných komunikáciách a ani legálnym spôsobom realizovať jeho predaj, čo boli právne otázky, ktoré znalci neboli oprávnený riešiť.

Pokiaľ bolo argumentáciou obhajoby, že poškodená Š. ako štatutár spoločnosti BESTCARS Trade, s.r.o. a ako kupujúca nepodpísala kúpnu zmluvu na vozidlo a P. B. v čase uzavretia kúpnej zmluvy dňa 05.11.2010 nemal oprávnenie štatutára spoločnosti Delta B Trade, s.r.o., nakoľko mu funkcia štatutára zanikla podľa výpisu z obchodného registra dňa 27.10.2010, že Š. nepreukázala uhradenie kúpnej ceny, pretože na základe faktúry č. XXXXXXXXXX boli uhrádzané iné predmety kúpy, preto poškodenou nemohla byť spoločnosť Bestcars Trade, s.r.o., súd upriamil pozornosť na nasledujúce skutočnosti:

1. Na osvedčení o evidencii k osobnému motorovému vozidlu Mercedes CL 600, M.: K. XXX bola do 29.12.2010 zapísaná ako vlastník tohto vozidla spoločnosť Bestcars Trade, preto námietky typu, že Š. nepodpisovala ani dodací list, ani kúpnu zmluvu, ktoré fakty vyplynuli z odborného vyjadrenia F. I., bolo potrebné adresovať príslušnému správne orgánu, prípadne ich vzniesť na súde civilnom.

2. Obchodný zákonník vo svojich ustanoveniach o kúpnej zmluve (predaj motorového vozidla medzi dvoma podnikateľmi obchodnými spoločnosťami patrí do pôsobnosti Obchodného zákonníka) poskytuje ochranu dobromyseľnému kupujúcemu a pripúšťa, aby takýto kupujúci nadobudol vlastníctvo k tovaru aj v tom prípade, keď predávajúci nie je vlastníkom. V danom prípade nebolo preukázané, žeby poškodená spoločnosť Bestcars Trade, s.r.o. konala nedobromyseľne a teda, že by na ňu vlastnícke právo k dotknutému vozidlu neprešlo.

3. Kúpna cena za vozidlo mala byť uhradená na základe faktúry č. XXXXXX.

Preto úvahy obhajoby, že žalovaným trestným činom mohol byť poškodený iný subjekt ako BESTCARS Trade, s.r.o. boli neopodstatnené, nakoľko bolo preukázané, že A. Š. konajúca za túto spoločnosť, predmetné vozidlo, ktoré užívala jej spoločnosť a ktorá bola aj ako vlastník zapísaná v rozhodnom čase, odovzdala obžalovanému K., na pokyn C., ktorému to prikázal obžalovaný P.. Zisťovanie kto bol skutočným vlastníkom nebolo predmetom tohto trestného konania.

Ad 8.: S obranou, že majetkový prospech vo výške 240.000,-eur, nie škoda vo výške 240.000,-eur, ktorý mal vzniknúť uznaním dlhu v zmysle notárskej zápisnice, ktorá má len deklaratívnu povahu, nemohol vzniknúť, resp. nedošlo k reálnej ujme na majetku, ani k reálnemu úbytku na majetku, sa súd nestotožnil a to z nasledovne nižšie uvedených dôvodov.

Podľa § 41 odsek 2 písmeno c) Exekučného poriadku možno vykonať exekúciu aj na podklade notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila. Citované zákonné ustanovenie určuje náležitosti notárskej zápisnice (okrem tých, ktoré musí mať podľa notárskeho poriadku), aby bola exekučným titulom. Predovšetkým musí notárska zápisnica obsahovať právny záväzok. Záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone (§ 489 Občianskeho

zákonníka). Notárska zápisnica má ďalej obsahovať označenie oprávnenej a povinnej osoby, právny dôvod (v danom prípade je to zmluva o pôžičke z 06.12.2010), predmet (plnenie, ktoré má povinný poskytnúť, teda suma 240.000,-eur, ktorú je dlžný oprávnenému), čas plnenia - 20.12.2010, a aby bola notárska zápisnica exekučným titulom, musí obsahovať aj vyhlásenie povinnej osoby, že súhlasí s jej vykonateľnosťou. Z uvedeného vyplýva, že k obsahovým náležitostiam notárskej zápisnice ako exekučného titulu nepatrí hmotnoprávny úkon, z ktorého vyplýva záväzok povinného voči oprávnenému, teda v posudzovanej veci zmluva o pôžičke (dvojstranný úkon), ktorá bola neoddeliteľnou súčasťou notárskej zápisnice, čo nie je vylúčené a takýto úkon môže byť obsiahnutý popri uznaní záväzku povinným (jednostranný úkon) a popri vyhlásení o súhlase s jej vykonateľnosťou (jednostranný prejav vôle povinného, hmotnoprávnej povahy, z ktorého vyplýva, že povinný súhlasí s tým, aby notárska zápisnica v prípade, že v určenej dobe oprávnenému určené plnenie neposkytne, táto bude, bez ďalšieho, titulom pre vykonanie exekúcie). Preto pre platnosť notárskej zápisnice, v ktorej dlžník (povinný) uznal svoj dlh voči veriteľovi a súhlasil s jej vykonateľnosťou, preto nie je potrebná dohoda s veriteľom. Všetky zákonom vyžadujúce náležitosti v notárskej zápisnici Z. XX/XXXX, Z. XXXX/XXXX spísanej na notárskom úrade P. E. B. dňa 06.12.2010 boli obsiahnuté. Notárska zápisnica Z. XX/XXXX, Z. XXXX/XXXX spísaná na notárskom úrade P. E. B. dňa 06.12.2010 ako taká bola a stále je v zmysle vyššie uvedeného spôsobilým exekučným titulom (doteraz nebola vyslovená absolútna neplatnosť tohto úkonu) a na jej základe si obžalovaný P. ako osoba oprávnená konať za spoločnosť Unitra, s.r.o. mohol a stále môže vymáhať pohľadávku vo výške 240.000,-eur od povinného F. C., ktorá vznikla násilím vynúteného záväzkového právneho vzťahu, zmluvy o pôžičke z 06.12.2010. K spísaniu tejto notárskej zápisnice, v zmysle dokazovania, došlo síce nie pod priamymi hrozbami a násilím zo strany obžalovaného P., ale pod tlakom predchádzajúcich udalostí násilného charakteru, i keď v čase spisovania notárskej zápisnice už násilie, hrozby zo strany obžalovaného P., resp. spoluobžalovaných, neboli vykonávané. V danej veci poškodený F. C. ako dlžník v zmysle zmluvy o pôžičke sa dňom 21.12.2010 dostal do omeškania, nakoľko splatnosť uvedenej pôžičky uplynula 20.12.2010, s riadnym a včasným plnením vynúteného záväzku, v dôsledku čoho oprávnený - obžalovaný P. mohol žiadať zaplatiť celý dlh naraz a v prípade nedobrovoľného zaplatenia zo strany C. sa rovno požiadať o výkon exekúcie na základe notárskej zápisnice Z. XX/XXXX, Z. XXXX/XXXX spísanej na notárskom úrade

P.. E. B.A. dňa 06.12.2010. Takto vynútený majetkový prospech vo výške 240.000,-eur bol v príčinnej súvislosti s konaním obžalovaných v 1.-3.rade.

Ad 9.: Napriek obrane, že obžalovaní v 1.-3. rade nekonali závažnejším spôsobom konania, a to organizovanou skupinou, spôsob konania obžalovaných zodpovedal charakteristike organizovanej skupiny uvedenej v § 129 odsek 2 Trestného zákona, ktorej znaky sú uvedené v tomto ustanovení. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že ide o spolčenie viac ako troch osôb s trestno-právnu zodpovednosťou, jej činnosť je charakteristická určitým rozdelením úloh medzi jednotlivých členov a prejavuje sa určitou plánovitosťou (predstava o spáchaní trestného činu, dodržiavanie plánu) a koordinovanosťou (zosúladenie a harmonizácia členov pri jednotlivých činnostiach), ktorá spáchanie činu uľahčuje a zvyšuje pravdepodobnosť dosiahnutia cieľa a úspešného spáchania trestného činu. Deľba úloh v skupine znamená, že členovia skupiny majú minimálne vo všeobecných črtách určené akú úlohu majú zohrať pri príprave, pri páchaní trestného činu a po spáchaní trestného činu. U organizovanej skupiny sa nevyžaduje sústavnosť ani vnútorná organizačná štruktúra založená na vzťahoch podriadenosti a nadriadenosti a nemusí mať trvalejší charakter. V prípade posúdenia konania obžalovaných ako organizovanej skupiny sa nevyžaduje ani formálne a výslovné prijatie za člena skupiny, postačuje konkludentné konanie, jeho faktické včlenenie sa a aktívne zabezpečenie jednej z činností skupiny. Prvky svedčiace konaniu obžalovaných ako organizovanej skupiny (plánovitosť a koordinovanosť) bolo možné logicky usudzovať aj zo samotného skutkového deja a nebolo potrebné, aby takému konaniu predchádzala výslovná dohoda, postačovala aj rámcová predstava o spoločnom spáchaní trestného činu, resp. účasti na ňom, dohoda sa nemusela vzťahovať ani na všetky konkrétne okolnosti vykonania činu, teda ani na použitie zbrane len jedným páchatelom. Prejav vôle participovať na spolčení môže byť výslovný alebo konkludentný. Časový úsek, kedy musí spolčenie trvať nie je určený, môže ísť aj o krátku dobu a nemusí dôjsť ani k dokonaniu trestného činu, postačuje ak sa dostane do štádia prípravy alebo pokusu. Takéto konanie organizovanou skupinou je považované za závažnejší spôsob konania a zvyšuje nebezpečnosť takéhoto konania pre spoločnosť.

Z vykonaného dokazovania v posudzovanej trestnej veci vyplynulo, že priebeh únosu bol preukázaný výpoveďou poškodeného, priameho svedka, únos poškodeného bol vopred naplánovaný (výpoveď poškodeného, výpovede svedkov L., I., B.), pričom konanie vo forme organizovanej skupiny nevylučuje skutočnosť, podľa vyššie uvedeného, že niektorý jej člen disponoval len čiastkovými informáciami bez vedomosti o všetkých detailoch plánovaného trestného činu. Podstatná bola vôľa spáchať konkrétny trestný čin s minimálne ďalšími dvoma osobami s určitou deľbou úloh medzi nimi. Konanie obžalovaných v 1.-3. rade jednoznačne vykázalo znaky organizovanej skupiny. Z vykonaného dokazovania bolo zrejmé, že úlohu koordinátora a iniciátora zohral obžalovaný Š. P., ktorý zariadil stretnutie s poškodeným C. na benzínovej pumpke v Sabinove, zabezpečil obžalovaného K. na odvoz vozidla poškodeného, ktorému dával inštrukcie počas jazdy (výpoveď samotného obžalovaného K., záznamy telekomunikačnej siete čísiel) a obžalovaného L., aby mu pomohol, v prípade kladenia odporu poškodeným, či už v aute počas jazdy alebo následne v priestoroch firmy FORTE com, s.r.o. alebo v hoteli Európa v Komárne, kde poškodeného na noc z 05.12.2010 na 06.12.2010 nechal ubytovať za permanentného stráženia obžalovanými K. T. L.. Samotný útok vydieračského únosu vykonávali obžalovaní P. Q. L. spoločne počas jazdy zo Sabinova do Komárna, v Komárne v priestoroch firmy obžalovaného Jóbu všetci traja obžalovaní a nakoniec v hoteli Európa, na pokyn obžalovaného P., dohľad a dozor nad C. v noci vykonávali obžalovaný L. a obžalovaný K., ktorý na pokyn obžalovaného P., v skorých ranných hodinách, opustil hotel Európa a odišiel do Pečovskej Novej Vsi, kde prevzal od A. Š. Mercedes CL 600 (výpoveď obžalovaného K., výpoveď poškodeného C. a poškodenej A. Š.). Pokiaľ sa obžalovaný K. bránil, že on len šoféroval autá, nič iné, súd pripomenul, že prípadná nevedomosť jedného člena skupiny o všetkých detailoch, krokoch, samo o sebe nesvedčí o tom, že takéto zoskupenie nebolo organizovanou skupinou.

V danom prípade sa obžalovaní sa spolčili na účel spáchania trestného činu, rozdelili si úlohy, naplánovali postup a koordinovali svoje konanie, skutok tak spáchali ako organizovaná skupina. Každý z obžalovaných mal svoje postavenie v skupine a to bolo aj charakterizované zverenou úlohou alebo vykonávanou činnosťou. Už z tohto popisu konania obžalovaných bolo zrejmé, že medzi obžalovanými došlo k deľbe úloh a konali koordinovaným spôsobom s cieľom spáchať trestný čin.

Z vyššie uvedeného mal súd za jednoznačne preukázané, že obžalovaní v 1.-3.rade ako členovia organizovanej skupiny naplnili všetky zákonné znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu vydieračského únosu, preto ich súd uznal za vinných zo spáchania skutku podľa obžaloby s úpravou skutkovej vety a vypustením právnej kvalifikácie prečinu ublíženia na zdraví. Obžalovaní v 1.-3.

rade získaním majetkového prospechu vyššieho ako 26.660 eur dokonali trestný čin vydieračského únosu podľa § 186 odsek 4 písmeno a) Trestného zákona. Získanie konkrétneho majetkového prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom bolo kvalifikačným znakom, ktorý konanie páchatel'ov subsumuje pod jednotlivé skutkové podstaty trestného činu. Majetkový prospech objektívne vyjadriteľný všeobecným ekvivalentom t.j. peniazmi je súčasťou pojmu škoda v Trestnom zákone. Výška majetkového prospechu a jeho rozsah zodpovedajúci príslušnej právnej kvalifikácii v odseku 4 ustanovenia § 186 Trestného zákona, preto vyplýva z ustanovenia § 125 Trestného zákona. Výška škody spôsobená spoločnosťou BESTCARS Trade, s.r.o., ktorej bolo vozidlo odcudzené dňa 06.12.2010 bola 72.972,-eur a výška získaného neoprávneného majetkového prospechu obžalovanými v 1.-3.rade bola 240.000,-eur, ktorý vznikol zo zmluvy o pôžičke z 06.12.2010, ktorej predmetom bolo poskytnutie pôžičky vo výške veriteľom - UNITRA, s. r. o. Komárno, ktorej konateľom je Š. P. poškodenému F. C. ako dlžníkovi, uznanie dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka vo výške 240.000 eur voči veriteľovi obchodnej spoločnosti UNITRA, s. r. o. Komárno, vzniknutého na základe zmluvy o pôžičke z 06.12.2010, notárska zápisnica N 75/2010 spísaná na notárskom úrade notárky P. E. B. na základe zmluvy o pôžičke z 06.12.2010, predmetom ktorej bolo vyhlásenie dlžníka poškodeného F. C. o uznaní záväzku, o jeho vykonateľnosti a súhlase s exekúciou.

Z hľadiska konania obžalovaných dospel súd k záveru, že obžalovaní sa svojim protiprávnym konaním dopustili trestného činu vysokej závažnosti (so zbraňou a organizovanou skupinou) a konali v priamom úmysle podľa § 15 písmeno a) Trestného zákona, lebo chceli spôsobom uvedeným v zákone porušiť záujem chránený zákonom a tento úmysel je zrejmy z ich aktívneho konania pri spáchaní skutku.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až odsek 5 Trestného zákona a bral tak do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaných ako aj možnosť ich nápravy, akou mierou konanie každého z obžalovaných prispelo k spáchaniu trestného činu a do akej miery sa konanie páchatel'ov priblížilo k dokonaniu trestného činu

Súd prihliadol pri ukladaní trestu u obžalovaného Š. P. na jeho osobné pomery a zistenie, že tento bol síce doposiaľ trikrát súdne riešený, ešte v deväťdesiatych rokoch, ale hľadá sa na neho akoby nebol odsúdený. Správanie a vystupovanie obžalovaného vo výkone väzby bolo vždy na požadovanej úrovni, dodržiaval príslušné ustanovenia Zákona o výkone väzby a Ústavného poriadku, počas výkonu väzby nebol disciplinárne potrestaný, pracovne zaradený nebol. Preto mu súd priznal z poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Trestného zákona okolnosť uvedenú pod písmenom j), že viedol riadny život. Z prítiažujúcich okolností uvedených v § 37 Trestného zákona nezistil súd u obžalovaného žiadnu takúto okolnosť. Postupom po zistení poľahčujúcich a prítiažujúcich okolností v pomere 1:0, aplikoval súd zásadu uvedenú v § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona. Pri výpočte trestnej sadzby vychádzal súd zo základnej trestnej sadzby taxatívne uvedenej v § 186 odsek 4 Trestného zákona v rozmedzí dvadsať rokov až dvadsaťpäť rokov až doživotie, po úprave trestnej sadzby podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona a znížení hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu, vypočítal súd sadzbu v rozmedzí dvadsať rokov až 23 rokov a 4 mesiace a ukladal mu trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov pod spodnou hranicou trestnej sadzby po aplikácii mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia v § 39 odsek 1 Trestného zákona pri prevažujúcom pomere poľahčujúcich okolností ako aj pri zohľadnení najmä jeho osobných a rodinných pomerov (dve maloleté dcéry), aplikujúc tak zásadu uvedenú v § 34 odsek 3 Trestného zákona. V predmetnej veci sa vyskytli také výnimočné okolnosti spočívajúce v osobných pomeroch obžalovaného, že by ukladanie trestu odňatia slobody v rámci základnej trestnej sadzby v rozmedzí 20 až 23 rokov a 4 mesiace bolo pre páchatel'a neprimerane prísne až likvidačné, a účel trestu preto bolo možno dosiahnuť uložením trestu kratšieho trvania. V tejto súvislosti súd poukázal na doposiaľ vykonané dokazovanie ako i na dôvody hodné osobitného zreteľa, poukazujúc najmä na dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav obžalovaného Š. P. popísaný nielen v lekárskejších správach od väzenských lekárov, ale aj na všetky znalecké posudky, ktoré zhodnotili zdravotný stav obžalovaného ako vážny a progredujúci (platná judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozumie mimoriadnymi okolnosťami páchatel'a napr. aj vážnu chorobu obžalovaného, tak ako je uvedené v odôvodnení trestu pri obžalovanom I. K.). Obžalovaného aj kvôli týmto okolnostiam a jeho zdravotnému stavu zaradil na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Súd mu uložil ochranný dohľad v trvaní dva roky, počas ktorého bude obžalovaný povinný plniť povinnosti uvedené v § 77 odsek 1 písmeno a), písmeno b), písmeno c) Trestného zákona.

Súd prihladol pri ukladaní trestu u obžalovaného I. K. na jeho osobné pomery a zistenie, že síce bol doposiaľ jedenkrát súdne riešený, v deväťdesiatych rokoch, ale v súčasnosti sa hľadá na neho akoby nebol odsúdený. Správanie a vystupovanie obžalovaného vo výkone väzby bolo vždy na požadovanej úrovni, dodržiaval príslušné ustanovenia Zákona o výkone väzby a Ústavného poriadku, počas výkonu väzby nebol disciplinárne potrestaný, pracovne zaradený nebol. Preto mu súd priznal z pohľadujúcich okolností uvedených v § 36 Trestného zákona okolnosť uvedenú pod písmenom j), že viedol riadny život. Z prítlačujúcich okolností uvedených v § 37 Trestného zákona nezistil súd u obžalovaného žiadnu takúto okolnosť. Postupom po zistení pohľadujúcich a prítlačujúcich okolností v pomere 1:0, aplikoval súd zásadu uvedenú v § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona. Pri výpočte trestnej sadzby vychádzal súd zo základnej trestnej sadzby taxatívne uvedenej v § 186 odsek 4 Trestného zákona v rozmedzí dvadsať rokov až dvadsaťpäť rokov až doživotie, po úprave trestnej sadzby podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona a znížení hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu, vypočítal súd sadzbu v rozmedzí 20 rokov až 23 rokov a 4 mesiace a ukladal mu trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, teda pod spodnou hranicou trestnej sadzby po aplikácii mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia v § 39 odsek 1 Trestného zákona. V tomto prípade použitie ustanovenia § 39 odsek 1 Trestného zákona súd odôvodnil rovnako osobnými a rodinnými pomermi obžalovaného, ktoré vyhodnotil ako „pomery páchatel’a“ relevantné z hľadiska aplikácie § 39 odsek 1 Trestného zákona. Vzhľadom na platnú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa týmito rozumie napr. vážna choroba obžalovaného alebo člena jeho rodiny, závislosť rodiny na jeho zárobku, starostlivosť o väčší počet na neho odkázaných osôb, okolnosti, ktoré zťažujú u páchatel’a výkon trestu odňatia slobody, najmä choroba, alebo okolnosť, že páchatel’ trestného činu sa stará o osoby, ktoré sú na ňom závislé svojou výživou alebo výchovou, poprípade ak sa stará o osoby, ktoré sú odkázané na osobnú starostlivosť páchatel’a trestného činu (napr. páchatel’ trestného činu sa stará o osoby prestárle, ťažko choré, trpiace takou chorobou alebo telesnou vadou, ktoré ich robia závislými na starostlivosti inej osoby, a iné). Zákon nevyžaduje, aby v týchto prípadoch išlo o povinnosť páchatel’a trestného činu vyplývajúcu zo zákona. Môže ísť tiež o povinnosť vyplývajúcu z morálnych zásad spoločnosti. V každom prípade sa však vyžaduje, aby išlo o také pomery páchatel’a trestného činu, ktoré majú charakter mimoriadnosti a z ktorých je preto možno usudzovať, že trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby by bol neprimerane prísny a súčasne, že účel trestu bude dosiahnutý i trestom kratšieho trvania. Okolnosť, že obžalovaný má maloletú dcéru, o ktorú sa v súčasnosti sama stará a vychováva jeho družka, ktorá trpí závažnou, mimoriadne bolestivou chorobou, lekársky preukázanou, súd pokladal za mimoriadne pomery obžalovaného I. K.. Pri ukladaní trestu súd zohľadnil aj skutočnosť aj postavenie obžalovaného v skupine ako pomocného personálu a úlohy, ktoré v rámci spáchania trestného činu realizoval (odvoz Mercedesov a stráženie C.). Súd skonštatoval, že obžalovaný bol osoba bez riadiaceho autoritatívneho vplyvu na činnosť skupiny a vykonával len pokyny obžalovaného P., čo sa prejavilo aj v jeho postoji k spáchanému trestnému činu, kedy v prípravnom konaní v podstate priznal, že vykonával len pokyny svojho zamestnávateľa obžalovaného P.. Obžalovaného zaradil na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia, vzhľadom na to, že bol odsúdený za obzvlášť závažný zločin, ale nebolo potrebné ho zaradiť do maximálneho stupňa. Súd mu uložil ochranný dohľad v trvaní dva roky, počas ktorého bude obžalovaný povinný plniť povinnosti uvedené v § 77 odsek 1 písmeno a), písmeno b), písmeno c) Trestného zákona.

Obžalovanému F. L. súd ukladal trest vzhľadom na jeho osobné pomery a zistenie, že doposiaľ nebol súdne trestaný súdom SR, podľa správ o osobe z MV neboli u neho zistené negatívne prejavy v pracovnom a občianskom živote, preto mu súd priznal z pohľadujúcich okolností uvedených v § 36 Trestného zákona okolnosť uvedenú pod písmenom j), že viedol riadny život. U obžalovaného súd nezistil žiadnu prítlačujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona. Postupom po zistení pomeru pohľadujúcich a prítlačujúcich okolností v pomere 1:0, aplikoval súd zásadu uvedenú v § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona. Pri výpočte trestnej sadzby vychádzal súd zo základnej trestnej sadzby taxatívne uvedenej v § 186 odsek 4 Trestného zákona v rozmedzí dvadsať rokov až dvadsaťpäť rokov až doživotie, po úprave trestnej sadzby podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona a znížení hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu vypočítal súd sadzbu v rozmedzí dvadsať rokov až 23 rokov a 4 mesiace. Aj v tomto prípade súd využil zmierňovacie ustanovenie § 39 odsek 1 Trestného zákona vzhľadom na mimoriadne okolnosti prípadu a pomery páchatel’a, spočívajúce v tom, že ide o občana srbskej národnosti, ktorý začal žiť život v cudzej krajine, neznalý pomerov a na začiatku ani jazyka, musiac sa prispôbiť, aby zapadol, aby nestratil zamestnanie, prípadne bývanie, ktoré potreby boli závislé práve od obžalovaného P., a preto uložil obžalovanému L. trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov, pri ktorej výmere zohľadnil aj desaťročný trest vyhostenia a zaradil ho do ústavu pre výkon trestu

odňatia slobody so stredným stupňom stráženia podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona, pretože nebolo potrebné ho zaradiť do maximálneho stupňa.

V zmysle ustanovenia § 65 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, keďže išlo o občana Srbska, ktorému nebol na území Slovenskej republiky udelený azyl, ani dlhodobý pobyt a nie je ani občanom iného členského štátu Európskej únie, ani občanom zmluvného štátu Dohody o Európskom priestore, bol obžalovanému L. uložený trest vyhostenia na dobu 10 (desať) rokov.

V súlade s ustanovením § 76 odsek 1 Trestného zákona obžalovanému F. L. súd uložil mu ochranný dohľad v trvaní dva roky, počas ktorého bude obžalovaný povinný plniť povinnosti uvedené v § 77 odsek 1 písmeno a), písmeno b), písmeno c) Trestného zákona.

Súd dospel k záveru, že účel trestu podľa § 34 Trestného zákona tak v oblasti generálnej ako aj individuálnej prevencie bude v prejednávanej veci u obžalovaných vzhľadom na všetky okolnosti dosiahnutý uložením hore uvedených trestov s presvedčením, že takto uložené tresty sú zákonné, spravodlivé a primerané a splnia nielen výchovnú funkciu smerom k obžalovaným, ale aj ochrannú funkciu smerom k spoločnosti.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku súd poškodeného F. C. odkázal na náhradu škody na občianske súdne konanie. Dôvodmi vedúcimi súd k takémuto rozhodnutiu bola skutočnosť, že poškodený pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 13.01.2011 výslovne uviedol, že v tomto konaní si neuplatňuje náhradu škody. Súd teda nemal podklad, aby v zmysle § 46 odsek 3 Trestného poriadku rozhodol o nároku F. C.. Okrem toho o neplatnosť notárskej zápisnice Z. XX/XXXX, Z. XXXX/XXXX spísanej na Notárskom úrade notárky P. E. B. v Komárne, dňa 06.12.2010 sa vedie samostatné civilné konanie na Okresnom súde v Komárne pod sp. zn. 7C/142/2011.

Súd tiež nerozhodoval o výške škody a jej náhrade spôsobenej odcudzením vozidla zn. Mercedes CL 600, ktorú škodu si spoločnosť BESTCARS Trade, s.r.o. prostredníctvom konateľky Š. uplatnila, z dôvodu, že po tomto vozidle KR PZ Nitra stále pátra, pretože Š. nahlásila jeho odcudzenie.

Poškodenú právnickú osobu Union zdravotnú poisťovňu, a.s. súd odkázal na občianske súdne konanie z toho dôvodu, že z vyčíslenia liečebných nákladov poškodenou organizáciou nebolo možné zistiť aké náklady za aké zranenia boli v súvislosti s ošetrením Chovanca vynaložené a poškodená právnická osoba ani faktickú úhradu týchto nákladov neprekázala.

O zaistených veciach pri prehliadkach bude súd rozhodovať v osobitnom konaní uznesením (§ 83 Trestného zákona), prípadne rozhodnutím (§ 97, § 98 Trestného poriadku) podľa charakteru zaistených vecí.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.